ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

Προεκλογική διαχείριση της μνημονιακής βαρβαρότητας
ΣΕΛΙΔΑ 7

Δίκη Χρυσής Αυγής
Ο φίρερ προσπαθεί να σώσει το σαρκίο του ρίχνοντας στην πυρά στελέχη και μέλη
ΣΕΛΙΔΑ 9

Εδωσαν ελαφρυντικό στους δολοφόνους του Λουκμάν!
ΣΕΛΙΔΑ 13

Διορισμοί εκπαιδευτικών
Παζάρι ελπίδων
ΣΕΛΙΔΑ 10

Ξετσίπωτα παιχνίδια υπέρ του Μελισσανίδη
ΣΕΛΙΔΑ 11

Υφυπουργός Τελιγορίδου
Προκαλεί και επιβεβαιώνει τις εναντίον της καταγγελίες
ΣΕΛΙΔΑ 8

Τα εγκλήματα των σιωνιστών έλαβαν απαντήσεις από την Παλαιστινιακή Αντίσταση
ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | 23ος χρόνος - αρ. φύλλου 1005 - 11 Μάη 2019 | www.eksegersi.gr

ΑΔΕΙΑ ΤΩΡΑ ΣΤΟΝ ΑΠΕΡΓΟ ΠΕΙΝΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΟΥΦΟΝΤΙΝΑ

Να καταργηθεί το εισαγγελικό βέτο

Ψηφοθηρική διαχείριση της μνημονιακής βαρβαρότητας

Scripta...Verba...

Εμείς τολμήσαμε και ζητήσαμε συγγνώμη, ανεξάρτητα αν τα θύματα ήταν αλλοδαπές.

Νίκος Αναστασιάδης

Καταλαβαίνετε ποιοι όπλισαν το χέρι του υπάνθρωπου serial killer.

Αυτό είναι το δικό μας ημισφαίριο. Δε θα έπρεπε να παρεμβαίνουν εδώ οι Ρώσοι. Αυτό είναι λάθος τους.

Τζον Μπόλτον

Για τη Βενεζουέλα η δήλωση. Ο σύμβουλος του Τραμπ δεν παριστάνει το περιστέρι της ειρήνης. Μας δείχνει απροκάλυπτα το πραγματικό πρόσωπο του ιμπεριαλισμού. Μόνο που ως ιμπεριαλιστής θα έπρεπε να ξέρει ότι οι ζώνες επιρροής αναδιατάσσονται περιοδικά.

Στην κρίση της Βενεζουέλας η Ελλάδα συντάσσεται με την Ευρώπη και τις θέσεις της ύπατης εκπροσώπου της ΕΕ Φεντερίκα Μογκερίνι.

Γιώργος Κατρούγκαλος

Το κόμμα με τον Μαδούρο, η κυβέρνηση με τον Γκουαϊδό. Κόμμα και κυβέρνηση με τον Σάντσεθ, ορκισμένο εχθρό του Μαδούρο.

Το μεγάλο ερώτημα για την ελληνική κοινωνία τόσο στις ευρωεκλογές όσο και στις εθνικές εκλογές είναι εάν επιλέξει η χώρα μας να συνεχίσει την ασφαλή και σταθερή της πορεία προς την πρόοδο και την προκοπή. Αυτή τη στιγμή η Ελλάδα σημειώνει ήδη θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης στους τομείς της εργασίας, των επενδύσεων και της ισχυροποίησης του κοινωνικού κράτους που ωφελούν το σύνολο της κοινωνίας.

Σωκράτης Φάμελλος

Τίποτα πια δεν πρέπει να μας εκπλήσσει. Τα... κοσμητικά επίθετα γι' αυτή την αδίστακτη εξουσιαστική κλίκα έχουν εξαντληθεί.

Από την δημιουργία της Ειδικής Γραμματείας Ρομά, μέχρι την επέκταση του συμφώνου συμβίωσης και άλλες αντίστοιχες πρωτοβουλίες, αυτή η κυβέρνηση έδωσε και κέρδισε πληθώρα κοινωνικών μαχών.

Κώστας Μπάρκας

Με λίγη προσπάθεια ακόμα, μπορείς να εξελιχθείς στον μέγιστο παπαρολόγο του ΣΥΡΙΖΑ. «Μια τσιγάρα δρόμος» είναι.

Η συναλλαγή ολοκληρώθηκε. Ο τουρίστας βρήκε τον προορισμό του.

ΠΑΣΟΚ

Να θυμίσουμε ότι ο «τουρίστας» (Θεοχαρόπουλος), προτού γίνει υπουργός του Τσίπρα, είχε εκλεγεί χωρίς σταυρό ως πρώτος στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ. Αυτό, όμως, δεν ήταν... προϊόν συναλλαγής, αλλά... έντιμης πολιτικής συμφωνίας!

ΡΙΠΕΣ

◆ Ο Τσίπρας δεσμεύτηκε ότι η μείωση του αφορολόγητου θα καταργηθεί ◆ Ο Μητσοτάκης κατέθεσε σχετική πρόταση νόμου ◆ Η Φώφη τού θύμισε ότι πρώτη είχε καταθέσει πρόταση νόμου κι αυτός τότε σφύριζε αδιάφορα ◆ Αφού συμφωνούν όλοι, γιατί δεν το καταργούν; ◆ Γιατί δεν υπάρχει κατάργηση αν δεν την εγκρίνει η τρόικα ◆ Και για την τρόικα είναι ακόμα νωρίς ◆ Κατά τα άλλα, «βγήκαμε από τα Μνημόνια» ◆ Για τα αστικά κόμματα οι ψηφοφόροι είναι ένα κοπάδι πρόβατα ◆ Που καταναλώνουν ακόμα και σάπιο σανό ◆ Ο Μητσοτάκης σε γηροκομείο ◆ Εμετός! ◆ Αηδία! ◆ Ηλικιωμένες τρόφιμες ως κομπάρσοι σε μια παράσταση με άθλιο πρωταγωνιστή ◆ Που προσπαθούσε να δείξει στοργικός κι έλεγε ψεύτικα τα λόγια που του είχαν γράψει ◆ Κι είχε στο μούτρο του ζωγραφισμένη την αποστροφή για τις γιαγιούλες που του είχαν βάλει για γλάστρες ◆ Η Δούρου με τον Μίχαλο δίπλα της στον Πειραιά! ◆ Ναι, με τον Μίχαλο! ◆ Τον ακροδεξιό βιομήχανο, που έγινε μισητός για τις σκληρές και απροκάλυπτες αντεργατικές απόψεις του ◆ Που τις ανέπτυσσε με καμάρι από την τηλεόραση ◆ Εμετός! ◆ Αηδία! ◆ Ερχομαι τώρα να ερωτήσω ◆ Εχετε δει αρχηγό κράτους να προσγειώνεται στην Ελευσίνα; ◆ Οχι ◆ Προς τι η διάκριση για το Αγιον Φως; ◆ Δικαίως ερωτούν τους υπουργούς οι σεβάσμιοι και πιστοί βουλευτές της ΝΔ ◆ Διότι οι πονηροί συριζαίοι θέλησαν να μειώσουν τον αρχηγό κράτους Αγιον Φως και τον προσγείωσαν στην Ελευσίνα αντί του Ελ. Βενιζέλος ◆ Εβραιομασονική συνωμοσία μυρίζει ◆ Και δε θέλω υπαινιγμούς για τον παπά που ανάβει τη λαμπάδα με τον αναπτήρα ◆ Τον είδατε εσείς τον αναπτήρα; ◆ Μη μιλάτε τότε και να πιστεύετε στα θαύματα ◆ Εδώ η Μαρία γέννησε παραμένοντας παρθένος, το Αγιον Φως δεν μπορεί ν' ανάψει από μόνο του; ◆ Ελλάδα 2019! ◆ «Θα με δείτε και δήμαρχο ακτιβιστή. Ποτέ, όμως, παρατηρητή και απλώς καταγγέλλοντα», δήλωσε ο γιος της Ντόρας ◆ Ας του πει κάποιος ότι οι Απόκριες είναι πριν από το Πάσχα, πέρασαν! ◆ Εκανε κι ο Μπάρκας κώλο κι έχεσε τον κόσμο όλο! ◆ Οι συνδικαλιστές της ΠΟΠΟΚΠ του υπενθύμισαν τις κυβερνητικές δεσμεύσεις για τη δημιουργία νέου Οργανισμού για Εργατική Κατοικία και Εστία! ◆ Κι αυτός τους απάντησε ότι αυτά είναι «παρελθοντολογία»! ◆ Και τον Λεβέντη πήγε να προσκυνήσει ο Σγουρός ◆ Στο γραφείο του στη Βουλή, φυσικά ◆ Αλλά στήριξη δεν εισέπραξε ◆ Απλά ευχή για «καλή επιτυχία» ◆ Και «αναγνώριση» του έργου «που έχει μέχρι σήμερα προσφέρει τόσο στη Νομαρχία Αθηνών όσο και στην Περιφέρεια Αττικής» ◆ Αυτό το παιδί, ο Θεοχαρόπουλος, προοδεύει με αστρονομικές ταχύτητες ◆ Από το τίποτα έγινε αρχηγός της ΔΗΜΑΡ ◆ Τον έβαλαν οι ξεπεσμένοι βαρόνοι για «μπροστινό», αλλά τους την έφερε ◆ Μετά έγινε βουλευτής Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ ◆ Τώρα γίνεται υπουργός του Τσίπρα ◆ Από μια άποψη, τον λες και «μίνι Τσίπρα» ◆ Περιμένουμε με αγωνία τη συνέχεια ◆ Γιατί δεν ξεχνάμε ότι τα μυρμήγκια, όταν βγάζουν φτερά, πέφτουν και ψοφάνε ◆ Από την άλλη, η αστική πολιτική δεν είναι μυρμηγκοφωλιά ◆ Και να μην ξεχνάμε το σουρεαλιστικό ◆ Ο Θεοχαρόπουλος είναι ο πρώτος αστός πολιτικός που γίνεται υπουργός μιας κυβέρνησης, την οποία πρόσφατα έχει καταψηφίσει ως βουλευτής ◆ Εννοείται ότι συμπάσχουμε με τον γίγαντα Στέφανο Τζουμάκα ◆ Μα να 'ρχεται ο κάθε «πουθενάς» και να του παίρνει το υπουργείο; ◆

επί του πιεστηρίου

Το σποτάκι με το κανίς Thanassis (που είναι ο Τσίπρας) είναι τυπικής... καμένης αισθητικής. Δε διαφέρει, όμως, σε τίποτα από τα σποτάκια με το τρενάκι και με τον μικρό Αλέξη που έγραφε με το αριστερό και ο Καμμένος τον μάθαινε να γράφει με το δεξί. Αν μη τι άλλο, ο Καμμένος είναι συνεπής με τον εαυτό του. Αυτός ήταν πάντοτε. Και τότε που σφιχταγκαλιαζόταν με τον Τσίπρα στην εξέδρα, υπό τις ιαχές των παραληρούντων συριζαίων, και τότε που τους προσφωνούσε «συντρόφους και συντρόφισσες» στο συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ και τώρα με τον Thanassis. Οσο τους έκανε τη δουλειά, όμως, ήταν κώλος και βρακί (και σε προσωπικό επίπεδο) και με τον Τσίπρα και με κορυφαίους συριζαίους, με τους οποίους περιφερόταν μεταξύ Πλούταρχου και Γονίδη.

«Μια ακόμη δυνατή υποψηφιότητα στον συνδυασμό του Γιάννη Σγουρού για την Περιφέρεια Αττικής. Πρόκειται για την Αρχιτέκτων Μηχανικό και Διδάκτωρ Αρχιτεκτονικής Σχολής Ε.Μ.Π. Ελένη Παπανδρέου (Ελενα)... είναι εκλεγμένο μέλος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας "Ενωσης Μηχανικών Δημοσίων Υπαλλήλων Διπλωματούχων Ανωτάτων Σχολών (Ε.Μ.Δ.Υ.Δ.Α.Σ.) Αττικής"». Καλά, να μη γνωρίζουν οι υπεύθυνοι Τύπου του Σγουρού, ότι η Ενωση είναι πρωτοβάθμιο συνδικαλιστικό όργανο και η Ομοσπονδία δευτεροβάθμιο, αλλά να μη γνωρίζουν ούτε σωστά ελληνικά; Να μη γνωρίζουν ότι στην αιτιατική γράφουμε «την αρχιτέκτονα» και «τη διδάκτορα»;

Η είδηση δε βρίσκεται στο γεγονός ότι ο Τσίπρας χαιρέτισε την εργατική Πρωτομαγιά μέσω twitter, ενώ έκανε διακοπές με τον Πολάκη στην Κρήτη. Ούτε στην ακροτελεύτεια ευχή («Καλή Εργατική Πρωτομαγιά»), που θυμίζει ευχή ενόψει χριστιανικής γιορτής. Η είδηση βρίσκεται στο ίδιο το μήνυμα του χαιρετισμού: Δε χρειάζονται εργατικοί αγώνες. Αρκεί η ψήφος στον ΣΥΡΙΖΑ που ως κυβέρνηση δίνει τον... αγώνα για λογαριασμό των εργατών!

Η Ακριβοπούλου σώθηκε στο παραπέντε, έστω κι αν η εκπομπή της έγινε μεταμεσονύκτια. Το ταίρι της, όμως, ο Καψώχας, πήρε πόδι και έβγαλε τον πόνο (και τη χολή) του στο facebook: «Το τελευταίο διάστημα, αυτό που συμβαίνει στη δημόσια τηλεόραση είναι "ως να έχει κερδίσει τις εκλογές ο Κυριάκος Μητσοτάκης και όλοι περιμένουν από μέρα σε μέρα να έρθει να αναλάβει... τα ηνία της". Προσωπικά, είμαι απέναντι σε αυτή την πολιτική και σε κάθε είδους "ντιλάρισμα"». Ειδικά για το τελευταίο, μας έπεισες... μεγάλε.

«Πραγματοποιήθηκαν σήμερα 1η ΜΑΗ, αγωνιστικές εκδηλώσεις σε όλη τη χώρα. Στην Αθήνα το Συλλαλητήριο πραγματοποιήθηκε στην πλατεία Κλαυθμώνος». Ετσι ξεκινούσε το πρωτομαγιάτικο δελτίο Τύπου της ΓΣΕΕ. Οι αστογραφειοκράτες εργατοπατέρες δεν έκαναν καμιά νύξη για το πόσοι μαζεύτηκαν στην Κλαυθμώνος. Τι να πουν, ότι χωρίς τον Μπαρουφάκη και την παρέα του δεν έφταναν ούτε τους εκατό;

Η αύξηση του κατώτατου &η κατάργηση του υποκατώτατου μισθού,η επαναφορά των ΣΣΕ & η επιβολή ποινών σε εργοδότες που παραβιάζουν την εργατική νομοθεσία,επουλώνουν τις πληγές των μνημονίων. Ο αγώνας για την προστασία της εργασίας είναι συνεχής. Καλή #ΕργατικήΠρωτομαγιά !

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Γιατί όλα αυτά τα χρόνια καταφέραμε, όχι μόνο να βγάλουμε τη χώρα από τα μνημόνια, προφανώς αυτός ήταν ο πρώτος στόχος, αλλά το μεγαλύτερο επίτευγμα για εμάς, ήταν ότι καταφέραμε να τελειώσουμε τα προγράμματα προσαρμογής, κρατώντας την κοινωνία όρθια, με τις λιγότερες δυνατές απώλειες και με ένα μεγάλο κοινωνικό έργο που δίνει πνοή και προοπτική στο σήμερα και στο αύριο του τόπου.

Αλέξης Τσίπρας

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

11/5/1934: Συγκρούσεις εργατών-αστυνομίας (Καλαμάτα), τέσσερις εργάτες νεκροί, πολλοί τραυματίες 11/5/1972: Τρεις βόμβες στη λέσχη αξιωματικών ΗΠΑ (Φραγκφούρτη), ένας νεκρός, δεκατρείς τραυματίες (RAF) 11/5/1997: Βόμβα στο Α' Λιμενικό Τμήμα Πειραιά (Επαναστατικοί Πυρήνες) 12/5: Ημέρα νοσηλευτριών 12/5/1969: Βαριές καταδίκες δεκαέξι στελεχών ΚΚΕ 12/5/1972: Βομβιστικές επιθέσεις σε Ακουρσμπουργκ και Μόναχο, πέντε τραυματίες αστυνομικοί, εξήντα καταστραμμένα αυτοκίνητα (RAF) 12/5/1974: Καταδίκη 27 μελών οργάνωσης «Αρης Βελουχιώτης» (Γιάννενα) 12/5/1998: Βόμβες σε δύο εκθέσεις αυτοκινήτων (17Ν) 13/5/1110: Λουτρό αίματος από σταυροφόρους εισβολείς στη Βηρυτό 13/5/1947: Γέννηση Ιρμγκαρντ Μέλερ (RAF) 13/5/1967: Σύλληψη δωδεκάχρονου για αναγραφή λέξης «ΕΔΑ» σε πινακίδα ΤΕΑ και πατέρα του ως υπεύθυνου (Μεσσοράχη Σερρών) 13/5/1973: Βόμβα (ΕΑΝ) στην Κυψέλη 13/5/1976: Παγιδευμένη χειροβομβίδα σε συγκέντρωση φοιτητών ΠαΣοΚ (Θεσσαλονίκη) 13/5/1981: Απόπειρα δολοφονίας Πάπα από «γκρίζο λύκο» Μεχμέτ Αλί Αγκτσά 13/5/1996: Αποφυλάκιση χουντικών ζητά στη βουλή ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης 14/5: Παραγουάη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1811) 14/5/1955: Υπογραφή Συμφώνου Βαρσοβίας **14/5/1958: Γρονθοκοπείται μέχρι θανάτου ο αντιπρόεδρος ΕΔΑ Ι. Θωμόπουλος (Κατερίνη)** 14/5/1970: Η Ουλρίκε Μάινχοφ βοηθάει στην απελευθέρωση του Αντρέας Μπάαντερ, ίδρυση RAF 14/5/1971: Βόμβα στο άγαλμα Τρούμαν, νεκρός αστυφύλακας 15/5: Ημέρα αντιρρησιών συνείδησης, ημέρα οικογενείας, ημέρα ευαισθητοποίησης για οζώδη σκλήρυνση 15/5/1972: Βόμβα στο αυτοκίνητο δικαστή Μπούντεντεμπεργκ καθιστά ανάπηρη τη γυναίκα του (RAF) **15/5/1985: Συμπλοκή Γκύζη, νεκρός ο Χρήστος Τσουτσουβής και τρεις αστυνομικοί** 15/5/1987: Βόμβες (ΕΛΑ) καταστρέφουν τέσσερις ορόφους υπουργείου Γεωργίας 15/5/1990: Βομβιστικές επιθέσεις κοντά σε σπίτια οικονομικών παραγόντων και στρατιωτικών ακολούθων (17Ν) **16/5/1944: Εκτελούνται 120 Ελληνες από Γερμανούς (Χαϊδάρι), οι 92 ανάπηροι πολέμου** 16/5/1999: Ρουκέτα στην οικία γερμανού πρέσβη (17Ν) 17/5: Ημέρα κατά ομοφυλοφοβίας, ημέρα τηλεπικοινωνιών 17/5/2005: Δίνεται δικαίωμα ψήφου στις γυναίκες Κουβέιτ.

Ψευδοπόλωση, γιατί χανόμαστε...

Η εικόνα της Βουλής το απόγευμα της περασμένης Δευτέρας, όταν ο Μητσοτάκης ανέβηκε στο βήμα για να καταθέσει την προαναγγελθείσα πρόταση μομφής κατά του Πολάκη, ήταν δηλωτική του κλίματος των ημερών. Ο Βούτσης δεν ανέβηκε στο προεδρείο, όπως συνηθίζεται όταν μιλά ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Ο Τσίπρας δε διέκοψε, έστω για λίγες ώρες, την προεκλογική του περιοδεία στη Θράκη. Εστειλε τον Δραγασάκη, ο οποίος περίμενε υπομονετικά **ολομόναχος** στα κυβερνητικά έδρανα. Αδεια και τα έδρανα των βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ.

Ηθελαν να υποβαθμίσουν το γεγονός. Γι' αυτούς η πρόταση μομφής κατά Πολάκη δεν σήμαινε τίποτα. Αξία έχει μόνο η γενίκευση της συζήτησης ως συζήτηση για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση, την οποία επίσης είχε προαναγγείλει ο Τσίπρας και κατέθεσε με την ομιλία του ο Δραγασάκης.

Οχι, δε θλιβόμαστε για τη... θεσμική παρέκκλιση, ούτε αγωνιούμε για την τήρηση των αστικών κοινοβουλευτικών θεσμίων. Σημειώνουμε απλά ότι όλα είναι θέατρο. Ενα τηλεοπτικό σίριαλ, σχεδιασμένο από τα επιτελεία προπαγάνδας των αστικών κομμάτων, έτσι που να υπηρετεί την προεκλογική τους καμπάνια. Βλέπουν τα κυλιόμενα γκάλοπ (αυτά που δε βλέπουμε εμείς), βλέπουν -όπως αναφέρουν δημοσιογράφοι του αστικού Τύπου που έχουν επαφή με τα κομματικά επιτελεία- ένα μεγάλο ρεύμα αποχής και έχουν μετατρέψει την ψευδοπόλωση σε βασικό εργαλείο αυτής της προεκλογικής καμπάνιας.

Πριν από το σόου «πρόταση μομφής κατά υπουργού - ψήφος εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση» είχε προηγηθεί το σόου «ντιμπέιρε». Το ζήτησε ο Τσίπρας σε μια τηλεοπτική του συνέντευξη, το δούλεψε η προπαγανδιστική μηχανή του ΣΥΡΙΖΑ, «εξήγησαν» τα παπαγαλάκια της ΕΡΤ πόσο σημαντικό θα ήταν για την ενημέρωση του ελληνικού λαού και στο καπάκι δόθηκε εντολή στη Σβίγκου να στείλει επίσημη πρόσκληση στη γαλάζια ομόλογό της Ζαχαράκη «για τη διεξαγωγή τηλεοπτικής συζήτησης μεταξύ του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξη Τσίπρα και του Προέδρου της ΝΔ κ. Κυριάκου Μητσοτάκη, ενόψει των Ευρωεκλογών», στην οποία η Ζαχαράκη απάντησε με μια εξίσου ευγενική επιστολή, τονίζοντας ότι «και η ίδια η επιλογή του κ. Τσίπρα να μετατρέψει προεκλογικά την πρόταση μομφής σε ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνησή του, φοβούμενος την αποδοκιμασία του κ. Πολάκη ακόμη και από βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, εκ των πραγμάτων προσδίδει στην εν λόγω κοινοβουλευτική συζήτηση το χαρακτήρα ενός τριήμερου ντιμπέιτ. Και μάλιστα εφ όλης της ύλης».

Είναι γνωστό ότι ο Τσίπρας υπερτερεί τηλεοπτικά του Μητσοτάκη. Το «ντιμπέιτ», όμως, συνήθως το ζητά εκείνος που χάνει και προσπαθεί να ρεφάρει. Αντίθετα, εκείνος που βρίσκεται μπροστά στις δημοσκοπήσεις και έχει υπέρ του την πραγματική «παράσταση νίκης», δεν πάει σε «ντιμπέιτ» (εκτός αν είναι πριν από εθνικές εκλογές, οπότε δεν μπορεί να κάνει αλλιώς). Κι έχει διπλό λόγο να μην πάει σε ντιμπέιτ, όταν ο ίδιος και οι επικοινωνιολόγοι του ξέρουν πως υστερεί του αντιπάλου του στο «ένας εναντίον ενός».

Το «ντιμπέιτ» εξαντλήθηκε ως ζήτημα ανάπτυξης ψευδοπόλωσης ανάμεσα σε ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ και αποσύρθηκε στα μετόπισθεν (ίσως επανέλθει το τελευταίο προεκλογικό δεκαήμερο), για να δώσει τη θέση του σε υποτιθέμενα ζητήματα πραγματικής πολιτικής. Ο Μητσοτάκης ανακοίνωσε ότι θα καταθέσει τροπολογία για την κατάργηση της προ-νομοθετημένης μείωσης του αφορολόγητου. Οι συριζαίοι δεν τσίμπησαν και έμειναν στη γραμμή «κάθε πράγμα στην ώρα του», απαντώντας με νόημα ότι το επόμενο χρονικό διάστημα ο Μητσοτάκης θα αναγκαστεί να ψηφίσει στη Βουλή όλα τα θετικά μέτρα που θα καταθέσει η κυβέρνηση.

Κι ενώ είχε στηθεί το σκηνικό για το τριήμερο κοινοβουλευτικό «ντιμπέιτ» (Τετάρτη με Παρασκευή), στη διάρκεια του οποίου η πόλωση θα ανέβαινε στα ύψη, με τη ΝΔ να μιλάει για τον Πολάκη και τα υπόλοιπα και με τον ΣΥΡΙΖΑ να απαντά με Novartis και λοιπά σκάνδαλα, αλλά και με τη γνωστή παροχολογία, την οποία έψηναν από τη μεγάλη βδομάδα (βγήκε στο τηλεοπτικό μεϊντάνι ακόμα και ο κυρ-Αλέκος με το φρέντο), σκάει η υπόθεση με το κότερο και τα φέρνει όλα τούμπα.

Ο Τσίπρας εγκατέλειψε στη μέση την προεκλογική του περιοδεία (από τη Θράκη θα πήγαινε στην Ηπειρο) και επέστρεψε άρον-άρον στην Αθήνα, για να οργανώσει φιέστα στο Ζάππειο, προκειμένου να ανακοινώσει τα «θετικά μέτρα», τα οποία προφανώς θα ανακοίνωνε αργότερα. Χαρακτηριστικό της βιασύνης με την οποία προετοιμάστηκε αυτή η φιέστα είναι ότι στα γραφεία των εφημερίδων έφτασε η πρόσκληση στις 15:17 και μας ενημέρωνε ότι πρέπει να διαπιστεύσουμε συντάκτες για τη φιέστα του Ζαππείου μέχρι τις 17:00. Ούτε πόλεμος να γινόταν!

Είναι φανερό ότι η κοτερολογία (γράφουμε παρακάτω) έπληξε καίρια τους Τσιπραίους, σε μια περίοδο που τα πράγματα φαίνεται ότι δεν πηγαίνουν και τόσο καλά γι' αυτούς. Ηταν στραβό το κλήμα, το 'φαγε και το κότερο. Η εικόνα ενός «λαϊκού» και «αριστερού» πρωθυπουργού που κάνει κρυφά κρουαζιέρα με την υπερπολυτελή θαλαμηγό ενός μεγαλοεφοπλιστή μάλλον λειτούργησε ως καίριο πλήγμα στην εικόνα του Τσίπρα. Στη λαϊκή συνείδηση το πολιτικό ψέμα μπορεί μέχρις ένα βαθμό να γίνει ανεκτό (είναι από τις... σταθερές του κοινοβουλευτικού κρετινισμού), αλλά αυτού του τύπου η κοροϊδία (παριστάνω πως είμαι ένας από εσάς, αλλά στα κρυφά απολαμβάνω την αστική χλιδή) συνήθως ξεσηκώνει οργή. Λειτουργεί σαν σταγόνα που ξεχειλίζει το ποτήρι.

Το γεγονός αυτό ανάγκασε τους Τσιπραίους ν' αλλάξουν το σχεδιασμό τους και να προτάξουν την άρον-άρον οργανωμένη φιέστα του Ζαππείου, σε μια προσπάθεια ν' αλλάξουν την ατζέντα και να οικοδομήσουν την ψευδοπόλωση πάνω στο... φιλολαϊκό πολιτικό τους πρόγραμμα. Το πεδίο της σκανδαλολογίας είναι πια ναρκοθετημένο για τον ΣΥΡΙΖΑ. Η υπόθεση Novartis αποδείχτηκε φιάσκο. Μέχρι στιγμής μόνο ο Λοβέρδος έχει κληθεί για εξηγήσεις κι αυτός πήρε προθεσμία για τις 30 Μάη (μετά τις εκλογές). Αν η Τουλουπάκη κάνει αυτή την περίοδο οποιαδήποτε κίνηση εναντίον άλλου πολιτικού στελέχους, αυτό θα φανεί σαν προεκλογική παρέμβαση υπέρ του ΣΥΡΙΖΑ. Την ώρα δε που ο Τσίπρας θα μιλάει για διαπλοκή των δεξιοπασόκων, από κάτω θα του κουνάνε πούρα και θα του φωνάζουν «κότερο».

Η μόνη λύση για τον ΣΥΡΙΖΑ, έτσι όπως ήρθαν τα πράγματα, είναι η παροχολογία. Αυτό το σημείωμα γράφεται πριν από την έναρξη της συζήτησης στη Βουλή για την ψήφο εμπιστοσύνης. Είμαστε σίγουροι, όμως, ότι ο Μητσοτάκης δε θα δυσκολευτεί να ακολουθήσει τον Τσίπρα στην παροχολογία. Εκτός αν οι νεοφιλελεύθερες εμμονές του τον οδηγήσουν σε νέα γκάφα, όπως αυτή με τα δώρα Χριστουγέννων, Πάσχα, άδειας, που τα χαρακτήρισε... «λάθη του παρελθόντος».

Είναι η πρώτη φορά μετά από χρόνια που η δικομματική πόλωση φαίνεται με τη μία ψεύτικη. Ιδού ένα ακόμα επιχείρημα για την προπαγάνδιση της αποχής.

Οταν η γυναίκα του Καίσαρα δεν καταφέρνει να δείξει ότι είναι τίμια...

Τώρα καταλάβαμε τι ήταν αυτό που εξόργισε πολλούς συριζαίους μετά την περιβόητη συνέντευξη του ζεύγους Μπαρουφάκη στο «Paris Match». Δεν ήταν η χλίδα ενός ζεύγους μεγαλοαστών, που χλαπάκιαζαν αστακομακαρονάδες και λοιπά εδέσματα στο μπαλκόνι ενός ανακαινισμένου αρχοντικού στην Πλάκα, αλλά το γεγονός ότι επεδείκνυαν προκλητικά αυτή τη χλίδα, θολώνοντας το πρόταγμα του «λιτού βίου», το οποίο επαναλάμβανε στις ομιλίες του ο Τσίπρας, συνδέοντας αυτόν τον «λιτό βίο» με το «ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς».

Οι αρχαίοι Ρωμαίοι έλεγαν πως η γυναίκα του Καίσαρα δεν αρκεί να είναι τίμια, πρέπει και να φαίνεται τίμια. Οι συριζαίοι έλεγαν τότε (μετά τους αστακούς των Μπαρουφάκηδων), ότι αρκεί η γυναίκα του Καίσαρα να επιδεικνύει την τιμιότητά της. Το αν δε διαθέτει τέτοια δεν έχει καμιά σημασία, αν το μυστικό προστατεύεται. Γι' αυτό και πληρώνουν τώρα το κόστος από την κρουαζιέρα της οικογένειας Τσίπρα με την πολυτελή 35μετρη θαλαμηγό του εφοπλιστή Παναγόπουλου, είκοσι μέρες μετά τη φονική πυρκαγιά στο Μάτι και στον Νέο Βουτζά.

Το πληρώνουν για δυο λόγους. Πρώτο, γιατί χρησιμοποίησαν αυτού του είδους την πολεμική ενάντια στους πολιτικούς τους αντίπαλους. Δεύτερο, γιατί παράλληλα φρόντιζαν, ιδιαίτερα την περίοδο που πλησίαζαν προς την εξουσία, να καλλιεργούν την εικόνα ενός Τσίπρα - λαϊκού παιδιού, που κουβαλούσε τα συμπράγκαλα της οικογένειας στην παραλία της Μουτσούνας στη Νάξο και μετά κάρφωνε μόνος του την ομπρέλα, όπως κάνει κάθε πάτερ φαμίλιας με μικρά παιδιά. Και δόστου τα βίντεο με το απλό λαϊκό παιδί να κάνουν το γύρο των καναλιών και του Διαδίκτυου. Οπως αντιλαμβάνεστε, από τον λουόμενο στην παραλία της Μουτσούνας ή του Ροδάκινου στο Ρέθυμνο μέχρι τον σκαφάτο που απολαμβάνει το πούρο του στο κότερο ενός εφοπλιστή, υπάρχει μεγάλη απόσταση. Επικοινωνιακά μιλώντας...

Οπως υπάρχει απόσταση ανάμεσα σ' εκείνον που έφτιαχνε μόνος του το εσπρεσάκι του Ψυχάρη (καθότι η γάτα Ιμαλαΐων δε σκάμπαζε από καφετιέρες) και σ' εκείνον που έχει τους θαλαμηπόλους και τους σερβιτόρους της θαλαμηγού στο πόδι, έτοιμους να ικανοποιήσουν στο λεπτό κάθε παραγγελιά του. Επικοινωνιακά μιλώντας...

Εμείς πρέπει να εξομολογηθούμε την αμαρτία μας: δε γνωρίζαμε ότι η φιλόδοξη σύζυγος του εφοπλιστή Παναγόπουλου, που προσπαθούσε χρόνια να δείξει ότι είναι «κάποια», μέσω διάφορων «σωματείων», απ' αυτά που συνηθίζουν να στήνουν οι σύζυγοι των μεγαλοκαπιταλιστών, είχε αποκτήσει θεσμική ιδιότητα, ότι είχε γίνει... άμισθη σύμβουλος του Τσίπρα επί θεμάτων... Ελληνισμού της Διασποράς. Ο -πεθαμένος πλέον- εφοπλιστής είχε μαγευτεί από την ομορφιά της, μετά από μια τυχαία συνάντησή τους στο Κολωνάκι, όπου η ερίτιμος εργαζόταν ως μοδίστρα σε οίκο μόδας. Τα υπόλοιπα απασχόλησαν τις γνωστές κουτσομπολίστικες φυλλάδες που γέμιζαν τις σελίδες τους με την άγρια σύγκρουση της νέας συζύγου του εφοπλιστή με τα παιδιά του (είναι πολλά τα λεφτά...). Ο Τσίπρας από τι ακριβώς μαγεύτηκε και την έκανε σύμβουλό του; Από τις ιδιότητές της ως επίτιμο μέλος του Πανελληνίου Συνδέσμου Φίλων Αρχιεπισκοπής Αθηνών, ως επίτιμο μέλος της Βυρωνικής Εταιρίας, ως μέλος του ΔΣ του Συλλόγου Φίλων της Τράπεζας Ομφαλοπλακουντιακού Αίματος ή ως προέδρου του Πανελληνίου Αθλητικού Σωματείου Γυναικών «ΚΑΛΛΙΠΑΤΕΙΡΑ»;

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτές και μερικές ακόμα... κοινωνικές ιδιότητες, που δεν τις εξασφαλίζεις αν δεν ανήκεις σε κάποια καπιταλιστική φαμίλια με χρήμα και παρασκηνιακή ισχύ, είναι το διαβατήριο για την ώσμωση με τους φορείς της εκτελεστικής εξουσίας. Αυτό που ονομάζουν διαπλοκή, δηλαδή. Αυτό, όμως, αφορά... τους δεξιούς και τους πασόκους. Η «Αριστερά» των Τσιπραίων διαθέτει... αλεξικέραυνο για τη διαπλοκή. Ακόμα κι όταν διακοπάρει στις θαλαμηγούς των εφοπλιστών. Αντε όμως να πείσεις γι' αυτό τους θαμώνες των καφενείων και τους... τρόφιμους του Διαδικτύου. Επικοινωνιακά μιλώντας...

Οι δικαιολογίες που βγήκαν να αρθρώσουν ο Τζανακόπουλος, ο Παππάς και άλλοι συριζαίοι μάλλον χειρότερα έκαναν τα πράγματα. Βλέπετε, είχε προηγηθεί η πρωθυπουργική σύμβουλος Παναγοπούλου, στην οποία προφανώς ανατέθηκε το καθήκον να επιβεβαιώσει την είδηση, υπό το φόβο ότι υπάρχουν και άλλες, «καθαρές» φωτογραφίες και ότι οι δύο πρώτες που έβγαλε ο Πορτοσάλτες ήταν απλά δόλωμα, μπας και τσιμπήσουν και κάνουν διάψευση.

Η κυρία έκανε δηλώσεις του επιπέδου της. Δηλαδή... κουκουρούκου: Ο πρωθυπουργός ήταν κουρασμένος και του είπαμε να πάρει το κότερο και να κάνει μια βόλτα να ξελαμπικάρει! Τόσο απλά. Πώς λέμε εμείς στους φίλους μας; Ρε σεις, δυο δωμάτια έχει το πατρικό στο χωριό, θα στριμωχτούμε λίγο και θα χωρέσουμε, να μην πληρώνουμε δωμάτια τώρα που δεν μας περισσεύουν!

Είπε κι άλλα. Οτι ο εφοπλιστής Παναγόπουλος «με διαπλοκή δεν είχε σχέση. Ηταν ένα όνομα ιερό. Αν μιλάνε για ελίτ, ο Παναγόπουλος ήταν ελίτ, ναι ο Παναγόπουλος ήταν ελίτ, αλλά ενός άλλου είδους. Ελίτ ηθικής, πατριάρχης της ναυτιλίας, που έδωσε δουλειά σε χιλιάδες ανθρώπους»! Ειδικά στ' αυτιά των αριστερών αυτά πρέπει να ήχησαν σαν ιδεολογικό βάλσαμο (δε χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί). «Ο σύζυγός μου ήταν ένας διεθνής άνθρωπος ένας Ελληνας και δεν υπάρχει αριστερά και δεξιά, αυτά είναι για τις ποδοσφαιρικές ομάδες. Είναι ντροπή. Καίγεται η Ελλάδα και ασχολούμαστε με τρίχες»! Αυτό να δείτε τι βάλσαμο είναι για τους αριστερούς.

Μετά, η κυρία το γύρισε στο ποινικό, μιλώντας για παράνομη φωτογράφιση «για την οποία όλοι οι εμπλεκόμενοι θα κληθούν να δώσουν εξηγήσεις στο φυσικό τους χώρο». Ετσι, ο καθένας συμπεραίνει ότι ήθελαν πάση θυσία να κρατήσουν μυστική την κρουαζιέρα Τσίπρα στο Ιόνιο με τη θαλαμηγό του εφοπλιστή.

Μετά τα σόου στη Μουτσούνα και το Ροδάκινο, ο Τσίπρας πέρασε στο φυσικό του χώρο. Στα κότερα των εφοπλιστών. Οπως κάθε άλλος αστός πολιτικός. Ο λαός μας έχει μια παροιμία: δείξε μου το φίλο σου να σου πω ποιος είσαι.

ΥΓ1. Ο Τσουκάτος, όταν ήταν ο πανίσχυρος «στρατηγός» του Σημίτη, εθεάθη κάποτε στο κότερο του Σωκράτη Κόκκαλη και τον κρέμασαν στα μανταλάκια. Ο Τσίπρας κάνει κρουαζιέρα με το κότερο του Παναγόπουλου, βάζει το γιο του Κόκκαλη υποψήφιο ευρωβουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ και δεν (πρέπει να) τρέχει τίποτα. Πρόκειται ασφαλώς για... πρόοδο.

ΥΓ2. Η κρουαζιέρα Τσίπρα με την υπερπολυτελή «Οδύσσεια» («Odyssey» επί το... ελληνικότερον) του Παναγόπουλου ξεκίνησε λίγες μέρες μετά τη φονική πυρκαγιά με τους 101 νεκρούς και ολοκληρώθηκε με αποβίβαση στην Ιθάκη, προκειμένου να διακηρύξει την έξοδο από τα Μνημόνια!

ΥΓ3. Απ' ό,τι είδαμε στις φωτογραφίες, το «Odyssey» είναι νηολογίου βρετανικής κοινοπολιτείας. Με ένα απλό «γκουγκλάρισμα» βρήκαμε ότι το σκάφος φέρει σημαία Νήσων Κέιμαν, του παραδείσου των offshore. Λογικό το βρίσκουμε. Οι λεγόμενοι φορολογικοί παράδεισοι πάντοτε ήλκυαν τους έλληνες εφοπλ(η)στές. Ψιλά γράμματα για Τσίπρα, Μπαζιάνα και σία...

Τραβάνε το σχοινί οι ΗΠΑ στην κόντρα με το Ιράν

«Ως απάντηση σε πληθώρα προβληματικών και κλιμακούμενων ενδείξεων και προειδοποιήσεων, οι ΗΠΑ αναπτύσσουν το αεροπλανοφόρο Αβραάμ Λίνκολν και μία δύναμη βομβαρδιστικών στην αμερικάνικη Κεντρική Στρατιωτική περιοχή για να στείλουν ένα καθαρό και πρόδηλο μήνυμα στο ιρανικό καθεστώς, ότι οποιαδήποτε επίθεση στα αμερικάνικα συμφέροντα ή σε αυτά των συμμάχων μας θα απαντηθεί με αδυσώπητη δύναμη. Οι ΗΠΑ δεν επιζητούν πόλεμο με το ιρανικό καθεστώς, αλλά είμαστε πλήρως έτοιμοι να απαντήσουμε σε οποιαδήποτε επίθεση, είτε από εντολοδόχους, τους Φρουρούς της Ισλαμικής Επανάστασης, είτε από τακτικές ιρανικές δυνάμεις». Η ανακοίνωση δημοσιεύτηκε την περασμένη Κυριακή στην ιστοσελίδα του Λευκού Οίκου (https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/statement-national-security-advisor-ambassador-john-bolton-2/) από τον σύμβουλο εθνικής

ασφάλειας, Τζον Μπόλτον.

Δεν μας εξέπληξε φυσικά. Οι ΗΠΑ είναι χρόνια τώρα στριμωγμένες στη Μέση Ανατολή, ιδιαίτερα μετά από τη ραγδαία αύξηση της ρωσικής εμπλοκής στον πόλεμο της Συρίας. Γι' αυτό και επιδιώκουν να κερδίσουν πόντους βασιζόμενες στο δυνατό τους σημείο: την πολεμική τους ισχύ. Ηταν αυτή η πολεμική ισχύς που την περασμένη δεκαετία διέλυσε το Ιράκ, χωρίς όμως τα αποτελέσματα που ήθελαν οι Αμερικάνοι, καθώς η επικράτησή τους βασίστηκε στη σιωπηρή βοήθεια που τους έδωσε η χώρα που ο υιός Μπους είχε συμπεριλάβει στον «άξονα του κακού», το Ιράν. Η μεγαλύτερη σιιτική παράταξη στη χώρα, το «Ανώτατο Συμβούλιο για την Ισλαμική Επανάσταση στο Ιράκ», που ηγήθηκε των δωσιλογικών κυβερνήσεων που συνεργάζονταν με τους Αμερικάνους στα χρόνια της κατοχής, είχε στενούς δεσμούς με το Ιράν.

Τώρα οι καιροί άλλαξαν. Οι Αμερικάνοι δε χρειάζονται το Ιράν για να κατατροπώσουν την ιρακινή αντίσταση (που δεν υπάρχει πλέον). Το Ιράκ έχει γίνει «ανεξάρτητο κράτος» ξανά και το πολεμικό μέτωπο έχει μεταφερθεί στη Συρία, όπου το πάνω χέρι έχει πλέον η Ρωσία.

Γι' αυτό και οι Αμερικάνοι ρίχνουν λάδι στη φωτιά. Αρχικά αποχώρησαν από τη συμφωνία για τα πυρηνικά του Ιράν. Πριν από ένα μήνα, ενέταξαν τους «Φρουρούς της Επανάστασης» (τμήμα του ιρανικού στρατού) στις «τρομοκρατικές οργανώσεις», ενώ ο Τραμπ απείλησε ότι θα επιβάλει κυρώσεις στις χώρες που αγοράζουν ιρανικό πετρέλαιο! Κι έπειτα κατηγορούν το Ιράν ότι κλιμακώνει τις προκλήσεις εναντίον τους!

Οι Ιρανοί όμως δεν φαίνεται να «μασάνε». Ο πρόεδρος Ρουχανί, σε ανακοίνωση από το Twitter (το είδαμε κι αυτό!), δήλωσε ότι ξεκινώντας από την περασμένη Τετάρτη, το Ιράν σταματά τους περιορισμούς που είχε συμφωνήσει στο πυρηνικό του πρόγραμμα, αν οι δυτικές χώρες που εξακολουθούν να συμμετέχουν στη συμφωνία για το πυρηνικό του πρόγραμμα (Βρετανία, Γερμανία, Γαλλία, Κίνα και Ρωσία) δεν εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους μέσα σε 60 μέρες, εξασφαλίζοντας τα ιρανικά συμφέροντα. Τη δήλωση την έκανε και σε διάγγελμα από την ιρανική τηλεόραση.

Αυτό σίγουρα θα οξύνει την κόντρα με τις ΗΠΑ και τους Σιωνιστές που θέλουν πώς και πώς εδώ και χρόνια να αναμετρηθούν πολεμικά με το Ιράν. Μήπως έχει έρθει η ώρα; Αυτό δεν μπορούμε να το ξέρουμε. Το μόνο που μπορούμε να πούμε είναι ότι όσο υπάρχει ιμπεριαλισμός, θα υπάρχουν και πόλεμοι. Η «παγκόσμια ειρήνη» είναι μια βιτρίνα για να κοιμίζει το «λαουτζίκο».

Συρία

Πεδίο στρατιωτικών ασκήσεων

Εδώ και δυο βδομάδες συνεχίζεται η μεγάλη κοινή επίθεση των ρωσικών δυνάμεων και των δυνάμεων του Ασαντ κατά των τελευταίων εναπομεινάντων αντικυβερνητικών ανταρτών στις επαρχίες Χάμα και Ιντλίμπ της βορειοδυτικής Συρίας. Πρόκειται για τους αντάρτες της οργάνωσης Χαγιάτ Ταχρίρ αλ Σαμ, που φέρεται να είναι πρώην βραχίονας της Αλ Κάιντα στη Συρία. Ηταν η πρώτη μεγάλη επίθεση μετά από επτά μήνες εκεχειρίας, η οποία επιτεύχθηκε με τη διαμεσολάβηση Ρωσίας και Τουρκίας, αλλά ποτέ δεν τηρήθηκε απόλυτα. Ωστόσο, οι πρόσφατες αεροπορικές επιθέσεις από ρωσικά μαχητικά και το πυροβολικό του Ασαντ όξυναν το πολεμικό μέτωπο. Πέντε νοσοκομεία και ένα ιατρικό κέντρο έχουν πληγεί από τους βομβαρδισμούς. Σύμφωνα με καταγγελίες του ΟΗΕ, οι βόμβες της κυβερνητικής επίθεσης με τις πλάτες της Ρωσίας ήταν οι χειρότερες των τελευταίων 15 μηνών. Δεκάδες από αυτές ήταν βόμβες «βαρελιού», οι οποίες είναι απαγορευμένες, γιατί προκαλούν τεράστια καταστροφή στον άμαχο πληθυσμό.

Σύμφωνα με τον Μουσταφά Αλ Χαζ Γιούσεφ, διευθυντή της πολιτικής προστασίας του Ιντλίμπ, περισσότεροι από 130 χιλιάδες άμαχοι έχουν εγκαταλείψει την επαρχία για να μετακινηθούν σε ασφαλέστερες περιοχές. Ο Γιούσεφ ανέφερε ότι χτυπήθηκαν ακόμα και τα κέντρα πολιτικής προστασίας της επαρχίας. Σύμφωνα με άλλες πηγές, ο συνολικός αριθμός των εκτοπισμένων από τον περασμένο Σεπτέμβρη φτάνει στις 323 χιλιάδες, δηλαδή το 20% του πληθυσμού της επαρχίας του ενάμισι εκατομμυρίου ανθρώπων!

Αν στα παραπάνω συμπληρώσουμε τις καταγγελίες της Διεθνούς Αμνηστίας για τους 1.600 νεκρούς αμάχους από τις αμερικάνικες επιθέσεις στη Ράκα μέσα σε ένα μόλις τρίμηνο (!), τότε θα έχουμε μία καλύτερη εικόνα της ρημαγμένης Συρίας που έχει γίνει πεδίο πολεμικών ασκήσεων τα τελευταία χρόνια.

Ρωσία και ΗΠΑ ερίζουν για τον έλεγχό της, με την πρώτη να έχει σαφέστατο προβάδισμα αφού ελέγχει απόλυτα το καθεστώς Ασαντ. Ο μόνος χαμένος είναι ο συριακός λαός που εξακολουθεί να ματώνει σε έναν απ' όλες τις πλευρές άδικο πόλεμο χωρίς ορατό τέλος.

ΗΠΑ-Ρωσία ερίζουν για τον έλεγχο της Βενεζουέλας

Η «τελική φάση της επιχείρησης-ελευθερία» στη Βενεζουέλα στέφθηκε με παταγώδη αποτυχία. Πρόκειται για το αποτυχημένο πραξικόπημα που επιχείρησε ο ηγέτης της αντιπολίτευσης Γκουαϊδό, με την πλήρη στήριξη των ΗΠΑ. Η πλειοψηφία του στρατού εξακολουθεί να στηρίζει τον Μαδούρο, ο οποίος την ευχαρίστησε και υποσχέθηκε σκληρή τιμωρία των «προδοτών». Ως πρώτο βήμα, οι δικαστικές Αρχές της χώρας, εξέδωσαν ένταλμα σύλληψης του Λεοπόλδο Λόπες, που είναι εδώ και χρόνια ο νούμερο ένα πολιτικός αντίπαλος του Μαδούρο και καταδικάστηκε σε 13 χρόνια κατ' οίκον περιορισμό, ως υπεύθυνος για τις αντικυβερνητικές διαδηλώσεις του 2014. Ο λόγος είναι ότι ο Λόπες βγήκε από το σπίτι του και παρουσιάστηκε μπροστά στις κάμερες δίπλα στον Γκουαϊδό την ίδια στιγμή που οι πραξικοπηματίες επιχειρούσαν την ανατροπή του Μαδούρο.

Το γαϊτανάκι της σκληρής αντιπαράθεσης των δύο πλευρών (που είναι εξίσου αντιλαϊκές) καλά κρατεί. Ο Μαδούρο εμφανίζεται σαν «αντιϊμπεριαλιστής ηγέτης του σοσιαλισμού» στη Βενεζουέλα, έχοντας την ανοιχτή στήριξη της Ρωσίας, ενώ ο Γκουαϊδό, σαν «δημοκράτης ηγέτης που θα σώσει το λαό από την τυραννία» έχοντας την πλήρη στήριξη των ΗΠΑ! ΗΠΑ και Ρωσία ερίζουν για τον έλεγχο της Βενεζουέλας και τα παζάρια δίνουν και παίρνουν, με την τηλεφωνική επικοινωνία Τραμπ – Πούτιν (που κράτησε πάνω από μία ώρα) να επικεντρώνεται στο θέμα της Βενεζουέλας. Λίγες μέρες αργότερα, ο ρώσος υπουργός Εξωτερικών, Σεργκέι Λαβρόφ, μετά το τέλος της συνάντησής του με τον αμερικάνο ομόλογό του, Μάικ Πομπέο, δήλωνε ότι καμία πλευρά δεν υποστηρίζει μία «απερίσκεπτη στρατιωτική λύση που θα ήταν καταστροφική», αυτό όμως δεν αποτελεί εγγύηση ότι η κόντρα κυβέρνησης – αντιπολίτευσης θα λυθεί ειρηνικά.

Λεπτομέρειες για τα παζάρια αυτά δεν μπορούμε να γνωρίζουμε, όμως το μόνο σίγουρο είναι ότι καμία πλευρά δεν πρόκειται να δώσει λύση στον καθημαγμένο λαό της Βενεζούελας, που βιώνει με τον πιο σκληρό τρόπο την καπιταλιστική κρίση που μαστίζει τη χώρα.

Επανάληψις μήτηρ... δημοκρατίας!

Παραήταν βαριά η ήττα του «σουλτάνου» Ερντογάν στις δημοτικές εκλογές στην Ιστανμπούλ, για να την αντέξει, γι' αυτό και έβαλε πλώρη να τις επαναλάβει! Η επανάληψη των δημοτικών εκλογών θα γίνει μόνο στην Ιστανμπούλ, αφού στην Αγκυρα και τη Σμύρνη δεν υπήρχε περίπτωση να τις κερδίσει. Επικαλούμενο τις «παρατυπίες» που το κυβερνών κόμμα ΑΚΡ «διαπίστωσε» στις εκλογές, το Ανώτατο Εκλογικό Συμβούλιο αποφάσισε την επανάληψη των δημοτικών εκλογών στην Ιστανμπούλ στις 23 Ιούνη, πράγμα που σημαίνει ότι ο νεοανακηρυχθείς δήμαρχος της κεμαλικής αντιπολίτευσης (που κέρδισε με λιγότερες από 13 χιλιάδες ψήφους διαφορά), Εκρέμ Ιμάμογλου, θα πρέπει να κατέβει από το θώκο του και να περιμένει μέχρι τα τέλη Ιούνη για να διεκδικήσει μια δεύτερη ευκαιρία! Αφού έτσι το αποφάσισε ο «σουλτάνος», έτσι θα γίνει! Κι ας γκρινιάζουν ακόμα και μέσα στο ίδιο του το κόμμα (οι δύο «πρώην», Γκιουλ και Νταβούτογλου, πρόεδρος ο ένας, πρωθυπουργός ο άλλος, που τώρα είναι στον... πάγκο) ότι το έχει παρακάνει. Ισως αυτή η γκρίνια να είναι το προανάκρουσμα για τη δημιουργία νέου κόμματος απ' αυτούς τους δύο, γεγονός για το οποίο γίνεται ήδη λόγος στον τουρκικό Τύπο.

Επανάληψις μήτηρ μαθήσεως, έλεγαν οι αρχαίοι. Τώρα θα πρέπει να αναπροσαρμοστεί το ρητό: επανάληψις μήτηρ δημοκρατίας. Το παιχνίδι το έχει ξαναπαίξει ο Ερντογάν με τις βουλευτικές εκλογές και το έχει κερδίσει. Μετά από την πανωλεθρία της 9ης Ιούνη του 2015, το κόμμα του (Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης, ΑΚΡ) κατόρθωσε να ανακτήσει τη δύναμή του στις επαναληπτικές βουλευτικές εκλογές της 1ης Νοέμβρη του ίδιου έτους. Αυτό ελπίζει να γίνει και τώρα, αλλά θα του περάσει; Θα το ξέρουμε στις 23 Ιούνη.

Το δίδυμο της φωτιάς

Η πρώτη ενέργεια που έκανε ο Νετανιάχου μόλις ξανακέρδισε τον πρωθυπουργικό θώκο στη σιωνιστική οντότητα ήταν να πάρει σβάρνα τις στρατιωτικές μονάδες, σύμβολο ισχύος του πλήρως εκφασισμένου σιωνιστικού καθεστώτος. Η δεύτερη ενέργεια ήταν να πάρει τη φαμίλια του και να πάει να φωτογραφιστεί στα συριακά Υψίπεδα του Γκολάν, έδαφος κατεχόμενο που προεκλογικά ο Τραμπ αναγνώρισε ως ισραηλινό. Εκεί, ανακοίνωσε ότι σκοπεύει να δώσει το όνομα του Ντόναλντ Τραμπ σε έναν οικισμό. Κίνηση λογική, αν σκεφτούμε την τεράστια υποστήριξη που προσέφεραν προεκλογικά ο Τραμπ και το επιτελείο του στον Νετανιάχου, προκειμένου να μπορέσει να νικήσει στο νήμα το κόμμα των υπό τον Μπένι Γκαντζ στρατηγών.

Η επόμενη κίνηση ήταν να διατάξει να σκοτώσουν άοπλους παλαιστίνιους διαδηλωτές στα σύνορα Γάζας-Ισραήλ, προκειμένου να πυροδοτήσει ένα ακόμα πολεμικό επεισόδιο ανάμεσα στο σιωνιστικό στρατό και τις δυνάμεις της Παλαιστινιακής Αντίστασης στην πολιορκημένη Λωρίδα. Ταυτόχρονα, ο Τραμπ πύκνωνε τις πολεμικές απειλές κατά του Ιράν.

Λωρίδα της Γάζας

Τα εγκλήματα των σιωνιστών έλαβαν απαντήσεις από την Παλαιστινιακή Αντίσταση

Το νέο σιωνιστικό δολοφονικό όργιο σε βάρος του παλαιστινιακού λαού της Γάζας ξεκίνησε την Παρασκευή 3 Μάη, όταν ελεύθεροι σκοπευτές του ισραηλινού στρατού δολοφόνησαν δυο Παλαιστίνιους που συμμετείχαν στις διαδηλώσεις που γίνονται κάθε βδομάδα για τη «Μεγάλη Πορεία της Επιστροφής». Η απάντηση της Παλαιστινιακής Αντίστασης ήταν άμεση. Ελεύθερος σκοπευτής της Ισλαμικής Τζιχάντ πυροβόλησε δύο στρατιώτες που στάθμευαν δίπλα στα σύνορα. Λίγα λεπτά αργότερα, ισραηλινό μαχητικό βομβάρδισε θέση της Χαμάς δολοφονώντας δυο μαχητές της.

Το πρωί του Σαββάτου, η Χαμάς και η Τζιχάντ εκτόξευσαν δεκάδες ρουκέτες προς το Ισραήλ, ενώ με κοινή ανακοίνωσή τους «υποσχέθηκαν» ένα μεγάλης κλίμακας και ιδιαίτερα σκληρό χτύπημα στο Ισραήλ, αν δεν σταματήσει η στρατιωτική επίθεση εναντίον της Γάζας. Ο ισραηλινός στρατός απάντησε βομβαρδίζοντας συγκροτήματα κατοικιών και πολιτικές υποδομές. Ολόκληρα οικοδομικά τετράγωνα στην περιοχή Αλ Ριμάλ της πόλης της Γάζας ισοπεδώθηκαν από τους ισραηλινούς αεροπορικούς βομβαρδισμούς, ενώ στο στόχαστρο των βομβαρδισμών μπήκαν (όχι τυχαία) και τα γραφεία του τουρκικού ειδησεογραφικού πρακτορείου «Αναντολού».

Οι ρουκέτες της Αντίστασης χτύπησαν τις πόλεις Ασκελόν, Ασντόντ και Μπερσεβά, ενώ έφτασαν μέχρι και 30 χιλιόμετρα νοτιοδυτικά της Ιερουσαλήμ. Σύμφωνα με πηγές του ισραηλινού στρατού, η Αντίσταση εκτόξευσε από τη Γάζα 690 ρουκέτες, από τις οποίες μόλις το ένα τρίτο αναχαιτίστηκε από το πολυδιαφημισμένο ισραηλινό σύστημα αντιπυραυλικής άμυνας «Σιδηρούς Θόλος».

Με δήλωσή της η Τζιχάντ προειδοποίησε τους σιωνιστές ότι αν δε σταματήσουν τις επιθέσεις θα μετατρέψει τη ζωή των κατοίκων των ισραηλινών οικισμών γύρω από τη Γάζα σε κόλαση, ενώ οι Ταξιαρχίες Ιζεντίν Αλ Κασάμ, ένοπλο σκέλος της Χαμάς, δήλωσαν ότι το μπαράζ ρουκετών της κατάφερε να τρυπήσει την αντιπυραυλική άμυνα του Ισραήλ, με τη χρήση της τακτικής της πολλαπλής εκτόξευσης ρουκετών, που μπερδεύει το σύστημα «Σιδηρούς Θόλος». Από τις ρουκέτες της Αντίστασης σκοτώθηκαν τέσσερις ισραηλινοί.

Την Κυριακή, ο Νετανιάχου διέταξε τον ισραηλινό στρατό να συνεχίσει το σφυροκόπημα της Γάζας και τις δολοφονίες αμάχων, ενώ ισραηλινά μη επανδρωμένα μαχητικά δολοφόνησαν με ρουκέτες υψηλόβαθμο στέλεχος του ένοπλου σκέλους της Χαμάς. Το συγκεκριμένο στοχευμένο χτύπημα ήταν το πρώτο τέτοιου τύπου από την εισβολή των σιωνιστών στη Γάζα το καλοκαίρι του 2014. Από τους ισραηλινούς βομβαρδισμούς σκοτώθηκαν 27 Παλαιστίνιοι, ανάμεσά τους ένα έμβρυο, δύο μωρά, παιδιά και έγκυοι γυναίκες, και καταστράφηκαν ολοσχερώς 130 κατοικίες, μερικώς άλλες 700, ενώ δεκάδες πολιτικές υποδομές υπέστησαν τεράστιες ζημιές και εκατοντάδες παλαιστινιακές οικογένειες βρέθηκαν στο δρόμο.

Οι Αμερικανοί, διά στόματος Τραμπ, έσπευσαν από την πρώτη στιγμή να παράσχουν την πλήρη στήριξή τους στους σιωνιστές, κάνοντας πράξη τη ναζιστικής έμπνευσης αρχή της συλλογικής ευθύνης, απειλώντας τον παλαιστινιακό λαό ότι κάθε πράξη αντίστασης από τη Χαμάς και τη Τζιχάντ θα τον βυθίζει όλο και περισσότερο στη μιζέρια.

Τα ξημερώματα της Δευτέρας, οι σιωνιστές έσπευσαν να υπογράψουν συμφωνία κατάπαυσης του πυρός με τη Χαμάς και τη Τζιχάντ, αποδεχόμενοι τους όρους της Αντίστασης για χαλάρωμα του αποκλεισμού της Γάζας, διεύρυνση της ζώνης ψαρέματος στα 12 ναυτικά μίλια, βελτίωση της ηλεκτροδότησης και της εισαγωγής καυσίμων στη Γάζα.

Η Αντίσταση για ακόμα μια φορά σήκωσε θαρραλέα το γάντι που της πέταξαν οι σιωνιστές, απαντώντας στους ισραηλινούς βομβαρδισμούς και τις δολοφονίες αμάχων προστατεύοντας τον παλαιστινιακό λαό από τη σιωνιστική επιθετικότητα. Ταυτόχρονα, οι σιωνιστές αποδείχτηκαν και πάλι εξαιρετικά απρόθυμοι να μπουν σε μια νέα πολεμική περιπέτεια στη Γάζα, αντιμετωπίζοντας την Αντίσταση σε μάχη με χερσαίες δυνάμεις. Οι γενικές εκλογές στις 9 Μάη, η «Μέρα της Ανεξαρτησίας» και το πολιτιστικό σκουπίδι της Γιουροβίζιον, στο οποίο τόσα πολλά έχουν επενδύσει οι σιωνιστές για να ανορθώσουν το προφίλ της «μοναδικής δημοκρατίας της Μέσης Ανατολής», δε γίνονται με το ισραηλινό πλήθος να τρέχει στα καταφύγια κάτω από τα ουρλιαχτά της ισραηλινής αεράμυνας. Αυτό όμως που δείχνει η αύξηση της ισραηλινής επιθετικότητας είναι ότι μια νέα εισβολή στην Γάζα δεν είναι απίθανη, αλλά ισχυρό ενδεχόμενο.

Δε θα το βουλώσουμε!

Μπορεί ο 82χρονος πρώην δικτάτορας της Αλγερίας, Αμπτελαζίζ Μπουτεφλίκα, να κατέβηκε τελικά από το «θρόνο» του, μετά από μήνες αντικυβερνητικών διαδηλώσεων και συγκρούσεων, όμως οι διαδηλώσεις κατά της καθεστωτικής ελίτ συνεχίζονται. Την προηγούμενη βδομάδα, τεράστιες λαϊκές διαδηλώσεις (για εκατοντάδες χιλιάδες άτομα μιλούν τα διεθνή ΜΜΕ) έλαβαν χώρα στο Αλγέρι μετά από τις προσευχές της Παρασκευής. Κεντρικό σύνθημα των διαδηλωτών που πορεύτηκαν ειρηνικά αυτή τη φορά ήταν: «Δε θα το βουλώσουμε».

Στόχος των διαδηλωτών, και άλλα στελέχη της κυβέρνησης και των καπιταλιστών που τη στήριζαν όλα αυτά τα χρόνια. Η στρατιωτική ηγεσία, που έχει αναλάβει τα ηνία της διακυβέρνησης της χώρας μέχρι τις προεδρικές εκλογές της 4ης Ιούλη, προσπαθεί να τιθασεύσει τον κόσμο, δίνοντας υποσχέσεις ότι θα ασκήσει διώξεις σε συνεργάτες του Μπουτεφλίκα (όπως ο πρώην υπουργός Οικονομικών και κάποιοι καπιταλιστές), πράγμα όμως που ακόμα δεν έχει γίνει. Το καθεστώς θα επιχειρήσει μια εσωτερική αλλαγή, θυσιάζοντας κάποια στελέχη του στο βωμό της μελλοντικής σταθερότητάς του. Ομως, η οικονομική κρίση και το άθλιο βιοτικό επίπεδο της πλειοψηφίας του πληθυσμού δημιουργούν μέγα πονοκέφαλο για τους επιγόνους της εξουσίας Μπουτεφλίκα.

Η αναμενόμενη νίκη Σάντσεθ εξελίχθηκε σε θρίαμβο

Η νίκη του Πέδρο Σάντσεθ, επικεφαλής του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος της Ισπανίας (PSOE) ήταν αναμενόμενη. Ο Σάντσεθ είναι το «δυνατό χαρτί» της ισπανικής αστικής τάξης, καθώς διαθέτει εκείνα τα χαρακτηριστικά που τον κάνουν ένα μείγμα Γκονθάλεθ (σοσιαλδημοκράτης) και Αθνάρ (δεξιός). Ομως, το τελικό εκλογικό αποτέλεσμα κατέληξε σε θρίαμβο του Σάντσεθ. Οχι τόσο για το εκλογικό αποτέλεσμα που κατέγραψε το PSOE (28,68%, που του έδωσε 123 από τις 350 έδρες) όσο για το γεγονός ότι καταποντίστηκε το Λαϊκό Κόμμα (μόλις 16,70% και 66 έδρες) και υποχώρησε σημαντικά το Podemos (14,31% και 42 έδρες).

Ετσι, ο Σάντσεθ έχει έναν μεγάλο «κενό χώρο» και στ' αριστερά του και στα δεξιά του, γεγονός που τον καθιστά αναμφισβήτητο κυρίαρχο του παιχνιδιού. Τις απώλειες του «αριστερού» Podemos τις μάζεψε ο Σάντσεθ (άρα, έχει τον Ιγκλέσιας και την παρέα του «στο τσεπάκι»), ενώ τις μεγάλες απώλειες του PP τις μάζεψε κυρίως το κεντροδεξιό Ciudadanos (τρίτο κόμμα με 15,86% και 57 έδρες) και δευτερευόντως το φασιστικό Vox, που μπήκε και στην κεντρική Βουλή της Ισπανίας (10,26% και 24 έδρες).

Αξίζει να σημειωθεί ότι η συμμετοχή ήταν 75,78%, σχεδόν 10 μονάδες υψηλότερη απ' ό,τι το 2016. Ο κοινοβουλευτικός κρετινισμός λειτούργησε και πάλι, καθώς η σχετική καπιταλιστική ανάπτυξη που γνωρίζει η Ισπανία αναθέρμανε το πολιτικό ενδιαφέρον και αναγέννησε τις γνωστές φρούδες ελπίδες.

Η διάψευση αυτών των ελπίδων δε θ' αργήσει να έρθει και ίσως τερματίσει την πολιτική κυριαρχία του Σάντσεθ πιο σύντομα απ' όσο φαντάζεται κανείς. Η κρίση έχει τη... συνήθεια να «τρώει» πρωθυπουργούς.

Στη χώρα μας το αποτέλεσμα των ισπανικών εκλογών συζητήθηκε περισσότερο από τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, καθώς και Τσίπρας και Γεννηματά έσπευσαν ν' αναζητήσουν το ισπανικό ισοδύναμό τους. Μπορεί επίσημα ο ΣΥΡΙΖΑ να στήριζε το Podemos, όμως ο Τσίπρας δεν είχε κανένα πρόβλημα να στήσει πανηγύρι για την «επικράτηση των προοδευτικών δυνάμεων στην Ισπανία» (την ήττα του Podemos την έκανε γαργάρα) και την «κατάρρευση του δεξιού PP», τονίζοντας με νόημα: «Ας μη βιάζονται κάποιοι να προκαταλάβουν την επικράτηση της δεξιάς στην Ευρώπη». «Η πρώτη επιτυχία της συμμαχίας Βέμπερ-Μητσοτάκη: το Λαϊκό Κόμμα της Ισπανίας χθες είχε το χειρότερο αποτέλεσμα στην ιστορία του», σχολίασε με το δικό του τρόπο ο Τσακαλώτος, ενώ η Φώφη συμπέρανε ότι επέρχεται «προοδευτικά αλλαγή στην Ευρώπη» και ότι «τα Σοσιαλιστικά κόμματα αναδεικνύονται ως η λύση απέναντι στην κρίση που οδηγούν οι συντηρητικές πολιτικές και τα κόμματα της δεξιάς».

Κρίση ταυτότητας

Ο υπερφιλόδοξος πρόεδρος της Νεολαίας του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος (Γιούζος), Κέβιν Κίνερτ, τάραξε τα νερά στο χώρο της γερμανικής σοσιαλδημοκρατίας, καταθέτοντας ένα μανιφέστο το οποίο κάνει λόγο για κρατικοποιήσεις και... κολεκτιβοποίηση. «Μου είναι λιγότερο σημαντικό αν τελικά στο κουδούνι της BMW γράφει "κρατική αυτοκινητοβιομηχανία" είτε αν η κολεκτίβα αποφασίσει ότι δε χρειάζεται πλέον την BMW σ' αυτή τη μορφή», δήλωσε ο Κίνερτ σε συνέντευξή του στην «Ντι Τσάιτ», διευκρινίζοντας πάντως ότι θέλει κρατικοποίηση μεγάλων επιχειρήσεων «με δημοκρατικά μέσα»!

Η γερμανική σοσιαλδημοκρατία τα έχει, βέβαια, ξεπεράσει στην πράξη αυτά από την πρώτη εικοσαετία του 20ού αιώνα, όταν κλήθηκε να αναλάβει τη διοίκηση της ιμπεριαλιστικής Γερμανίας. Μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο τα απέβαλε και από κάθε προγραμματικό της κείμενο, στο οποίο τύχαινε να επιβιώνουν ως «αραχνιασμένες ιδέες». Γι' αυτό και τα ηγετικά στελέχη έσπευσαν να απορρίψουν το μανιφέστο Κίνερτ, καθώς είδαν ότι οι χριστιανοκοινωνιστές (CSU) άρχισαν να χτίζουν μια αντι-SPD καμπάνια, στηριγμένη στα όσα είπε ο Κίνερτ. «Ο Κίνερτ περιέγραψε μια κοινωνική ουτοπία. Αυτή η πρόταση δεν είναι ούτε δική μου ούτε του SPD» δήλωσε ο γραμματέας του κόμματος Λαρς Κλινγκμπάιλ. «Μπορώ να σας αραδιάσω ένα μακρύ κατάλογο με προτάσεις που δεν αποδείχτηκαν και τόσο σοβαρές», δήλωσε -με αρκετή δόση ειρωνείας- ο αντικαγκελάριος και υπουργός Οικονομικών Ολαφ Σολτς, τονίζοντας πως όταν ήταν αυτός στους Γιούζος, ο Κίνερτ δεν είχε ακόμα γεννηθεί. Ηταν σαν να έλεγε ότι τα στελέχη της Νεολαίας συνηθίζουν να μπουρδολογούν.

Αλλα στελέχη του SPD, όμως, αυτά της λεγόμενης αριστερής πτέρυγας, υποστήριξαν τον Κίνερτ. «Ολοι γνωρίζουν ότι το SPD δε θέλει να κρατικοποιήσει επιχειρήσεις, όμως πολλοί νέοι είναι πεπεισμένοι ότι ο καπιταλισμός στη σημερινή του μορφή έχει εξαντλήσει τα όριά του», δήλωσε ο αντιπρόεδρος του κόμματος Ράλφ Στέγκνερ. «Πρέπει να διεξάγουμε και να αντέχουμε πολιτικές αντιπαραθέσεις», είπε ο επικεφαλής της φράξιας των αριστερών βουλευτών του SPD Ματίας Μιρς.

Ολ' αυτά δε δείχνουν τίποτ' άλλο εκτός από τη βαθιά κρίση ταυτότητας της γερμανικής σοσιαλδημοκρατίας, που έχει χάσει μεγάλο μέρος της εργατικής της επιρροής.

στο ψαχνό

ΑΠΟΧΗ, και γι' αυτόν το λόγο

Δεν υπάρχει νοήμων άνθρωπος, ανεξαρτήτως πολιτικών φρονημάτων, που να μην αντιλαμβάνεται ότι αυτό που κάνει ο Τσίπρας δεν είναι παρά προεκλογική διαχείριση της μνημονιακής βαρβαρότητας.

Στο πλαίσιο της μνημονιακής πολιτικής, που έχει στραγγαλίσει εργαζόμενους και συνταξιούχους, που έχει φτάσει τη φορολόγηση σε δυσθεώρητα ύψη και έχει θεσπίσει ακόμα και κεφαλικό φόρο για όποιον έχει ένα σπίτι, στο τέλος μαζεύονται κάποια λεφτά παραπάνω από τα προγραμματισμένα. Από το δεύτερο Μνημόνιο ήδη, οι ιμπεριαλιστές δανειστές και επικυρίαρχοι προέβλεψαν ότι ένα τμήμα απ' αυτό το υπερπλεόνασμα μπορούν οι κυβερνήσεις να το διαθέτουν με τη μορφή επιδομάτων ή οριακών φοροελαφρύνσεων, για να μπορεί να λειτουργεί και το πολιτικό σύστημα. Να καλλιεργεί την ψευδαίσθηση ότι «το παλεύει», ότι δρομολογεί μια πορεία επιστροφής στο 2009.

Το έκαναν οι Σαμαροβενιζέλοι το 2014, όταν μοίραζαν πεντακοσάρικα λίγο πριν από τις ευρωεκλογές εκείνης της χρονιάς. Το επαναλαμβάνουν οι Τσιπραίοι το 2019, και πάλι λίγο πριν από τις ευρωεκλογές.

«Πήρατε δέκα, επιστρέφετε ένα», λέει τώρα η αντιπολίτευση στον ΣΥΡΙΖΑ, ξεχνώντας ότι τα ίδια έκανε και αυτή. Την ίδια στιγμή, όμως, υποστηρίζει ότι τα φιλοδωρήματα είναι δική της ιδέα, που της την έκλεψε ο Τσίπρας! Αλλο κομμάτι της αντιπολίτευσης, ο Περισσός, λέει το «πήρατε δέκα, επιστρέφετε ένα», αλλά την ίδια στιγμή συμπληρώνει ότι αυτό το «ένα» είναι αποτέλεσμα των αγώνων που αυτός καθοδήγησε, γι' αυτό και οι εργαζόμενοι πρέπει να του χαρίσουν την ψήφο τους!

Ολοι παίζουν το ίδιο προεκλογικό έργο, ο καθένας με τα μέσα που διαθέτει και με τα προπαγανδιστικά σοφίσματα που μπορεί να μηχανευτεί.

Κανένας δε θα πει «μην παίρνετε αυτά τα λεφτά» (δικά μας είναι, άλλωστε, όχι δικά τους), όμως η αποδοχή αυτών των προεκλογικών σοφισμάτων θα συνιστούσε ξεφτίλα για την εργατική τάξη, εργαζόμενους, ανέργους και συνταξιούχους. Θα συνιστούσε εξαγορά ανθρώπων που έχουν αποδεχτεί τη μοίρα των ζητιάνων και είναι έτοιμοι να ευχαριστήσουν διά της ψήφου τους μεγαλόκαρδους άρχοντες.

Αυτή η προσβλητική συμπεριφορά των κομμάτων του αστικού πολιτικού συστήματος, που με ψίχουλα φιλανθρωπικού τύπου προσπαθούν να εξαγοράσουν ψήφους, είναι ένας παραπάνω λόγος υπέρ της ΑΠΟΧΗΣ από τις κάλπες τους.

Ετσι κι αλλιώς, το παιχνίδι είναι στημένο. Η ψήφος δεν έχει καμιά αξία. Το πλαίσιο είναι καθορισμένο, το πλαίσιο του μετα-Μνημόνιου, και θα το υπηρετήσει πιστά κάθε κυβερνητικό σχήμα. Αυτό το πλαίσιο περιλαμβάνει -πάντοτε περιλάμβανε- οριακές αλλαγές στο μνημονιακό πλαίσιο και φιλανθρωπικού τύπου βοηθήματα, που δεν αλλάζουν (ούτε καν κάνουν λιγότερο δυσβάσταχτο) το βάρβαρο εργασιακό, συνταξιοδοτικό και δημοσιονομικό καθεστώς.

Η λύση βρίσκεται στους σκληρούς αγώνες για την ανατροπή αυτού του βάρβαρου μνημονισκού πλαισίου. Δεν μπορεί, όμως, να δώσει σκληρούς αγώνες όποιος τρώει το παραμύθι της κάλπης. Η ΑΠΟΧΗ δεν είναι η λύση, είναι μια δήλωση προθέσεων: έξω από το αστικό πολιτικό σύστημα, σε ρήξη με τις διαδικασίες του, στην προοπτική μιας νέας ταξικής ανάτασης.

ΑΔΕΙΑ ΤΩΡΑ ΣΤΟΝ Δ. ΚΟΥΦΟΝΤΙΝΑ - ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙ ΤΟ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΚΟ ΒΕΤΟ*. Τα αεροπανό αναρτήθηκαν από την Κόντρα στους εθνικούς δρόμους τη Μεγάλη Βδομάδα. Για να τα δουν οι ταξιδιώτες του Πάσχα. Εν αναμονή της κατάθεσης νέας αίτησης για χορήγηση άδειας από τον Δ. Κουφοντίνα. Η αίτηση κατατέθηκε την πρώτη εργάσιμη μετά την παρέλευση της προβλεπόμενης προθεσμίας (30 Απρίλη). Την ακριβώς επόμενη εργάσιμη (2 Μάη) συγκλήθηκε το Συμβούλιο Φυλακής και ο εισαγγελέας υπέβαλε βέτο στην απόφαση για τη χορήγηση άδειας. Εκτελώντας εντολές, γιατί αυτός ο ίδιος είχε εγκρίνει μια από τις προηγούμενες άδειες του Δ. Κουφοντίνα. Δυστυχώς, τα αιτήματα των αεροπανό παρέμειναν επίκαιρα.*

ΚΟΝΤΡΕΣ

Σκέτη προπαγάνδα

Δεν είναι καθόλου συνηθισμένο κλιμάκια υπουργών να δίνουν συνεντεύξεις Τύπου Κυριακή απόγευμα. Ειδικά όταν δεν υπάρχει πιεστική ανάγκη. Εμείς δε θυμόμαστε άλλο τέτοιο προηγούμενο εδώ και δεκαετίες. Για την προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ, όμως, αυτά είναι ψιλά γράμματα. Ετσι, ομάδα υπουργών έδωσε συνέντευξη Τύπου το απόγευμα της περασμένης Κυριακής για τις 120 δόσεις. Ο στόχος προφανής: να κυριαρχήσει η είδηση στην επικαιρότητα της Δευτέρας, μέρας που ο Μητσοτάκης είχε ανακοινώσει ότι θα καταθέσει πρόταση μομφής κατά του Πολάκη.

Το είπε ευθέως ο Τσακαλώτος: «Δεν ξέρω αν ο κ. Μητσοτάκης θα συνεχίσει με την κατάθεση μομφής κατά του κ. Πολάκη και άρα να έχουμε τρεις μέρες συζήτηση για ψήφο εμπιστοσύνης. Νομίζω αν το κάνει, θα είναι ένα πολύ μεγάλο λάθος. Θα είναι ένα μεγάλο λάθος -τη στιγμή που ο ελληνικός λαός θέλει να ακούσει τα θετικά μέτρα, που είναι θετικά ακριβώς για τους κόπους του ελληνικού λαού- να σταματήσει αυτή η συζήτηση για να έχουμε μια αντιπαράθεση εφ' όλης της ύλης». Φυσικά, ο Μητσοτάκης δεν υπήρχε περίπτωση να κάνει πίσω (θα γινόταν ρόμπα), όμως είναι χαρακτηριστικός ο τρόπος με τον οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ αντιμετωπίζει τον ελληνικό λαό.

Ξεφτίλα

Στο Twitter τα γράφουν καλύτερα (έχουν συνηθίσει να εκφράζονται με λίγες λέξεις). Η υπουργοποίηση του Θεοχαρόπουλου είναι μια ακόμα κορύφωση της πολιτικής ξεφτίλας. Δε χρειάζεται να θυμίσουμε όσα έχουν προηγηθεί. Μόνο ένα: ο Θεοχαρόπουλος υπερψήφισε τη Συμφωνία των Πρεσπών, όμως δεν έδωσε ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση. Κι αυτό έγινε πολύ πρόσφατα. Εκτοτε δεν μεσολάβησε τίποτα το πολιτικά αξιόλογο, εκτός από το παρασκηνιακό παζάρι για τη συγκρότηση της «προοδευτικής συμμαχίας» των Τσιπραίων. Σ' αυτό το παζάρι, η ζήτηση ήταν μεγάλη, αλλά η προσφορά εξαιρετικά μικρή. Ετσι, απέκτησε αξία ο Θεοχαρόπουλος, ο οποίος απαίτησε υπουργείο. Και το πήρε. Εστω και για ένα διάστημα μάξιμουμ έξι μηνών (στην πράξη μπορεί να αποδειχτεί μικρότερο). Τι άλλο να γράψουμε εμείς; Αφήνουμε σ' εσάς τα σχόλια.

ΥΓ. «Η αποχώρηση των ΑΝΕΛ και του Πάνου Καμμένου από την κυβέρνηση άνοιξε τον δρόμο για μια κυβέρνηση της Αριστεράς χωρίς αλλοιώσεις της φυσιογνωμίας της σε βασικά θέματα όπως δικαιωμάτων και εξωτερικής πολιτικής», έγραψε ο Θεοχαρόπουλος. Η Κουντουρά, ο Κουίκ, ο Κόκκαλης, η Χρυσοβελώνη, η Παπακώστα, ο Παπαγγελόπουλος είναι τα γκεσέμια της... Αριστεράς!

Υποκρισία (και όχι μόνο)

Το δελτίο Τύπου έφτασε την περασμένη Δευτέρα και μας ενημέρωνε ότι «Τα ανθρωπιστικά και νομικά ζητήματα που αφορούν τους αγνοούμενους μετανάστες και τις οικογένειές τους θα συζητηθούν σε ειδική συνεδρίαση της Διαρκούς Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, που θα πραγματοποιηθεί την Τετάρτη 8 Μαΐου 2019, ώρα 16:00, στην Αίθουσα Γερουσίας της Βουλής, με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Ερυθρού Σταυρού και Ερυθράς Ημισελήνου».

Αντιλαμβάνεστε ότι το γεγονός δεν είναι άσχετο από τις ανατριχιαστικές αποκαλύψεις με τον υπάνθρωπο serial killer στην Κύπρο, που δολοφονούσε ανενόχλητος μετανάστριες (μαζί με τα παιδιά τους), ενώ η κυπριακή αστυνομία σφύριζε

Και ανίκανοι!

Σύμφωνα με τον αμερικανό ΥΠΕΞ Μάικ Πομπέο, ο πρόεδρος της Βενεζουέλα Νικολάς Μαδούρο είχε πάρει την απόφαση να φύγει από τη χώρα, την ώρα που ο Χουάν Γκουαϊδό ανακοίνωνε το στρατιωτικό πραξικόπημα για την ανατροπή του, αλλά δεν το έκανε, μετά από παρέμβαση της Ρωσίας.

Δεν ξέρουμε αν έχει υποψία αλήθειας η «αποκάλυψη» του Πομπέο, ξέρουμε όμως σίγουρα (και όχι μόνον εμείς), ότι οι άνθρωποι του Τραμπ αποδείχτηκαν παιδική χαρά, ανίκανοι να οργανώσουν ένα πραξικόπημα της προκοπής. Εκαψαν τον εκλεκτό τους (Γκουαϊδό), που εμφανίστηκε ως επικεφαλής ενός πραξικοπήματος-οπερέτα, το οποίο οι πιστοί στον Μαδούρο στρατιωτικοί κατέστειλαν μέσα σε λίγες ώρες, χωρίς να χρειαστεί να κάνουν πολεμική επιχείρηση. Και ταυτόχρονα, ανέδειξαν τον Πούτιν σε νικητή σε μια χώρα της Λατινικής Αμερικής, αφού σ' αυτόν απέδωσαν την επικράτηση του Μαδούρο.

Ετσι, έχασαν ακόμα και σε επίπεδο προπαγάνδας, καθώς οι πονηροί Ευρωπαίοι (με πρώτους και καλύτερους τους Ισπανούς) δεν υποστήριξαν το πραξικόπημα, διαβλέποντας αμέσως ότι δεν έχει καμιά πιθανότητα επιτυχίας. Αυτοί που έχουν αναγνωρίσει τον Γκουαϊδό, βρέθηκαν στη δυσάρεστη θέση, σχεδόν τον καταγγέλλουν ως πραξικοπηματία. Πρόκειται πραγματικά για κατόρθωμα της διοίκησης Τραμπ.

αδιάφορα όταν της αναφέρονταν καταγγελίες για εξαφανίσεις μεταναστριών.

Τυμβωρυχία;

Για τυμβωρυχία κατηγόρησε ο Τζανακόπουλος τον Μητσοτάκη, επειδή δήλωσε ότι «ανατρίχιασε» με όσα αποκαλύφθηκαν για το Μάτι. Δε θα υπερασπιστούμε εμείς τον Μητσοτάκη, φυσικά. Τα ίδια θα έκανε αν βρισκόταν αυτός στη θέση του πρωθυπουργού. Όμως το έγκλημα έγινε με πρωθυπουργό τον Τσίπρα και κυβερνητικό εκπρόσωπο τον Τζανακόπουλο. Αν η κυβέρνηση είχε πει από την πρώτη στιγμή όλη την αλήθεια, τότε ενδεχομένως θα μπορούσε να κατηγορήσει για τυμβωρυχία την αντιπολίτευση. Ενδεχομένως, γιατί μόνο αν παραιτούνταν και προκήρυσσε εκλογές θα μπορούσε να ξεπλυθεί. Οταν σήμερα η αντιπολίτευση «σκαλίζει» εκείνα τα περιστατικά και βρίσκει νέα στοιχεία, δεν κάνει τίποτα το διαφορετικό απ' αυτό που κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ όταν αναφέρεται στην πολιτική των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Η αναφορά σε τυμβωρυχία αποκαλύπτει πολιτική αλητεία, κοινωνική αναλγησία και βοναπαρτισμό. Ο Τόσκας παραδέχεται ότι ήξερε για νεκρούς, αλλά... δεν το είπε στον Τσίπρα, γιατί δεν ήταν... επιβεβαιωμένοι οι θάνατοι! Στη φιέστα, πάντως, πήρε κανονικότατα μέρος. Ο κόσμος καιγόταν κι άλλοι αγωνιούσαν στις παραλίες ή πνίγονταν στη θάλασσα και ο Τσίπρας παρίστανε τον αρχιστράτηγο σε απευθείας τηλεοπτική μετάδοση. Κι ο Τζανακόπουλος, μερικές μέρες μετά, οργάνωσε την άλλη άθλια φιέστα, για ν' αποδείξει ότι ήταν... έργο εμπρηστών. Κανένας δεν τα ξεχνάει αυτά. Γι' αυτό και λέμε ότι είναι πολιτική αλητεία, όταν βγαίνει ένας από τους πρωταγωνιστές εκείνων των ημερών, ο άθλιος γκεμπελίσκος εκείνων των ημερών, και μιλά για τυμβωρυχία. Θέλει να μας κάνει να ξεχάσουμε με το ζόρι, για να διαιωνίσει η εξουσιαστική συριζαίικη κλίκα την πολιτική της δύναμη.

Κουραδομαγκιές

Καμμένος και Πολάκης οχυρώθηκαν πίσω από το άρθρο 86 του Συντάγματος (ναι, ναι, το άρθρο που προσφέρει ειδική ασυλία στους υπουργούς), ζητώντας να μη συζητηθεί καν η άρση της ασυλίας τους, προκειμένου να αντιμετωπίσουν μηνύσεις σε βάρος τους. Πώς γίνεται να καλύπτεσαι πίσω από την ασυλία ενός νόμου, τον οποίο κατά τα άλλα καταγγέλλεις ως φαύλο και ζητάς την κατάργησή του (αφού προηγηθεί αναθεώρηση του Συντάγματος); Δεν θυμόμαστε αν ο Πολάκης έχει υποβάλει μηνύσεις κατά πολιτικών του αντιπάλων, αλλά ο Καμμένος τις έχει ψωμοτύρι και διαφημίζει μάλιστα τις δίκες που γίνονται μετά από μηνύσεις του. Διατηρεί, δηλαδή, για τον εαυτό του το δικαίωμα να υποβάλει μηνύσεις, αλλά όταν δέχεται μηνύσεις, σπεύσει να διαμηνύσει στην Επιτροπή Δεοντολογίας της Βουλής ότι η δικογραφία πρέπει να μετατραπεί από βουλευτική σε υπουργική, ώστε η διαδικασία να παγώσει και ζήτημα άρσης της βουλευτικής του ασυλίας να μην εισαχθεί στην Ολομέλεια της Βουλής. Ο Καμμένος έχει μηνύσει τον Κουρτάκη των «Παραπολιτικών», όμως η μήνυση του Κουρτάκη κατά του Καμμένου μπήκε στο ράφι.

Απλώς γελοίοι

Η σαββατιάτικη «Αυγή» κυκλοφόρησε στις 20 Απρίλη με προσφορά τον... «Αριστερισμό» του Λένιν. Αν αυτό γινόταν άλλες εποχές, μπορεί και να το σχολιάζαμε. Τώρα, το αντιμετωπίζουμε απλώς ως μια ακόμα γελοιότητα του προπαγανδιστικού μηχανισμού των συριζαίων.

Κυνισμός

«Σίγουρα η δουλειά του βουλευτή -και, πολύ περισσότερο, του ευρωβουλευτή- είναι μία από τις καλύτερα αμειβόμενες δουλειές στην Ελλάδα, με δεδομένο μάλιστα ότι συχνά τα προσόντα που απαιτούνται περιορίζονται στην ορθή ανάταση της χειρός πεντέξι φορές τον μήνα». Το έγραψε ο Τατσόπουλος στη στήλη του στα «Νέα» (13-14.4.2019). Αυτογνωσία; Οχι βέβαια. Κυνισμός. Απλά, ο Τατσόπουλος εξαιρεί τον εαυτό του και αναφέρεται στους υπόλοιπους. Εμείς να θυμίσουμε ότι εκλέχτηκε βουλευτής με τον ΣΥΡΙΖΑ το 2012, αποχώρησε τον Γενάρη του 2014, αλλά κράτησε τη βουλευτική έδρα για έναν ακόμα χρόνο, για να απολαμβάνει μισθό και προνόμια.

Πονηρός ο τύπος

Ο νεότερος Κώστας Καραμανλής (ο του Αχιλλέα) έκανε προεκλογικό «προμόσιον» στη Βόζενμπεργκ στις Σέρρες, το φέουδο των Καραμανλήδων. Είπαν να βγάλουν και μια σέλφι μέσα στην αμαξάρα, όμως οι αναγνώστες του Διαδίκτυου δε δυσκολεύτηκαν να προσέξουν ότι κανένας από τους δύο δε φορούσε ζώνη κι ότι ο Καραμανλής είχε βάλει και το γνωστό «μαραφέτι» που κλείνει το διακόπτη και σταματάει το γνωστό «μπιπ-μπιπ» που κάνουν τα καινούργια αυτοκίνητα όταν οι επιβάτες δεν φορούν ζώνη. Πονηρός ο Καραμανλάκος, όταν έπεσε το κράξιμο, δεν αναζήτησε δικαιολογίες που θα έκαναν τα πράγματα χειρότερα γι' αυτόν. «Οποιαδήποτε εξήγηση για τη φωτογραφία θα ακουστεί σαν δικαιολογία και δεν θέλω. Ειλικρινά ευχαριστώ για τις παρατηρήσεις», έγραψε στο Facebook (χωρίς να εξηγήσει αν πέταξε το «μαραφέτι»).

Προεκλογική διαχείριση της μνημονιακής βαρβαρότητας

Από το 2014, λίγο πριν από τις προηγούμενες ευρωεκλογές, κατέστη σαφές ότι η σκληρή μνημονιακή πολιτική μπορεί να συνοδευτεί με κάποια μέτρα που θα εμφανίζονται ως «διορθωτικά», με στόχο να μπορεί να λειτουργήσει το πολιτικό σύστημα, να μπορεί να αποδώσει ο κοινοβουλευτικός κρετινισμός. Και βέβαια, οι εκάστοτε κυβερνήσεις είναι αυτές που έχουν την πρωτοβουλία των κινήσεων σ' αυτόν τον τομέα, που προσπαθούν να εκμεταλλευτούν προς εκλογικό τους όφελος αυτές τις «διορθώσεις». Το 2014 δεν απέδωσαν εκλογικά ούτε τα πεντακοσάρικα που μοίρασαν οι Σαμαροβενιζέλοι, ούτε η μετάταξη της εστίασης από τον υψηλό στο χαμηλό συντελεστή ΦΠΑ. Τις ευρωεκλογές τις κέρδισε ο αντιπολιτευόμενος ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος κέρδισε πιο πανηγυρικά και τις εθνικές εκλογές, μερικούς μήνες αργότερα, τον Γενάρη του 2015.

Μένει να δούμε αν η ιστορία θα επαναληφθεί. Οχι ότι μας ενδιαφέρει ποιος θα κερδίσει (ίδιο θα είναι το αποτέλεσμα), όμως πρέπει να σημειώσουμε την αλλαγή ορισμένων συνθηκών. Το 2014 ο ΣΥΡΙΖΑ εμφανιζόταν ως αντιμνημονιακός, ενώ το 2019 το παλιό ψευτοδίλημμα «μνημόνιο-αντιμνημόνιο» έχει εξαφανιστεί. Ολοι είναι εξίσου μνημονιακοί. Οι ευρωεκλογές του 2014 ήταν η τελευταία φορά που οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές στήριξαν τους Σαμαροβενιζέλους. Μετά τους εγκατέλειψαν. Τον ΣΥΡΙΖΑ εξακολουθούν να τον στηρίζουν και τώρα.

Σε σχέση με τον μνημονιακό βάλτο, στον οποίο κολυμπούν πλέον όλα τα αστικά κόμματα εξουσίας, αρκεί να θυμηθούμε τα περί «ματωμένων πλεονασμάτων» που έλεγε ο ΣΥΡΙΖΑ και να συγκρίνουμε εκείνες τις δηλώσεις-καταπέλτη, τις οποίες επαναλάμβανε απ' όλα τα προεκλογικά μπαλκόνια ο Τσίπρας, μ' αυτά που δήλωσε την περασμένη Τρίτη στην προεκλογική φιέστα του Ζαππείου ο Τσακαλώτος: *«Είναι προφανές σε μένα και νομίζω ότι θα είναι και προφανές σε πάρα πολλούς υπουργούς Οικονομικών στην ευρωζώνη, ότι το 3,5%* ***δεν ήταν μια τιμωρία*** *για την ελληνική οικονομία,* ***δεν ήταν κάτι εκδικητικό****, ήταν η δική μας συνεισφορά στην απομείωση του χρέους. Αρα η δική μας συνεισφορά στην απομείωση του χρέους ήταν 3,5% κάθε χρόνο. Το 2020, το 2021 και το 2022»*! Τα πλεονάσματα έπαψαν, λοιπόν, να είναι ματωμένα. Είναι μια υποχρέωση, μια συνεισφορά που την οφείλει ο ελληνικός λαός!

Βοηθήματα

Με το γνωστό θράσος που τους διακρίνει, οι συριζαίοι βάφτισαν 13η σύνταξη ένα επίδομα γύρω στο πεντακοσάρικο για κάθε συνταξιούχο. Δεν είναι τίποτα το διαφορετικό από το «κοινωνικό μέρισμα» που έδιναν κάθε χρόνο από το λεγόμενο «υπερπλεόνασμα». Πράγμα που προβλέπεται από τα Μνημόνια (για να μην ξεχνιόμαστε). Απλά, αντί να το δώσουν στο τέλος του χρόνου (που ενδεχομένως δε θα είναι κυβέρνηση), το δίνουν τώρα, όπως είχαν κάνει προεκλογικά και οι Σαμαροβενιζέλοι. Αυτό ίσως να αποτελεί προανάκρουσμα και για πραγματοποίηση βουλευτικών εκλογών πριν να βγει το καλοκαίρι (θα συνυπολογίσουν και το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών και θα πάρουν την τελική τους απόφαση).

Οι αλήτες του ΣΥΡΙΖΑ προσπαθούν να μας κάνουν να ξεχάσουμε την ίδια την έννοια των λεγόμενων δώρων Χριστουγέννων-Πάσχα και επιδόματος άδειας. Ηταν δυο μισθοί επιπλέον το χρόνο για εργαζόμενους και συνταξιούχους. Οι προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις πρώτα τα μετέτρεψαν από μισθό/σύνταξη σε επιδόματα (500-250-250) και μετά τα κατήργησαν και αυτά. Ερχονται τώρα οι συριζαίοι, δίνουν ένα επίδομα μόνο στους συνταξιούχους (όχι και στους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα) και το βαφτίζουν «13η σύνταξη», επειδή -όπως λένε- θα είναι μόνιμη.

Λες και δεν μπορεί μια επόμενη κυβέρνηση (δική τους ή άλλων) να κόψει αυτό το επίδομα. Και θα μπορεί να το κάνει πιο εύκολα, αν αναλογιστούμε ότι έκοψαν τα δώρα που ήταν κατακτημένα με αγώνες πριν από δεκαετίες και απέρρεαν από την εργατική και τη συνταξιοδοτική νομοθεσία, ενώ τώρα δίνουν ένα επίδομα που το συνδέουν ευθέως με το «υπερπλεόνασμα», προδιαγράφοντας έτσι εξαρχής τη σχετικότητά του: αν το «υπερπλεόνασμα» δεν μπορεί να πιαστεί, τότε το επίδομα θα κοπεί, ακόμα κι αν είναι νομοθετημένο. Χρειάζεται μήπως να θυμίσουμε ότι έχουν συμφωνήσει για «πρωτογενή πλεονάσματα» ύψους 3,5% του ΑΕΠ μέχρι και το 2022 και 2,2% από το 2023 μέχρι το 2060; 'Η πιστεύει κανείς τα παραμύθια τους περί θυελλώδους ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού, όταν τώρα, μετά από μια τόσο βαθιά κρίση, η αύξηση του ΑΕΠ δεν μπορεί να φτάσει ούτε το 2% το χρόνο; Από πού θα προκύψει η θυελλώδης ανάπτυξη, όταν η εσωτερική αγορά είναι καθηλωμένη λόγω της μνημονιακής φτώχειας;

Τα άλλα μέτρα που ανακοίνωσαν για το 2019 αφορούν τον ΦΠΑ (μετάταξη των τροφίμων και της εστίασης από το 24% στο 13%). Να θυμίσουμε απλά ότι γυρίζουν απλά στο καθεστώς ΦΠΑ που ίσχυε μέχρι τον Ιούλη του 2015. Αν η δημοσιονομική πορεία δεν είναι αυτή που απαιτεί το μετα-Μνημόνιο, τότε θα ξανάχουμε μετατάξεις στον υψηλότερο συντελεστή. Ο ΦΠΑ είναι λάστιχο που το τεντώνουν ή το μαζεύουν ανάλογα με το πόσα θέλουν να μαζέψουν. Και πλήττει αποκλειστικά τα λαϊκά στρώματα που αποτελούν την καταναλωτική μάζα. Θέλεις δε θέλεις θ' αγοράσεις τα αναγκαία για τη συντήρησή σου, οπότε θα σου πάρουν αυτά που χρειάζονται για να τροφοδοτήσουν τον κρατικό μηχανισμό, τους ιμπεριαλιστές δανειστές και τα «πάρτι» της κεφαλαιοκρατίας με το δημόσιο χρήμα.

Είναι σίγουρο ότι οι Τσιπραίοι πήραν το «πράσινο φως» από τις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες να κάνουν αυτή την οριακή προεκλογική δημαγωγία. Υπάρχουν από τώρα κάποιες οικονομικές προβολές για το «υπερπλεόνασμα» του 2019, οπότε δεν υπάρχει πρόβλημα να χρησιμοποιηθεί ένα μέρος του τώρα. Καμιά ιμπεριαλιστική κυβέρνηση στην Ευρώπη, ανεξαρτήτως πολιτικού χρώματος, δεν έχει αντίρρηση να διευκολύνει τον Τσίπρα σε μια δύσκολη γι' αυτόν στιγμή. Δεν άφησε χατίρι που να μην τους το κάνει, με αποκορύφωμα τη Συμφωνία των Πρεσπών, που ο Κούλης το γύρισε στο εθνικιστικό, για να μη χάσει ψήφους.

Ακόμα κι αν δεν πάνε καλά τα πράγματα με το «πρωτογενές πλεόνασμα» έχουν την καβάτζα: την προ-νομοθετημένη μείωση του αφορολόγητου, που δεν έδωσαν στον Τσίπρα το δικαίωμα να την καταργήσει τώρα, μολονότι πολύ θα το ήθελε. Κι έχει ν' αντιμετωπίσει τον εκπρόσωπο του ΔΝΤ στην τρόικα/κουαρτέτο να λέει ότι η συγκεκριμένη ρύθμιση δεν πρέπει να καταργηθεί.

Παπατζηλίκια

Τα υπόλοιπα που ανακοίνωσε ο Τσίπρας με γλάστρες τον Τσακαλώτο, την Αχτσιόγλου και τον λιγομίλητο Δραγασάκη αφορούν τα επόμενα χρόνια. Και είναι λόγια του αέρα. «Αυτά που θα εφαρμοστούν το 2020 θα νομοθετηθούν αργότερα, αλλά σε κάθε περίπτωση θα συμπεριληφθούν στον προϋπολογισμό του 2020», είπε. Τον προϋπολογισμό του 2020, όμως, θα τον καταρτίσει η επόμενη κυβέρνηση, όχι η σημερινή, οπότε μόνο ως προεκλογική ρητορική μπορούν να αντιμετωπιστούν.

Επί τη ευκαιρία, πρέπει να πούμε δυο λόγια και για το απίθανο παπατζιλίκι που παρουσίασε ο Τσίπρας και που με μισή καρδιά φάνηκε να υποστήριξε ο Τσακαλώτος. Θα καταρτίσουμε, είπε, προϋπολογισμούς με «πρωτογενές πλεόνασμα» 2,5% του ΑΕΠ, επειδή είμαστε σίγουροι ότι στο τέλος θα πιάσουμε 3,5% (λόγω αναπτυξιακής πορείας της οικονομίας). Για να είναι, όμως, σίγουροι οι δανειστές ότι θα πάρουν τα λεφτά τους, θα φτιάξουμε έναν ειδικό καταπιστευτικό λογαριασμό, στον οποίο θα βάλουμε 5,55 δισ. ευρώ από το «μαξιλάρι ρευστότητας». Αυτό το ποσό ισοδυναμεί με 3% του ΑΕΠ, οπότε θα είναι σίγουροι ότι ακόμα κι αν το 2020, το 2021 και το 2022 δεν πιάσουμε «πρωτογενή πλεονάσματα» ύψους 3,5% του ΑΕΠ κάθε χρόνο, αυτοί θα πάρουν οπωσδήποτε το 3,5% που τους έχουμε υποσχεθεί.

Φυσικά, πρόκειται για προεκλογικό παπατζιλίκι. Στοιχειώδη οικονομικά να γνωρίζει κάποιος, καταλαβαίνει αμέσως ότι είναι άλλο πράγμα το απόθεμα ρευστότητας και άλλο το λεγόμενο πρωτογενές πλεόνασμα. Και βέβαια, δεν υπάρχει περίπτωση αυτό να γίνει δεκτό από τους ιμπεριαλιστές δανειστές, οι οποίοι μέσω των «πρωτογενών πλεονασμάτων» διατηρούν αλώβητη τη μνημονιακή πολιτική. Κι όπως είναι γνωστό, έχουν τον τρόπο να επιβάλουν τη θέλησή τους, αφού οι επιστροφές των τόκων από τα ελληνικά ομόλογα που κατακρατούν η ΕΚΤ και κεντρικές τράπεζες ευρωπαϊκών κρατών γίνονται σε εξαμηνιαίες δόσεις και υπό τον όρο ότι θα υπάρξει θετική αξιολόγηση από την τρόικα.

Ο Τσακαλώτος ανακοίνωσε ότι στην τρόικα «παρουσιάστηκαν οι χθεσινές εξαγγελίες του πρωθυπουργού» και πως «ο διάλογος για επιμέρους θέματα πρόκειται να συνεχιστεί». Η τρόικα στη δική της ανακοίνωση σημείωσε με νόημα: *«Η αποστολή έλαβε υπόψη την ανακοίνωση νέων μέτρων, τα οποία θα αξιολογηθούν με βάση την τήρηση των συμφωνηθέντων δημοσιονομικών στόχων και τη συνέπεια με τις δεσμεύσεις που ανέλαβε η Ελλάδα έναντι του Eurogroup για την περίοδο μετά το πρόγραμμα».*

Υφυπουργός Τελιγορίδου

Προκαλεί και επιβεβαιώνει τις εναντίον της καταγγελίες

Πανικό προκάλεσαν στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων το δημοσίευμά μας στις 20 του Απρίλη (http://www.eksegersi.gr/Επικαιρότητα/32925. Συριζαίικα-νεοφιλελεύθερα-κατορθώματα-Θέλουν-να) και η κοινή καταγγελία των ΠΟΓΕΔΥ (Πανελλήνια Ομοσπονδία Γεωτεχνικών Δημοσίων Υπαλλήλων) και ΠΕΚΔΥ (Πανελλήνια Ενωση Κτηνιάτρων Δημοσίων Υπαλλήλων) μια μέρα μετά (http://www.eksegersi.gr/Επικαιρότητα/32927. ΠΟΓΕΔΥ-και-ΠΕΚΔΥ-καταγγέλλουν-τις-διατάξεις-για), αναφορικά με τη διάταξη για τον περιβόητο **κτηνίατρο εκτροφής**, που εισάγεται στο νομοσχέδιο για τους αγροτικούς συνεταιρισμούς και αποσκοπεί στον παροπλισμό της Γενικής Διεύθυνσης Κτηνιατρικής (ΓΔΚ) και των Διευθύνσεων Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής (ΔΑΟΚ).

Ο πανικός κατέλαβε ιδιαίτερα την υφυπουργό **Τελιγορίδου**, η οποία, πριν γίνει βουλευτής και υπουργός, διατηρούσε **ιδιωτικό κτηνιατρείο**, γεγονός που επεσήμαναν οι συνδικαλιστικές οργανώσεις και «έτσουξε» ιδιαίτερα τη νεόκοπη υφυπουργό, η οποία έφτασε στο σημείο να εκδώσει ένα προκλητικό Δελτίο Τύπου που αποπνέει φασισμό χουντικού τύπου, καθώς απαιτεί από τα συνδικαλιστικά όργανα να ανακαλέσουν το Δελτίο Τύπου που εξέδωσαν! Την ίδια στιγμή, όμως, -εμμέσως πλην σαφώς- η Τελιγορίδου επιβεβαιώνει πλήρως την αποκάλυψη για την προωθούμενη διάταξη και την καταγγελία ότι μέσω αυτής μεθοδεύεται ο παροπλισμός της ΓΔΚ και των ΔΑΟΚ.

Η Τελιγορίδου, λόγω επαγγέλματος, αν μη τι άλλο, οφείλει να γνωρίζει ότι ο περιβόητος κτηνίατρος εκτροφής, τον οποίο έχει δικαίωμα να προσλαμβάνει μια μεγάλη κτηνοτροφική μονάδα, αφορά τον λεγόμενο **αυτοέλεγχο των καπιταλιστικών επιχειρήσεων**. Ο κτηνίατρος εκτροφής **δεν έχει κανένα δικαίωμα να διεξάγει τους επίσημους ελέγχους** των προγραμμάτων για την υγεία των ζώων, την προστασία των ζώων και την κτηνιατρική δημόσια υγεία.

Μιλάμε για μεγάλες κτηνοτροφικές μονάδες, που είναι η μειοψηφία των κτηνοτροφικών μονάδων στην Ελλάδα, γιατί η συντριπτική πλειοψηφία των κτηνοτροφικών μονάδων φυτοζωεί και οι ιδιοκτήτες τους δεν μπορούν να προσλαμβάνουν κτηνιάτρους.

Πρέπει επίσης να θυμίσουμε, ότι οι κυβερνήσεις των κρατών μελών και τα λεγόμενα θεσμικά όργανα της ΕΕ αναθέτουν πρωτεύοντα ρόλο στο λεγόμενο αυτοέλεγχο των καπιταλιστικών επιχειρήσεων, σε βάρος των επίσημων ελέγχων που διενεργούνται από τις δημόσιες υπηρεσίες, γιατί πρώτιστο μέλημά τους δεν είναι η προάσπιση της δημόσιας υγείας και του δημόσιου συμφέροντος, αλλά η προστασία της αποκόμισης ανώτατου κέρδους από τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις.

Η κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων εισήγαγε το 2014, με διατάξεις στα άρθρα 60 και 62 του νόμου 4235, τον κτηνίατρο εκτροφής. Ενώ, όπως αναφέραμε, αυτός αφορά αποκλειστικά τον αυτοέλεγχο των κτηνοτροφικών μονάδων, αποφάσισανι να του χορηγήσουν και μερικές αρμοδιότητες από τους επίσημους ελέγχους, όσον αφορά τα προγράμματα για την υγεία των ζώων.

Τότε ο ΣΥΡΙΖΑ, ως κόμμα της αντιπολίτευσης, καταψήφισε αυτά τα άρθρα, ενώ ο εισηγητής του Δ. Κοδέλας τοποθετήθηκε ενάντια στο θεσμό του κτηνίατρου εκτροφής. Είπε χαρακτηριστικά: *«Οσον αφορά τον κτηνίατρο εκτροφής διαφωνούμε, γιατί λαμβάνετε ως δεδομένο τη διαρκή υποστελέχωση και κατάρτιση των δημοσίων κτηνιατρικών υπηρεσιών. Χρειάζεται, πράγματι, πολιτική για την υγεία των ζώων και για την εκτροφή. Αυτό όμως δεν μπορεί να γίνει χωρίς την ύπαρξη ενός πράγματι δημόσιου τομέα που να είναι στρατευμένος να στηρίξει αυτήν την διαδικασία. Εσείς έχετε εγκλωβίσει τους γεωτεχνικούς, τους γεωπόνους στα γραφεία, πνιγμένους από τη γραφειοκρατία, με περιορισμούς στις μετακινήσεις, κατακερματισμένους σε υπουργείο, περιφέρειες και δήμο»* (Πρακτικά Ολομέλειας της Βουλής, 23.1. 2014, σελίδα 6183).

Οταν, όμως, ανέλαβαν τη διαχείριση της καπιταλιστικής εξουσίας, οι Τσιπροκαμμένοι ξέχασαν εκείνη την τοποθέτησή τους και συνέχισαν την πολιτική των Σαμαροβενιζέλων στο ζήτημα του κτηνιάτρου εκτροφής (και όχι μόνο). Στις 20 Μάη του 2016, ο τότε αναπληρωτής υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Μπόλαρης, εξέδωσε την απόφαση 1506/59220, με την οποία υλοποιούσε τις διατάξεις του νόμου 4235 για τον κτηνίατρο εκτροφής.

Η ΠΕΚΔΥ, υπερασπιζόμενη το δημόσιο συμφέρον, προσέφυγε στο Συμβούλιο της Επικρατείας κατά της απόφασης Μπόλαρη. Το ΣτΕ, με την απόφασή του, αντί να υπερασπιστεί το δημόσιο συμφέρον και τη δημόσια υγεία, υπερασπίστηκε το συμφέρον των καπιταλιστών και απέρριψε την προσφυγή της ΠΕΚΔΥ.

Αυτή είναι, εν συντομία, η πραγματική ιστορία για τον περιβόητο κτηνίατρο εκτροφής. Ερχεται τώρα η Τελιγορίδου και υπερασπίζεται αποκαλύπτα την απόφαση Μπόλαρη και την απόφαση του ΣτΕ, γιατί προφανώς θέλει, σε συνεννόηση και συμφωνία με τον Αραχωβίτη, να παραδώσει όλους τους επίσημους ελέγχους στον κτηνίατρο εκτροφής, κόντρα στον Κανονισμό 625/2017, η εφαρμογή του οποίου είναι υποχρεωτική από τα κράτη μέλη, ο οποίος προβλέπει ότι όλοι οι επίσημοι έλεγχοι πρέπει να διεξάγονται από τις δημόσιες κτηνιατρικές υπηρεσίες και όχι από ιδιώτες κτηνίατρους.

Η ΠΕΚΔΥ στην πρώτη ανακοίνωσή της επεσήμανε στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, και ιδιαίτερα στην Τελιγορίδου, ότι η απόφασή τους να προχωρήσουν στη θεσμοθέτηση του κτηνιάτρου εκτροφής ως του μόνου που θα διεξάγει τους επίσημους ελέγχους σε όλα τα προγράμματα, είναι αντίθετη στον Κανονισμό. Αυτοί όμως «σφυρίζουν κλέφτικα» και εμφανίζονται ανένδοτοι στην απόφασή τους να υλοποιήσουν το θεσμό του κτηνιάτρου εκτροφής.

Εμείς δε θα περιοριστούμε μόνο στην αναφορά για παραβίαση του Κανονισμού 625/2017 από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Θα παραθέσουμε και διατάξεις αυτού του Κανονισμού (ολόκληρος ο Κανονισμός: http://www.eksegersi.gr/ckeditor_assets/attachments/2827/celex_32017r0625_el_txt.pdf), όχι μόνο για να καταδείξουμε την παρανομία τους, αλλά και για να φανεί καθαρά και στους ανθρώπους που δεν είναι εξοικειωμένοι με την κτηνιατρική νομοθεσία, ότι η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης θέτει σε σοβαρό κίνδυνο την υγεία των ζώων, την υγεία των ανθρώπων, τη δημόσια υγεία.

Οι ευρωπαϊκοί Κανονισμοί συνοδεύονται από εισηγητικές σκέψεις, οι οποίες είναι ενσωματωμένες στην αρχή του κειμένου του Κανονισμού (είναι το αντίστοιχο των εισηγητικών εκθέσεων που συνοδεύουν τα νομοσχέδια στην ελληνική κοινοβουλευτική διαδικασία). Παραθέτουμε μερικές εισηγητικές σκέψεις του συγκεκριμένου Κανονισμού, τις οποίες θα σχολιάσουμε, για να περάσουμε στη συνέχεια σε διατάξεις από τα άρθρα 1 και 4,

«25) Η νομοθεσία της Ενωσης για την αγροδιατροφική αλυσίδα αναθέτει επιπλέον στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών εξειδικευμένα καθήκοντα τα οποία πρέπει να εκτελούν για την προστασία της υγείας των ζώων, της υγείας των φυτών και της καλής μεταχείρισης των ζώων, και για την προστασία του περιβάλλοντος από τους ΓΤΟ και τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα. Τα καθήκοντα αυτά είναι δραστηριότητες δημόσιου συμφέροντος τις οποίες οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών πρέπει να εκτελούν με σκοπό την εξάλειψη, τον περιορισμό ή τη μείωση οποιωνδήποτε παραγόντων κινδύνου ενδέχεται να προκύψουν για την υγεία των ανθρώπων, των ζώων ή των φυτών, για την καλή μεταχείριση των ζώων ή ακόμη για το περιβάλλον».

Σύμφωνα με την 25η εισηγητική σκέψη, **τα εξειδικευμένα καθήκοντα για την προστασία της υγείας των ζώων ασκούν οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών και όχι οι κτηνίατροι εκτροφής**.

«27) Για τη διενέργεια των επίσημων ελέγχων που αποσκοπούν στην εξακρίβωση της σωστής εφαρμογής της νομοθεσίας της Ενωσης για την αγροδιατροφική αλυσίδα και των άλλων επίσημων δραστηριοτήτων με τις οποίες έχουν επιφορτιστεί οι αρχές των κρατών μελών βάσει της νομοθεσίας της Ενωσης για την αγροδιατροφική αλυσίδα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίσουν αρμόδιες αρχές οι οποίες λειτουργούν προς το δημόσιο συμφέρον, διαθέτουν τους κατάλληλους πόρους και τα κατάλληλα μέσα και παρέχουν εγγυήσεις αμεροληψίας και επαγγελματισμού. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν την ποιότητα, τη συνέπεια και την αποτελεσματικότητα των επίσημων ελέγχων».

Σύμφωνα με την 27η εισηγητική σκέψη, **τα κράτη μέλη, θα πρέπει** -σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία- **να ορίσουν αρμόδιες αρχές, οι οποίες θα λειτουργούν προς το δημόσιο συμφέρον και το κυριότερο θα πρέπει να διαθέτουν τους κατάλληλους πόρους και μέσα και να παρέχουν εγγυήσεις αμεροληψίας και επαγγελματισμού**. Οπως αντιλαμβάνεστε, εγγυήσεις αμεροληψίας δεν μπορούν να παράσχουν οι κτηνίατροι εκτροφής, που τους προσλαμβάνουν οι μεγάλες κτηνοτροφικές μονάδες, που είναι καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Και μόνο γι' αυτόν το λόγο δεν μπορούσαν τα θεσμικά όργανα της ΕΕ να επιτρέψουν στους κτηνίατρους εκτροφής να διενεργούν τους επίσημους ελέγχους. Θέλουν να εμφανίζονται ως εγγυητές της προστασίας της υγείας των ζώων και της δημόσιας υγείας, μέσω της διενέργειας επίσημων ελέγχων.

Παραπέρα, σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία, η δαπάνη για τη διεξαγωγή των επίσημων ελέγχων βαραίνει το δημόσιο και όχι τους κτηνοτρόφους. Τι συνέβη με την παράδοση από το 2014 του προγράμματος της υγείας των ζώων σε κτηνιάτρους εκτροφής; Σύμφωνα με την ΠΕΚΔΥ, το πρόγραμμα οδηγήθηκε σε πλήρη αποτυχία και το κόστος το επιβαρύνθηκαν οι κτηνοτρόφοι.

«28) Η σωστή εφαρμογή και επιβολή των κανόνων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Κανονισμού απαιτεί την κατάλληλη γνώση τόσο των εν λόγω κανόνων όσο και των κανόνων του παρόντος Κανονισμού. Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό οι υπάλληλοι που διενεργούν τους επίσημους ελέγχους και άλλες επίσημες δραστηριότητες να επιμορφώνονται σε τακτική βάση σχετικά με την εφαρμοστέα νομοθεσία, ανάλογα με τον τομέα της αρμοδιότητάς τους, καθώς και σχετικά με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τον παρόντα Κανονισμό.

29) Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν εσωτερικές συστηματικές επιθεωρήσεις ή να αναθέτουν τη διενέργεια συστηματικών επιθεωρήσεων σε τρίτους για λογαριασμό τους, ώστε να βεβαιώνουν τη συμμόρφωση με τον παρόντα Κανονισμό. Οι εν λόγω συστηματικές επιθεωρήσεις θα πρέπει να διενεργούνται με διαφάνεια και να υπόκειται σε ανεξάρτητο έλεγχο».

Σύμφωνα, λοιπόν, με τις εισηγητικές σκέψεις 28 και 29, **οι υπάλληλοι** που διενεργούν τους επίσημους ελέγχους **πρέπει να γνωρίζουν καλά τον Κανονισμό, να επιμορφώνονται σε τακτική βάση και οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν συστηματικά εσωτερικές επιθεωρήσεις** για να διαπιστώνουν ότι οι επίσημοι έλεγχοι γίνονται σύμφωνα με τον Κανονισμό.

Πάμε τώρα στο κυρίως σώμα του κανονισμού:

«Αρθρο 1. Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός ορίζει κανόνες για:

- τη διενέργεια των επίσημων ελέγχων και των άλλων επίσημων δραστηριοτήτων που διενεργούνται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών·

- τη χρηματοδότηση των επίσημων ελέγχων...

2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στους επίσημους ελέγχους που διενεργούνται για την εξακρίβωση της συμμόρφωσης με τους κανόνες, είτε αυτοί θεσπίζονται σε ενωσιακό επίπεδο είτε από τα κράτη μέλη, για την εφαρμογή της νομοθεσίας της Ενωσης όσον αφορά τους τομείς:

...

- των απαιτήσεων για την υγεία των ζώων·

- της πρόληψης και της ελαχιστοποίησης των κινδύνων για την υγεία των ανθρώπων και των ζώων οι οποίοι οφείλονται σε ζωικά υποπροϊόντα και σε παράγωγα προϊόντα·

- των απαιτήσεων για την καλή μεταχείριση των ζώων».

«Αρθρο 3. Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

...

3) "αρμόδιες αρχές":

- οι κεντρικές αρχές του κράτους μέλους που είναι αρμόδιες για την οργάνωση των επίσημων ελέγχων και των άλλων επίσημων δραστηριοτήτων σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και τους κανόνες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2,

- οποιαδήποτε άλλη αρχή στην οποία έχει ανατεθεί η εν λόγω αρμοδιότητα,

- όπου ενδείκνυται, η αντίστοιχη αρχή τρίτης χώρας

...

7) "σύστημα ελέγχων": σύστημα το οποίο περιλαμβάνει τις αρμόδιες αρχές και τους πόρους, τις δομές, τις ρυθμίσεις και τις διαδικασίες που έχουν θεσπιστεί σε ένα κράτος μέλος για να διασφαλιστεί ότι οι επίσημοι έλεγχοι διενεργούνται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και με τους κανόνες που αναφέρονται στα άρθρα 18 έως 27·

8) "σχέδιο ελέγχων": περιγραφή από τις αρμόδιες αρχές η οποία περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τη δομή και την οργάνωση του συστήματος επίσημων ελέγχων, καθώς και σχετικά με τη λειτουργία και τον λεπτομερή σχεδιασμό των επίσημων ελέγχων που πρόκειται να διενεργηθούν, εντός χρονικής περιόδου, σε κάθε τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2.

...

32) "επίσημος κτηνίατρος": ο κτηνίατρος που διορίζεται από την αρμόδια αρχή, είτε ως μέλος του προσωπικού είτε όχι, και είναι κατάλληλα καταρτισμένος για να διενεργεί επίσημους ελέγχους και άλλες επίσημες δραστηριότητες σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και τους σχετικούς κανόνες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2».

Τα άρθρα αυτά «μιλάνε από μόνα τους». Προσθέτουμε μόνο, ότι εάν προβλεπόταν ότι οι κτηνίατροι εκτροφής μπορούν να διεξάγουν τους επίσημους ελέγχους και μάλιστα αποκλειστικά, όπως θέλει να θεσμοθετήσει η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, θα γινόταν υποχρεωτικά αναφορά στον κτηνίατρο εκτροφής στο άρθρο 3 για τους ορισμούς. Τέτοια αναφορά δε γίνεται, γιατί προφανώς δεν προβλέπεται ότι οι ιδιώτες κτηνίατροι εκτροφής μπορούν να διεξάγουν τους επίσημους ελέγχους!

«Αρθρο 4. Ορισμός των αρμόδιων αρχών

1. Για καθέναν από τους τομείς που διέπονται από τους κανόνες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 τα κράτη μέλη ορίζουν την αρμόδια αρχή ή τις αρμόδιες αρχές στις οποίες αναθέτουν την αρμοδιότητα για την οργάνωση ή τη διενέργεια επίσημων ελέγχων και άλλων επίσημων δραστηριοτήτων...

2. Στην περίπτωση που, για τον ίδιο τομέα, ένα κράτος μέλος αναθέτει την αρμοδιότητα οργάνωσης ή διενέργειας των επίσημων ελέγχων ή των άλλων επίσημων δραστηριοτήτων σε περισσότερες της μίας αρμόδιες αρχές σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο ή στην περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές οι οποίες ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 έχουν το δικαίωμα βάσει του ορισμού αυτού να εκχωρούν συγκεκριμένες αρμοδιότητες των επίσημων ελέγχων ή των άλλων επίσημων δραστηριοτήτων σε άλλες δημόσιες αρχές, το κράτος μέλος:

διασφαλίζει τον αποδοτικό και αποτελεσματικό συντονισμό όλων των εμπλεκόμενων αρχών, καθώς και τη συνέπεια και την αποτελεσματικότητα των επίσημων ελέγχων ή άλλων επίσημων δραστηριοτήτων σε ολόκληρο το έδαφός του· και

ορίζει μία και μόνη αρχή, σύμφωνα με τις συνταγματικές απαιτήσεις των κρατών μελών, αρμόδια για τον συντονισμό της συνεργασίας και των επαφών με την Επιτροπή και με τα άλλα κράτη μέλη όσον αφορά τους επίσημους ελέγχους και τις άλλες επίσημες δραστηριότητες που διενεργούνται σε καθέναν από τους τομείς που ρυθμίζονται από τους αναφερόμενους στο άρθρο 1 παράγραφος 2 κανόνες.

3. Οι αρμόδιες αρχές οι οποίες είναι υπεύθυνες για την εξακρίβωση της συμμόρφωσης με τους κανόνες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο θ) μπορούν να αναθέτουν ορισμένες ευθύνες που σχετίζονται με επίσημους ελέγχους ή άλλες επίσημες δραστηριότητες σε μία ή περισσότερες αρχές ελέγχου βιολογικών προϊόντων. Σε τέτοιες περιπτώσεις αποδίδουν έναν κωδικό αριθμό σε καθεμία από τις εν λόγω αρχές».

Γίνεται φανερό, λοιπόν, ότι πολύ σωστά η αρμόδια συνδικαλιστική οργάνωση (ΠΕΚΔΥ) υπερασπίζεται τη θέση ότι οι αρμόδιες αρχές, δηλαδή η Γενική Διεύθυνση Κτηνιατρικής και οι Διευθύνσεις Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής, είναι επιφορτισμένες, σύμφωνα με τον Κανονισμό 625/2017, **να διενεργούν αποκλειστικά όλους τους επίσημους ελέγχους με δαπάνες του δημοσίου και όχι των κτηνοτρόφων.** Είναι δε προς τιμή της ΠΕΚΔΥ και οφείλουμε να το επισημάνουμε, ότι παρά τις αήθεις επιθέσεις που δέχεται, επιμένει σταθερά στην άποψή της.

ΥΓ. Η υφυπουργός Τελιγορίδου και ο γενικός διευθυντής Κτηνιατρικής Αλεξανδρόπουλος είναι κτηνίατροι. Οφειλαν όχι μόνο να γνωρίζουν την κοινοτική νομοθεσία, αλλά και να την εφαρμόζουν υποχρεωτικά και απαρέγκλιτα. Αυτοί, όμως, μαζί με την υπόλοιπη πολιτική ηγεσία, εμφανίζονται να μην την γνωρίζουν, προφανώς επειδή θέλουν να παροπλίσουν τις αρμόδιες δημόσιες υπηρεσίες. Τους ενημερώνουμε, λοιπόν, ότι παραδίνουμε μαθήματα κοινοτικής νομοθεσίας δωρεάν, προς όφελος του δημόσιου συμφέροντος και της δημόσιας υγείας.

Δίκη Χρυσής Αυγής

Ο φίρερ προσπαθεί να σώσει το σαρκίο του ρίχνοντας στην πυρά στελέχη και μέλη

Ο φίρερ της ΧΑ ρίχνει στην πυρά όλα τα στελέχη και τα μέλη της νεοναζιστικής συμμορίας, προσπαθώντας να σώσει το σαρκίο του. Δεν είναι η πρώτη φορά που εφαρμόζει αυτή την τακτική, όταν διατρέχει κίνδυνο να καταδικαστεί σε πολύχρονη φυλάκιση.

Η συντριπτική πλειοψηφία των μαρτύρων υπεράσπισης που κατέθεσαν στο δικαστήριο μέχρι τις 8 Μάη του 2019 ισχυρίστηκε ότι στη Χρυσή Αυγή μέλη είναι όμνο αυτοί που συμμετέχουν στην Κεντρική Επιτροπή και το Πολιτικό Συμβούλιο, ενώ όλοι οι υπόλοιποι χρυσαυγίτες είναι υποστηρικτές και οπαδοί! Πέραν αυτού του αυταπόδεικτα γελοίου ισχυρισμού (που αποκαλύπτει πανικό και απελπισία), ο μάρτυρας υπεράσπισης του φιρερίσκου Αθ. Κωνσταντίνου, συνταξιούχος στρατιωτικός γιατρός και υποψήφιος ευρωβουλευτής των νεοναζιστών, που κατέθεσε στις 7 και 8 Μάη, ισχυρίστηκε την πρώτη μέρα ότι ο Πατέλης (αρχηγός του τάγματος εφόδου της Νίκαιας) διαγράφηκε και την επομένη ότι διαγράφηκε όλη η τοπική οργάνωση της Νίκαιας!

Αυτός ο νεόκοπος και ψευδής ισχυρισμός, ότι το νεοναζιστικό μόρφωμα της ΧΑ δεν έχει μέλη, προβάλλεται από τους μάρτυρες υπεράσπισης κατόπιν εντολής του φίρερ. Επιδιώκει έτσι να αποποιηθεί τις πολύ σοβαρές ποινικές ευθύνες του ίδιου και των βουλευτών και ηγετικών στελεχών του, ισχυριζόμενος ότι τουλάχιστον αυτός δεν μπορεί να έχει ευθύνες για τις πράξεις που έχουν κάνει «οπαδοί και υποστηρικτές» της οργάνωσής του. Στο ίδιο αποσκοπεί και ο επίσης νεόκοπος και ψευδής ισχυρισμός του μάρτυρα υπεράσπισης Αθ. Κωνσταντίνου, ότι διαγράφηκε όλη η τοπική οργάνωση της Νίκαιας, που έπαιξε πρωτοπόρο ρόλο στην εγκληματική δράση της ΧΑ.

Στην ανακριτική απολογία του ο φίρερ είχε δηλώσει ότι δε γνωρίζει τους φυσικούς αυτουργούς με την πλούσια εγκληματική δράση. Τώρα, υποβιβάζει τα μέλη και στελέχη της οργάνωσής του, που την έχει δομήσει σύμφωνα με τα εθνικοσοσιαλιστικά πρότυπα, σε «υποστηρικτές και οπαδούς», καταβάλλοντας μια τελευταία προσπάθεια να αποποιηθεί τις ποινικές ευθύνες του.

Στην ακροαματική διαδικασία, όμως, αποδείχτηκε ότι η Χρυσή Αυγή έχει μέλη και στελέχη -και μάλιστα πολύ σκληρά- που πειθαρχούν τυφλά στις αυστηρές εντολές του φίρερ. Ο ίδιος ο φίρερ, η κόρη του και πολλά άλλα στελέχη κρατούσαν στους υπολογιστές τους (και όχι μόνο) πλούσιο υλικό που τους ενοχοποιεί και δεν αφήνει περιθώρια για να απαλλαγούν από τις κατηγορίες που τους έχουν αποδοθεί. Εδώ πρέπει να ξαναθυμίσουμε ότι «βγάζει μάτι» το γεγονός ότι για τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα και για τις απόπειρες ανθρωποκτονίας κατά των αιγύπτιων αλιεργατών και των στελεχών και μελών του ΠΑΜΕ, τόσο ο Λαγός όσο και ο φίρερ, μολονότι έπρεπε να παραπεμφθούν και με την κατηγορία της ηθικής αυτουργίας, δεν παραπέμφθηκαν.

Απαντώντας στον απελπισμένο υπερασπιστικό ισχυρισμό ότι η νεοναζιστική ΧΑ δεν είχε μέλη, θα παραθέσουμε μερικές από τις εγκυκλίους της Κεντρικής Διοίκησης (λέγε με φίρερ) που πιστοποιούν τόσο την ύπαρξη μελών και στελεχών όσο και τον εθνικοσοσιαλιστικό χαρακτήρα της ΧΑ και την αυστηρή πειθαρχία και υποταγή στις εντολές του φίρερ και της ηγετικής ομάδας των νεοναζιστών:

◆ **Εγκύκλιος 1/2011**

«Προς τις Περιφερειακές Διοικήσεις, τις Τοπικές Οργανώσεις και τους Αγωνιστικούς Πυρήνες

Την 30ή Ιανουαρίου του 2011 θα πραγματοποιηθεί στην Αθήνα το 7ο Συνέδριο του Λαϊκού Συνδέσμου. Οι εργασίες του θα χωριστούν σε δύο φάσεις: η πρώτη αφορά αυστηρά και μόνο τα κομματικά στελέχη. Κατά τη διάρκειά της θα αναλυθούν τα εσωτερικά ζητήματα του Κόμματος και θα ανακοινωθεί η σύνθεση της νέας Κεντρικής Επιτροπής. Στη δεύτερη φάση του συνεδρίου, η οποία θα είναι ανοικτή για το κοινό και τα ΜΜΕ, θα παρουσιαστεί η πολιτική μας γραμμή και οι στόχοι της Χρυσής Αυγής.

Η νέα οργανωτική δομή του Κόμματος περιλαμβάνει 14 Περιφερειακές Διοικήσεις, στις οποίες υπάγονται οι υπάρχουσες Τοπικές Οργανώσεις και οι Αγωνιστικοί Πυρήνες. Για την καλύτερη προετοιμασία του Συνεδρίου καλούνται οι υπεύθυνοι όλων των κλιμακίων της οργανωτικής δομής να αποστείλουν προς έγκριση στην Κεντρική Διοίκηση κατάσταση των προτεινόμενων - για συμμετοχή στην πρώτη φάση του Συνεδρίου - μελών τους. Οι υπεύθυνοι των Περιφερειακών Διοικήσεων καλούνται επίσης να συντάξουν μία αναφορά προτάσεων για θέματα σχετικά με την πολιτική δράση, τη συμμετοχή της Χρυσής Αυγής στις επόμενες εθνικές εκλογές και την ενίσχυση του Κόμματος σε επίπεδο τοπικό και πανελλήνιο.

Στην αναφορά να περιλαμβάνεται ακόμη ο αριθμός των μελών κάθε κλιμακίου, που θα συμμετέχουν στη συγκέντρωση της 29ης Ιανουαρίου για τα 7μια, καθώς και ποιες ώρες διεξαγωγής του Συνεδρίου διευκολύνουν την αποχώρησή σας από την Αθήνα την Κυριακή.

Τα σχετικά κείμενα να έχουν αποσταλεί έως τις 15 Ιανουαρίου στην ηλεκτρονική διεύθυνση hyperiongr@yahoo.gr ή στο φαξ: 210-5152711 με την ένδειξη "Προσυνεδριακή". Για πιθανές απορίες επικοινωνήστε με το τηλέφωνο: 6979268469 (Ηλίας Κασιδιάρης)».

◆ **Εγκύκλιος Κεντρικής Διοίκησης 16-4-2013**

«Β) Κάθε δράση και εκδήλωση να έχει εγκριθεί από τον αρμόδιο Περιφερειάρχη. Οι Τοπικές Οργανώσεις είναι υποχρεωμένες να ενημερώνουν και να λαμβάνουν την έγκριση του επικεφαλής της Περιφερειακής Διοίκησης που υπάγονται για κάθε είδους εκδήλωση που προτίθενται να διοργανώσουν (από ομιλία στα γραφεία μέχρι ανοικτή συγκέντρωση διαμαρτυρίας).

Γ) Για όλες τις δημόσιες πολιτικές ενέργειες να ενημερώνεται η Κεντρική Διοίκηση. Ολες οι ανοικτές πολιτικές ενέργειες των Τοπικών Οργανώσεων (συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας και πορείες) να πραγματοποιούνται κατόπιν ενημέρωσης και έγκρισης από την Κεντρική Διοίκηση και τα αρμόδια μέλη του Πολιτικού Συμβουλίου (Συναγωνιστές Λαγός Ιωάννης, Γερμενής Γεώργιος, Παναγιώταρος Ηλίας, Ματθαιόπουλος Αρετέμιος, ανάλογα με την Περιφερειακή Διοίκηση».

Οι εγκύκλιοι «μιλάνε από μόνες τους» και πιστοποιούν τόσο την ύπαρξη μελών και στελεχών της ΧΑ, όσο και τη σιδερόφρακτη πειθαρχία τους στον φίρερ και στους Λαγό και σία.

Και ο μάρτυρας υπεράσπισης Αθ. Κωνσταντίνου επανέλαβε τον ισχυρισμό ότι δήθεν η ΧΑ δεν έχει ιδεολογία τον Εθνικοσοσιαλισμό, αλλά τον Λαϊκό Εθνικισμό. Πρόκειται, φυσικά, για μεγάλο ψέμα, που -εκτός των άλλων- αποδεικνύει και τη γενικότερη αξιοπιστία του μάρτυρα.

Οπως πολλές φορές έχουμε αποκαλύψει, οι ίδιοι ομολογούν ότι παραμένουν αμετανόητοι εθνικοσοσιαλιστές, αλλά επειδή αυτό δεν «περπατάει» σήμερα οφείλουν ν' αλλάξουν την τακτική τους. Στο αναγνωστέο έγγραφο 422 υπάρχει ένα άρθρο με τίτλο: «Εθνικιστές ή Ναζιστές», που γράφτηκε στις 6 Απρίλη του 2006. Σ' αυτό διαβάζουμε ανάμεσα στ' άλλα: *«Παλαιότερα, πριν από χρόνια, χρησιμοποιείτο στα κείμενα του Κινήματός μας ο όρος εθνικοσοσιαλισμός. Το γεγονός ότι τώρα χρησιμοποιούμε τους όρους εθνικισμός, λαϊκός εθνικισμός και κοινωνικός εθνικισμός* ***δεν σημαίνει ότι αλλάξαμε ιδέες»*** (η έμφαση δική μας).

Στο παράρτημα 2.2 του Αναγνωστέου Εγγράφου 331 (από το υλικό της κόρης του φίρερ) υπάρχει μια αδημοσίευτη συνέντευξη του φίρερ, έκτασης 23 σελίδων, στην οποία τοποθετείται και για τον εθνικοσοσιαλισμό. Παραθέτουμε μερικά αποσπάσματα, τα οποία επίσης «μιλάνε από μόνα τους»:

«***Το ιδεολογικό υπόβαθρο του Λαϊκού Συνδέσμου είναι ο εθνικοσοσιαλισμός***... *Αλλά και στενά ιδωμένος ως πολιτική ιδεολογία ο εθνικοσοσιαλισμός δεν είναι καθόλου παρωχημένος επειδή έχει μισό αιώνα παρελθόν... Αντίθετα, καθίσταται* ***ολοένα και πιο επίκαιρος*** *καθώς οι παγκόσμιες πολιτικές εξελίξεις δικαιώνουν την προοπτική του».*

«Το μόνο έγκλημα του εθνικοσοσιαλισμού ήταν η ήττα του σ' ένα πόλεμο που εξύφαναν, προκάλεσαν, επέβαλαν και κήρυξαν οι εχθροί του. Υστερα υπέστη τη μοίρα κάθε ηττημένου της ιστορίας... Αλλά ***την παραμυθολογία των ναζιστικών θηριωδιών και τη φιλολογία των φούρνων, έχει πλήρως ανατρέψει η τεκμηριωμένη έρευνα των αναθεωρητών ιστορικών»*** (οι εμφάσεις δικές μας).

Γεράσιμος Λιόντος

«Περίεργος» διάλογος...

Στη σελίδα 13 γράφουμε για την προκλητική απόφαση του Μεικτού Ορκωτού Εφετείου Αθηνών, που αναγνώρισε (με πλειοψηφία 6-1) στους δολοφόνους του Σαχζάτ Λουκμάν το ελαφρυντικό της καλής διαγωγής (ενόσω είναι κρατούμενοι), με αποτέλεσμα να «σπάσουν» τα ισόβια. Η συμμετοχή σ' αυτή την απόφαση δεν είναι το μοναδικό ατόπημα του προέδρου του ΜΟΕ Σωτήρη Τσιμπέρη.

Εξίσου σημαντικό ατόπημά του ήταν ο διάλογος που άνοιξε κατά τη διάρκεια της ανακοίνωσης της απόφασης του δικαστηρίου με τον συνήγορο των δολοφόνων του Λουκμάν, για το αν το ρατσιστικό έγκλημα που τους απέδωσε το δικαστήριο με την απόφασή του συνδέεται ή όχι με το νεοναζιστικό μόρφωμα της ΧΑ. Μιλάμε για σημαντικό ατόπημα, γιατί η συμμετοχή ή όχι στην εγκληματική οργάνωση ΧΑ δεν αποτελούσε στοιχείο του κατηγορητηρίου, γεγονός που γνωρίζει ένας ανώτερος δικαστής. Οπως γνωρίζει ότι δι

Παζάρι ελπίδων

«Για πρώτη φορά μετά από 11 χρόνια **ξεκίνησε στις 2 Μαίου 2019 η διαδικασία για τον διορισμό μονίμων εκπαιδευτικών.** Το επόμενο διδακτικό έτος θα έχουμε 4.500 μόνιμους εκπαιδευτικούς στην Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση, ενώ **δρομολογείται** από το Υπουργείο Παιδείας **μέσα στον Ιούνιο, να ανοίξει η διαδικασία για την υποβολή αιτήσεων** για διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών και στη γενική εκπαίδευση, διαδικασία που **θα ολοκληρωθεί μέσα στο 2020**»: Μερόπη Τζούφη, υφυπουργός Παιδείας.

Ακατάσχετη υποσχεσιολογία από τους συριζαίους, ενόψει εκλογών, προκειμένου να κρατηθούν στην εξουσία. Τη φορά αυτή, η απεύθυνση αφορά τους χιλιάδες αναπληρωτές εκπαιδευτικούς, τους οποίους η κυβέρνηση ταΐζει με φρούδες ελπίδες. Λίγες ημέρες έχουν περάσει από τη δημοσίευση της προκήρυξης του ΑΣΕΠ, με την οποία ξεκινάει η «διαδικασία κατάταξης με σειρά προτεραιότητας, **υποψήφιων εκπαιδευτικών** πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης» «για την **πλήρωση των κενών θέσεων εκπαιδευτικών** πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης (ΕΑΕ), καθώς και για την κάλυψη των λειτουργικών αναγκών της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης» (οι εμφάσεις δικές μας).

Και ενώ από την προκήρυξη είναι φανερό ότι πουθενά δε γίνεται λόγος για μόνιμους διορισμούς στην Ειδική Αγωγή και επ' αυτού δεν υπάρχει καμιά νομική δέσμευση, το υπουργικό επιτελείο του Παιδείας ανοίγει την προπαγάνδα και για «μόνιμους διορισμούς» στη γενική εκπαίδευση, με τη διαδικασία να ανοίγει μέσα στον Ιούνιο για να ολοκληρωθεί, λέει, μέσα στο 2020!

Ολα, λοιπόν, είναι στον αέρα. Με δεδομένη τη σκληρή επιτροπεία από τους ιμπεριαλιστές δανειστές και την αποφασιστικότητα όλων των μνημονιακών κυβερνήσεων, σημερινών και μελλοντικών, να υπηρετήσουν με πάθος και επιμονή την αντιλαϊκή πολιτική και τις μνημονιακές δεσμεύσεις, μόνιμοι διορισμοί στην εκπαίδευση είναι σχεδόν απίθανο να γίνουν. Και μόνον εφόσον το επιτρέψουν τα αφεντικά, αυτοί θα είναι σταγόνα στον ωκεανό. Εκείνο που είναι δεδομένο είναι ότι αυτήν τη στιγμή προτεραιότητα για τους συριζαίους (και για όλα τα αστικά κόμματα εξουσίας, ασχέτως των διαφοροποιήσεων) αποτελεί η εμπέδωση κουλτούρας αξιολόγησης μέσω του «προσοντολογίου» που θέσπισε ο Γαβρόγλου. Και μέσω αυτού, βεβαίως, η καλλιέργεια ενός ανθρωποφαγικού κλίματος μεταξύ των χιλιάδων αδιόριστων εκπαιδευτικών, που δεν θα επιτρέψει να συγκροτηθεί ένα μαζικό, ενωτικό, μαχητικό, διεκδικητικό κίνημα, που θα απαιτήσει μαζικούς μόνιμους διορισμούς, σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες του δημόσιου σχολείου, με βάση το πτυχίο και ολόκληρη την προϋπηρεσία.

Το εμπόριο ελπίδων που στήνει η κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας, όμως, δε συγκινεί -ευτυχώς- μεγάλο τμήμα των αναπληρωτών εκπαιδευτικών, που δηλώνει την αποφασιστικότητά του να συνεχίσει να αγωνίζεται. Για το λόγο αυτό, το Συντονιστικό Αναπληρωτών Αδιόριστων Εκπαιδευτικών εξέδωσε την ακόλουθη ανακοίνωση και καλεί σε νέα συνέλευση το Σάββατο, 11/5 17,30 μ.μ. στα γραφεία της ΔΟΕ:

Απαιτούμε τη ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΟΛΩΝ των αναπληρωτών ΤΩΡΑ αποκλειστικά με βάση το πτυχίο και όλη την προϋπηρεσία.

Το Δεκέμβρη του 2018, το Υπ. Παιδείας ανακοινώνει το περίφημο «προσοντολόγιο Γαβρόγλου», δηλαδή την **αλλαγή του συστήματος πρόσληψης αναπληρωτών (και υποτιθέμενων διορισμών) και ανακατανομής των πινάκων με βάση τη μοριοδότηση «προσόντων», απαξιώνοντας εντελώς βασικό πτυχίο και προϋπηρεσία**. Τι κι αν σπουδάσαμε, τι κι αν εργαζόμαστε και στηρίζουμε το δημόσιο σχολείο επί 5-10-15 χρόνια; Η στόχευση σαφής: **Να μην κατοχυρώνεται κανένα δικαίωμα** (μονιμότητας και σταθερότητας) στην εργασία σε συνθήκες εργασιακής ομηρίας. Ακόμη και για την επαναπρόσληψη με ελαστικές εργασιακές σχέσεις, **θα πρέπει να πατήσουμε επί πτωμάτων**. Σε πίνακες κινούμενη άμμο, οι εργαζόμενοι θα πρέπει να προσαρμοστούμε στη λογική της **κουλτούρας της αξιολόγησης**, του ανταγωνισμού και της αγοράς.

Κι όμως, ενάντια στον υπεραντιδραστικό, αντ-εκπαιδευτικό και νέο-φιλελεύθερο νόμο 4589, τον Γενάρη του 2019, χιλιάδες αναπληρωτές, μόνιμοι εκπαιδευτικοί και φοιτητές απεργήσαμε και διαδηλώσαμε επί μέρες στο κέντρο της Αθήνας. Ξεκαθαρίσαμε ότι το εκπαιδευτικό κίνημα δεν θα κυνηγήσει το καρότο των εξαγγελιών περί υποτιθέμενων μόνιμων διορισμών σε πλάνα τριετίας και αποκρούσαμε μαζικά και δυναμικά το μαστίγιο του αέναου κυνηγιού «προσόντων» - μορίων που πρέπει να μαζέψει ο κάθε υποψήφιος αναπληρωτής **σε μια ανθρωποφαγική και ταξικώς άνιση αρένα που μας θέλει όλους μονάδες, ανταγωνιστές και μετρήσιμους, χωρίς συλλογική φωνή και δικαιώματα, επενδυτές και τζογαδόρους του μορφωτικού μας «κεφαλαίου». Αντίθετα, συσπειρωθήκαμε ενωτικά γύρω από το αίτημα της μόνιμης και σταθερής εργασίας για όλους, την απαίτηση για τη μονιμοποίηση ΟΛΩΝ των αναπληρωτών εδώ και τώρα!**

Βρισκόμαστε τρεις μήνες μετά, έπειτα από συνεχιζόμενες αναβολές, καθυστερήσεις και διαρροές φημολογιών και ενώ υποτίθεται ότι σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα του Υπουργείου οι λίστες με τα ονόματα των 15.000 διορισμών θα ήταν έτοιμες. Μόλις την προηγούμενη εβδομάδα ανακοινώθηκε από τον ΑΣΕΠ η προκήρυξη 3ΕΑ/2019 που καλεί τους εκπαιδευτικούς να καταθέσουν αίτηση και χαρτιά για τη δημιουργία νέων πινάκων κατάταξης στην ειδική αγωγή.

Η κυβέρνηση, εν μέσω πολλών σεναρίων που κυκλοφορούν για το πώς θα γίνουν οι προσλήψεις αναπληρωτών την επόμενη χρονιά, καθώς οι προθεσμίες δε βγαίνουν για την εφαρμογή του «προσοντολογίου», **προσπαθεί να πείσει ότι προχωράει κανονικά σε μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών, ενώ αφήνει ανοιχτό το ενδεχόμενο οι προσλήψεις αναπληρωτών να γίνουν με τους παλιούς πίνακες**. Στόχος της κυβέρνησης είναι αφενός να μειώσει, προεκλογικά, τις αντιδράσεις και το κόστος από την **εφαρμογή του προσοντολογίου που θα πετάξει στην ανεργία χιλιάδες συναδέλφους** που έχουν υπηρετήσει επί σειρά ετών τη δημόσια εκπαίδευση και θα συντρίψει τη ζωή και τον προγραμματισμό ακόμα περισσοτέρων (θα το κάνει μετεκλογικά η επόμενη κυβέρνηση, όποια κι αν είναι), και αφετέρου επιχειρεί **να κρατήσει όμηρους μέσω φρούδων ελπίδων χιλιάδες υποψηφίους αναπληρωτές με υποσχέσεις μόνιμων διορισμών**.

Δεν πείθουν κανέναν! Η συζήτηση περί πραγματοποίησης ή μη μόνιμων διορισμών με αυτό το σύστημα λειτουργεί αποπροσανατολιστικά -ως δούρειος ίππος- και σε όφελος των σχεδίων Κυβέρνησης – ΟΟΣΑ - Κεφαλαίου. Εχουν άλλωστε αποδείξει σε ποια πλευρά της ιστορίας βρίσκονται όσον αφορά τα εργασιακά και μορφωτικά δικαιώματα, τη δημόσια παιδεία. **Να μην θεωρήσουμε δεδομένο ότι αυτό είναι το μέλλον μας. Είναι στο χέρι μας, στη συλλογική μας δύναμη και αυτοπεποίθηση, στην ιστορία του εκπαιδευτικού κινήματος η ανατροπή του νόμου!** Τα σχέδιά τους να αποτραπούν! Η προϋπηρεσία πρέπει να κατοχυρώνει το δικαίωμα στη εργασία και μάλιστα με μόνιμη σχέση, και **τα χρόνια δουλειάς μας και οι αγώνες μας μπορούν να δικαιωθούν!**

Ασφαλώς και φοβούνται τόσο την αντίδραση του εκπαιδευτικού κινήματος, όσο και το πολιτικό κόστος για την εφαρμογή του λαιμητόμου νόμου των απολύσεων, η οποία έχει ήδη αρχίσει να χωλαίνει. Τα δεδομένα αυτή τη στιγμή έχουν ως εξής:

1. Οσον αφορά στη Γενική Παιδεία είναι δεδομένο ότι οι προσλήψεις αναπληρωτών της επόμενης χρονιάς θα γίνουν με τους παλιούς πίνακες, δηλαδή όπως ήταν διαμορφωμένοι την ημέρα της ψήφισης (Ιανουάριος 2019), καθώς «οι ημερομηνίες δεν βγαίνουν». Σύμφωνα με το ν.4589 (προσοντολόγιο), αυτό σημαίνει ότι δεν μπορεί να προσμετρηθεί η φετινή προϋπηρεσία, ούτε να καταθέσουν αίτηση οι νέοι απόφοιτοι, για τους οποίους κατά τα άλλα τόσο πολύ κόπτονται. Και αν οι αγώνες μας

Αντιδραστικές διατάξεις και προεκλογική δημαγωγία

Με κλειστά σχολεία και Πανεπιστήμια, παραμονές του Πάσχα, με διαδικασίες fast track, ψηφίστηκε από τον κυβερνητικό λόχο το νομοσχέδιο-σκούπα «Συνέργειες Πανεπιστημίων και Τ.Ε.Ι., πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, πειραματικά σχολεία, Γενικά Αρχεία του Κράτους και λοιπές διατάξεις», που ολοκληρώνει τη συγκρότηση του «Ενιαίου Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης και Ερευνας» μέσω της σαλαμοποίησης Πανεπιστημίων και ΤΕΙ, στο πνεύμα της Μπολόνια, θεσμοθετεί ένα ταξικό Λύκειο με υποβαθμισμένη τη γενική μόρφωση, τη Γ΄Λυκείου-τάξη φροντιστήριο, τους μαθητές και τις σχολές κατηγοριοποημένους και με καρικατούρα ελεύθερης πρόσβασης και που ανωτατοποιεί τα κολλέγια, ακυρώνοντας επί της ουσίας το άρθρο 16 του Συντάγματος.

Ανάμεσα στις διατάξεις αυτού του νόμου, πλέον, υπάρχει και η αντιδραστική διάταξη που συγχωνεύει το Παιδαγωγικό Τμήμα του Πανεπιστήμιου της Πάτρας με το Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας του ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας και η διάταξη (εισήχθη με τροπολογία) με την οποία η κυβέρνηση κάνει προεκλογική σπέκουλα και αφορά την πρόσβαση των απόφοιτων των ΕΠΑΛ στα Πανεπιστήμια.

Η πρώτη διάταξη (άρθρο 36: Το Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης μετονομάζεται σε Τμήμα Επιστημών της Εκπαίδευσης και της Κοινωνικής Εργασίας) εγκυμονεί σοβαρότατους κινδύνους για το μέλλον του Δημοτικού σχολείου. Δημιουργώντας ένα θολό τοπίο αμφισβητεί την παιδαγωγική επιστήμη, το περιεχόμενο και τα εργαλεία της, δημιουργεί συγχύσεις σε σχέση με το περιεχόμενο των σπουδών των αντίστοιχων Τμημάτων και ανοίγει επικίνδυνους ατραπούς για το μέλλον των Παιδαγωγικών Τμημάτων των Πανεπιστημίων, τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων τους και κατ' επέκταση και των εν ενεργεία δασκάλων. Η διάταξη εδράζεται στην αντιδραστική αντίληψη ότι η επιστημονική γνώση πρέπει να είναι κομμένη και ραμμένη στα καλούπια της καπιταλιστικής αγοράς, ότι ο άνθρωπος-εργαζόμενος πρέπει να κατέχει ψήγματα γνώσης, ώστε να γίνεται μπαλαντέρ στα εργασιακά κάτεργα, να είναι όπως λένε φθηνός και ευέλικτος. Το αποτέλεσμα αυτής της άποψης είναι σχολεία προσανατολισμένα στην πρώιμη ειδίκευση, με ρηχές γνώσεις και υποβαθμισμένη γενική μόρφωση και πανεπιστημιακές σπουδές-σούπα με πτυχία πολλών ταχυτήτων.

Η δεύτερη διάταξη έχει σαφώς προεκλογική σκοπιμότητα. Σύμφωνα με αυτήν, αυξάνεται το ποσοστό των θέσεων που θα διεκδικούν οι απόφοιτοι των ΕΠΑΛ, συμμετέχοντας στις ειδικές πανελλαδικές εξετάσεις (προφανώς με θέματα διαφορετικής δυσκολίας), στις πανεπιστημιακές σχολές από 5% σε 10%. Ενώ παράλληλα διατηρείται το 5% των θέσεων στις σχολές και τμήματα: πολυτεχνικές, ιατρικές, οδοντιατρικές, φαρμακευτικές, κτηνιατρικές, φυσικής, βιολογίας και γεωλογίας. Επίσης διατηρούνται τα ποσοστά του 20% των θέσεων σε ΑΣΠΑΙΤΕ και ΑΣΤΕ και 8% για τις στρατιωτικές σχολές, την αστυνομία κ.λπ.

Δεν έπιασε ο πόνος την κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας για τα παιδιά «ενός κατώτερου θεού», τα παιδιά των ΕΠΑΛ. Απόδειξη ότι διατηρούνται οι δύο τύποι Λυκείου, σε αντίθεση με τις μεγαλόστομες παλιές διακηρύξεις για ένα Ενιαίο Λύκειο γενικής και πολυτεχνικής μόρφωσης και ότι θεσμοθετούνται νέα «καθρεφτάκια προς τους ιθαγενείς», οι διετείς δομές στο πλαίσιο των Πανεπιστημίων (πανεπιστημιακά ΙΕΚ τα λέει ο κόσμος), όπου θα μπαίνουν κατά προτεραιότητα οι απόφοιτοι των ΕΠΑΛ.

Η αιτιολογία του υπουργείου Παιδείας είναι ότι υπήρξε αυτή η ρύθμιση διότι πλέον δεν υπάρχουν ΤΕΙ για να εισάγονται στα Τμήματά τους οι απόφοιτοι της αντίστοιχης ειδικότητας των ΕΠΑΛ. «Καπάκι» ήρθε και σχετικό άρθρο του Θ. Κοτσιφάκη, συριζαίου, εκπαιδευτικού τεχνικής εκπαίδευσης, πρώην προέδρου της ΟΛΜΕ, διευθυντή του Γραφείου του πρώην υφυπουργού Μπαξεβανάκη και νυν προέδρου της Επιτροπής του προγράμματος ΜΙΑ ΝΕΑ ΑΡΧΗ ΣΤΑ ΕΠΑΛ. Το άρθρο προσπαθεί να μας πείσει ότι η κυβέρνηση ανοίγει σημαντικούς δρόμους στην πρόσβαση των απόφοιτων των ΕΠΑΛ προς τα Πανεπιστήμια και ότι οι απόφοιτοι αυτοί έχουν όλες τις προϋποθέσεις να ανταποκριθούν, καθόσον δεν υστερούν σε επιδόσεις από τους μαθητές των Γενικών Λυκείων.

Καταρχάς ξεκαθαρίζουμε ότι οι παρατηρήσεις μας εστιάζονται αποκλειστικά και μόνο στο γεγονός ότι τα παιδιά που φοιτούν στα ΕΠΑΛ είναι στην πλειονότητά τους παιδιά της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και επομένως το οικογενειακό και κοινωνικο-οικονομικό τους περιβάλλον, η ταξική τους θέση στην καπιταλιστική κοινωνία, με ό,τι συνεπάγεται αυτό για το μορφωτικό-πολιτιστικό τους επίπεδο, την εκπαιδευτική διαδρομή τους και εξέλιξη τα βάζει αυτομάτως σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους μαθητές των ΓΕΛ (και εδώ υπάρχουν οι ανισότητες, αλλά εδώ κοιτάμε τη γενική εικόνα).

Στο άρθρο αυτό γίνονται ταχυδακτυλουργικά κόλπα. Πρώτον, δεν μας δίνεται το ποσοστό των απόφοιτων των ΕΠΑΛ που συμμετέχει στις ειδικές πανελλαδικές εξετάσεις σε σχέση με τους συνολικούς απόφοιτους. Δεύτερον, αναφέρονται οι «επιτυχίες» στις 356 κοινές σχολές Πανεπιστημίων και ΤΕΙ (προφανώς, μεταξύ των οποίων πολλές σχολές χαμηλής ζήτησης) (πανελλαδικές 2018). Οι σχολές, όμως, στο σύνολό τους είναι 438 και προφανώς εξαιρούνται οι «βαρβάτες» σχολές των Πανεπιστημίων. Επ' αυτού και με την τωρινή τροπολογία, το υπουργείο Παιδείας φρόντισε να καθηλώσει το ποσοστό στο ήδη υπάρχον (5%) για τις σχολές: πολυτεχνικές, ιατρικές, οδοντιατρικές, φαρμακευτικές, κτηνιατρικές, φυσικής, βιολογίας και γεωλογίας. Τέλος, δεν αναφέρεται ο αριθμός των απόφοιτων που συγκέντρωσε τις βαθμολογίες που επικαλείται το άρθρο. Συνεπώς εκ του περισσού είναι όλα τα «στοιχεία» που επικαλείται το σχετικό δημοσίευμα.

Γιούλα Γκεσούλη

έχουν αποκρούσει την εφαρμογή του προσοντολογίου, **η μη-προσμέτρηση της φετινής προϋπηρεσίας είναι καθαρό αποτέλεσμα του ν.4589 του Γαβρόγλου και κανενός άλλου, νόμο που πολεμήσαμε και θα συνεχίσουμε να πολεμάμε**. Είμαστε ξεκάθαροι και σαφείς: **Απαιτούμε και αγωνιζόμαστε για την οριστική κατάργηση του νόμου – εκτρώματος, κατάργηση που θα επιφέρει αρχικά την προσμέτρηση όλης της προϋπηρεσίας και θα ανοίξει το δρόμο για τη δικαίωση του αγώνα για τον άμεσο μόνιμο διορισμό ΟΛΩΝ των αναπληρωτών που έχει ανάγκη το δημόσιο σχολείο από καθαρούς πίνακες με βάση αποκλειστικά το πτυχίο και ΟΛΗ την προϋπηρεσία (συμπεριλαμβανομένης φυσικά και της φετινής)**.

2. Οσον αφορά στην **προκήρυξη της Ειδικής Αγωγής** (3ΕΑ/2019), το πρώτο πράγμα που πρέπει να επισημανθεί και να έχουμε υπ' όψιν είναι ότι **δε συνδέεται με κανέναν τρόπο με μόνιμους διορισμούς. Πουθενά δεν αναφέρεται καμία νομική δέσμευση για αυτό**. Αυτό που κάνει είναι να εφαρμόζει αρχικά στην ΕΑΕ το προσοντολόγιο για την κατάρτιση νέων πινάκων κατάταξης αναπληρωτών, **απαξιώνοντας πλήρως βασικό πτυχίο και προϋπηρεσία, θεσμοθετώντας τον ατομικό ανταγωνισμό, την αξιολόγηση, και την αγορά μοριοδοτούμενων προσόντων** μέσω της Ειδικής Αγωγής. Οταν αυτοί κυρωθούν, θα χρησιμοποιηθούν σίγουρα για τις **προσλήψεις αναπληρωτών** (εφόσον είναι εντός προθεσμιών) και το διορισμό μονίμων διορισμών μόνο ΕΦΟΣΟΝ και ΟΠΟΤΕ γίνουν αυτοί. Εδώ υπάρχουν δύο ενδεχόμενα:

α. Η κυβέρνηση να επιλέξει να περάσει η χρονική προθεσμία που της δίνει ο νόμος, με αποτέλεσμα και στην Ειδική Αγωγή **οι προσλήψεις αναπληρωτών να γίνουν με τους παλιούς πίνακες, και φυσικά μόνιμοι διορισμοί = 0**. Σε αυτήν την περίπτωση ισχύει ό,τι ειπώθηκε και παραπάνω για την Γενική Αγωγή.

β. Η κυβέρνηση να τρέξει ώστε να προλάβει και **να χρησιμοποιήσει τις υποσχέσεις για διορισμούς ως δούρειο ίππο για να περάσει μέσα από το προσοντολόγιο, όλη τη νεοφιλελεύθερη αντεργατική και αντεκπαιδευτική ατζέντα ΟΟΣΑ-ΕΕ-Κεφαλαίου** για να δείξει για άλλη μια φορά πως μπορεί να κάνει τη βρώμικη δουλειά καλύτερα από όλους.

Δε θα μασήσουμε! Δε συμβιβαζόμαστε με τίποτα λιγότερο από το αυτονόητο δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή εργασία τόσο για τους εκπαιδευτικούς όσο και για όλους τους εργαζόμενους, τη μονιμοποίηση ΟΛΩΝ των αναπληρωτών με βάση το πτυχίο και προϋπηρεσία, για τα μορφωτικά δικαιώματα όλων των μαθητών!

3. Την ίδια στιγμή, ξεπερνά κάθε όριο η νομιμοποίηση του διορισμού εκπαιδ/κών από τα δικαστήρια κι όχι από την πολιτική ηγεσία, όποια κι αν είναι αυτή κάθε φορά, του υπουργείου παιδείας! Συνεχίζοντας με τον πιο αποκαλυπτικό τρόπο **τη λογική του διαίρει και βασίλευε**, η κυβέρνηση επιλέγει να ενισχύσει για ακόμη μία φορά τη λογική του αλληλοσπαραγμού και της **διάσπασης των ενιαίων συμφερόντων των εκπαιδευτικών**. Αλλωστε, το υπουργείο εδώ και καιρό έχει ανοίξει λογαριασμούς με κάθε λογής δικηγορικά γραφεία, νομιμοποιώντας όλες τις αντιπαραθετικές ομάδες συμφερόντων που έχουν συγκροτηθεί τα τελευταία χρόνια. **Οι εργαζόμενοι εκπαιδευτικοί έχουν ενιαία συλλογικά δικαιώματα δεν είναι πελάτες δικηγορικών γραφείων!**

Οσο λοιπόν κάποιοι πανηγυρίζουν και ενώ κάποιος κόσμος εύλογα ή όχι προσπαθεί να ερμηνεύσει τη «δημιουργική ασάφεια» του Υπουργείου με επικυρώσεις και μεταφράσεις, **χιλιάδες συνάδελφοι** που υπηρετούν επί σειρά ετών τη δημόσια εκπαίδευση **πετιούνται στην ανεργία** ή στην καλύτερη **χάνουν τη θέση τους μεταναστεύοντας στις εσχατιές της Ελλάδος** με ελαστικούς εργασιακούς όρους γνωστούς σε όλους μας. **Η αναγκαιότητα υπεράσπισης των κοινών μας εργασιακών - εκπαιδευτικών και συλλογικών μας τόπων (πτυχίο - προϋπηρεσία), του αγώνα για την κατάργηση του προσοντολογίου (ν.4589) και για μαζικούς διορισμούς εκπαιδευτικών - μονιμοποίηση ΟΛΩΝ των αναπληρωτών παραμένει πιο επιτακτική από ποτέ!**

Να μην παίξουμε το παιχνίδι της διάσπασης, της ανθρωποφαγίας και του κανιβαλισμού. Με όρους συλλογικής συνείδησης, επίγνωσης των κοινών μας εργασιακών και ταξικών συμφερόντων και του κοινωνικού μας ρόλου, θα σταθούμε ο ένας δίπλα στον άλλον! **Στο δρόμο του Γενάρη, δε θα μετρηθούμε σε λίστες ανταγωνισμού** με μόρια και προσόντα αλλά **θα αναμετρηθούμε στους δρόμους της φωτιάς και των συλλογικών αγώνων**, με αυτούς που προσπαθούν διακαώς να εξαϋλώσουν τα όνειρά μας, τις ζωές μας, τα εργασιακά μας δικαιώματα, τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας και τη δημόσια εκπαίδευση. **Δεν θα παζαρέψουμε ούτε έναν/μία συνάδελφό/ισσά μας!**

Να ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙ το προσοντολόγιο έκτρωμα – ν. 4589/2019

Μαζικοί Διορισμοί Εκπαιδευτικών - Μονιμοποίηση εδώ και τώρα ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΩΝ με βάση το πτυχίο και ολόκληρη την προϋπηρεσία!

Δεν τσιμπάμε στο παζάρι ελπίδων!

Ξετσίπωτα παιχνίδια υπέρ του Μελισσανίδη

Την περασμένη Τετάρτη, είχε προσδιοριστεί στο Διοικητικό Εφετείο Αθηνών η εκδίκαση προσφυγής μελών της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ κατά της νομιμότητας της οικοδομικής άδειας για το γήπεδο Μελισσανίδη.

Η υπόθεση δεν εκδικάστηκε, αλλά αναβλήθηκε για τις 5 Φλεβάρη του 2020 (!), με το αιτιολογικό ότι η εισηγήτρια, εφέτης διοικητικών δικαστηρίων Ιουλία Γεωργούλια, δεν είχε ετοιμαστεί. Η προσφυγή είχε κατατεθεί τον Νοέμβρη του 2017. Ενάμισης χρόνος δεν ήταν αρκετός στην κυρία εισηγήτρια για να ετοιμαστεί! Μέχρι τον Φλεβάρη του 2020 (αν γίνει τότε η εκδίκαση και δεν υπάρξει νέα αναβολή) θα προστεθούν άλλοι εννέα μήνες! Υπολογίζουν ότι σ' αυτό το διάστημα το γήπεδο θα έχει ολοκληρωθεί (θα απομένουν μόνο εργασίες εσωτερικών εγκαταστάσεων).

Δεν κρατούν ούτε τα στοιχειώδη προσχήματα. Εχουν μετατρέψει σε νόμο τη θέληση ενός μεγαλοκαπιταλιστή. Κι αυτό δεν αφορά μόνο την κυβέρνηση, που διαπλέκεται... αρμονικά με τον συγκεκριμένο μεγαλοκαπιταλιστή, ψηφίζοντας ακόμα και φωτογραφικές διατάξεις για πάρτη του (πέρα από τους αφόρητους εκβιασμούς που ασκήθηκαν σε διοικητικούς παράγοντες για να του εκδώσουν την παράνομη άδεια), δεν αφορά μόνο το αστικό πολιτικό σύστημα που με πλατιά πλειοψηφία στην Περιφέρεια Αττικής χορηγεί στον μεγαλοκαπιταλιστή 37 εκατ. ευρώ για να φτιάξει το μαγαζί του, αλλά αφορά και την αστική Δικαιοσύνη που υποτίθεται ότι είναι ανεξάρτητη και μεριμνά για την εφαρμογή των νόμων και την προστασία των αδυνάτων. Βλέπουμε καλά ποιους προστατεύει.

Υποκριτές και σπεκουλάντες της αστικής πολιτικής

«Δεν θέλησα ποτέ μόρια, #επιδόματα, #χάρες. Ισες #ευκαιρίες διεκδικώ. Διεκδικώ αυτό που δεν υπάρχει», έγραψε Twitter ο Στέλιος Κυμπουρόπουλος, ψυχίατρος στο Αττικό Νοσοκομείο, διορισμένος ως ΑΜΕΑ, υποψήφιος ευρωβουλευτής της ΝΔ. Ακολούθησε η χυδαία επίθεση του Πολάκη και η αντεπίθεση της ΝΔ, που όταν είδε και τις αντιδράσεις κατά Πολάκη από το χώρο του ΣΥΡΙΖΑ, έκρινε πως έχει μια πρώτης τάξης ευκαιρία για πολιτική σπέκουλα.

Ο Πολάκης, καταπώς το συνηθίζει, δεν τοποθετήθηκε πολιτικά στη δήλωση Κυμπουρόπουλου, αλλά προσωπικά. Με το γνωστό του ύφος (και ήθος): τι μας λες, ρε, ότι δε θέλεις μόρια, όταν έχεις διοριστεί με το ειδικό καθεστώς που ισχύει για τα ΑΜΕΑ; «Ευεργέτημα» το ανέβαζε, «ευεργέτημα» το κατέβαζε αυτό το ειδικό καθεστώς, μιλώντας στο όνομα της ισότητας. Και άλλες φορές έχει καταστεί φανερό πως και στα φοιτητικά του χρόνια, όταν ήταν στελεχάκι της ΚΝΕ, δεν είχε την παραμικρή επαφή με τον μαρξισμό. Γιατί αν είχε, θα γνώριζε ότι το ίσο δίκαιο είναι άνισο δίκαιο. Γιατί δεν έχουν όλοι οι άνθρωποι τις ίδιες δυνατότητες. Είπαμε, όμως, Πολάκης είν' αυτός.

Ο Κυμπουρόπουλος, όμως, τι ακριβώς εννοούσε μ' αυτά που έγραψε; Πώς μπορούν να υπάρξουν ίσες ευκαιρίες για τα ΑΜΕΑ, χωρίς να υπάρχει ένα ειδικό καθεστώς (σε όλα τα επίπεδα), το οποίο να αποκαθιστά τη φυσική υστέρηση; Μια κοινωνία στοιχειωδώς πολιτισμένη θεσπίζει κανόνες που αποκαθιστούν τη φυσική διαφορά. Το κάνουν και τα καπιταλιστικά καθεστώτα. Στη χώρα μας, για παράδειγμα, στις προκηρύξεις του ΑΣΕΠ υπάρχει ένα ποσοστό που αφορά προσλήψεις ΑΜΕΑ. Αυτό το καθεστώς ο Κυμπουρόπουλος θέλει να καταργηθεί; Δε θα μας προκαλούσε καμιά εντύπωση, αν σκεφτούμε ότι συμμετέχει σε ένα κόμμα, ο αρχηγός (και όχι μόνο) του οποίου δεν κρύβει τον έρωτά του για τον αγριανθρωπικό νεοφιλελευθερισμό.

Θα περίμενε κανείς ν' ακούσει από τον Κυμπουρόπουλο, τώρα που φιλοδοξεί να εκπροσωπήσει τα ΑΜΕΑ στο Ευρωκοινοβούλιο, να μας πει ποιο είναι το πρόγραμμα του κόμματός του για τη σχέση των ΑΜΕΑ με τον ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα. Δεν πρέπει οι ιδιωτικές καπιταλιστικές επιχειρήσεις να υποχρεωθούν να απασχολούν ΑΜΕΑ σε ένα ποσοστό του εργατικού τους δυναμικού; Απ' ό,τι φαίνεται, δεν τον απασχολεί αυτό το θέμα. Απολύτως λογικό για έναν δεξιό (και νεοφιλελεύθερο ίσως). Θα τον προσλάμβανε, άραγε, τον Κυμπουρόπουλο ένα ιδιωτικό νοσοκομειακό συγκρότημα, όπως τον προσέλαβε το κράτος, μέσω της ειδικής διαδικασίας για τα ΑΜΕΑ; Μόνο αν ήθελε να τον χρησιμοποιεί ως βιτρίνα «εταιρικής κοινωνικής ευθύνης».

Ας μας πει, λοιπόν, αν το ειδικό καθεστώς για προσλήψεις ΑΜΕΑ στο δημόσιο τομέα συνιστά «χάρη». Κι ευθέως, αν είναι ενάντια στα επιδόματα (αυτά τα συρρικνωμένα άθλια επιδόματα) στα ΑΜΕΑ. Γιατί δόθηκαν κοινωνικοί αγώνες γι' αυτά τα επιδόματα που προσφέρουν μια ελάχιστη ανακούφιση στα ΑΜΕΑ που προέρχονται από φτωχές οικογένειες και που για διάφορους λόγους δεν μπορούν να έχουν το μισθό γιατρού του Δημοσίου που έχει ο Κυμπουρόπουλος.

Αν η φράση «δεν θέλησα ποτέ μόρια, επιδόματα, χάρες» απέπνεε απλά την προσωπική αλαζονεία, ενός ατόμου με βαριά αναπηρία που κατάφερε να σπουδάσει σε ψηλό επίπεδο και μπορεί να εκλεγεί και ευρωβουλευτής, θα την προσπερνούσαμε (μολονότι γνωρίζουμε ότι αυτή τη φράση δε θα την έλεγε ποτέ ένας Στίβεν Χόκινγκ). Δε θα μπαίναμε καν στον κόπο να ρωτήσουμε τον Κυμπουρόπουλο ποια είναι η γνώμη του για την επιλογή του από το επιτελείο της ΝΔ: ήταν μια αξιοκρατική επιλογή ή μια επιλογή προπαγάνδας (και επομένως υποκριτική από την πλευρά της ΝΔ);

Δεν την προσπερνάμε γιατί απλούστατα δεν αποπνέει μόνο την προσωπική αλαζονεία του «επιτυχημένου», αλλά και το δόγμα του νεοφιλελευθερισμού. Με το οποίο, φυσικά, δεν ασχολήθηκε ο Πολάκης.

Ο,τι είπαμε για τον Κυμπουρόπουλο ισχύει στο πολλαπλάσιο για τη ΝΔ. Ο Μητσοτάκης είναι σαν να τράβηξε από 20 κι έβγαλε άσο. Από τη μια έβαλε στο ευρωψηφοδέλτιο ένα πρόσωπο που είχε γίνει συμπαθές από τότε που ήταν ακόμα μαθητής («ο σημαιοφόρος με το αναπηρικό αμαξίδιο»), για να πουλήσει κοινωνική ευαισθησία και να κρύψει πίσω από το φαίνεσθαι την ουσία της κοινωνικής αναλγησίας που υπηρετεί η ΝΔ, και από την άλλη, είδε τον Πολάκη με τη χυδαιότητά του να του στρώνει βούτυρο στο ψωμί. Το τράβηξε μέχρι το έσχατο όριο, μέχρι την κατάθεση πρότασης μομφής κατά Πολάκη. Πίσω από τη χυδαιότητα του Πολάκη, η ΝΔ έκρυψε τη δική της χυδαιότητα. Τις αντιδραστικές κοινωνικές απόψεις για τα ΑΜΕΑ και τη χρησιμοποίηση ενός ΑΜΕΑ ως εκλογικής γλάστρας (σύνηθες σε όλα τα αστικά κόμματα).

Αλλά και οι συριζαίοι που έσπευσαν να διαφοροποιηθούν από τον Πολάκη, ο Φίλης, ο Τσακαλώτος και οι υπόλοιποι, τι ακριβώς πρόβλημα έθεσαν; Πρόβλημα αισθητικής, προφανώς, όπως συνάγεται από τις δηλώσεις τους. Αυτοί που κατάπιαν ολόκληρο Καμμένο, κόλλησαν στον Πολάκη (που ήξεραν ότι είναι και κολλητός του Καμμένου). Κανένα πρόβλημα αισθητικής δεν είχαν, όσο κι αν οι ίδιοι έχουν διαφορετικό πολιτικό στιλ. Φοβήθηκαν ότι τέτοιες συμπεριφορές μπορεί να τους κάνουν εκλογική ζημιά. Ξέρουν κιόλας ότι τα πράγματα δεν πάνε καλά εκλογικά και φοβήθηκαν δυο φορές.

Αν είχαν πραγματικό πρόβλημα πολιτικού ήθους, τότε θα ξεσηκώνονταν ενάντια σε κάτι υποψηφιότητες που κοσμούν το ευρωψηφοδέλτιο του ΣΥΡΙΖΑ και με τις δηλώσεις τους τους εκθέτουν ανεπανόρθωτα. Σαν εκείνο τον ανεκδιήγητο ηθοποιό Γεωργούλη, που πότε αποκαλύπτει αφελώς ότι συνομίλησε και με τη ΝΔ και με τον ΣΥΡΙΖΑ και αποφάσισε να πάει με τον ΣΥΡΙΖΑ «γιατί βρήκα εκεί τον χώρο, αυτό που έχω στο δικό μου το μυαλό για τον πολιτισμό, να έχει ήδη ξεκινήσει και θεώρησα υποχρέωση να υποστηρίξω αυτό που γίνεται». Το να μιλάει ο Γεωργούλης για πολιτισμό είναι «κάπως», αλλά οι ευαίσθητοι συριζαίοι το κατάπιαν. «Πουλάει» η φάτσα του κι αυτό είναι το μόνο που ζητούν απ' αυτόν οι συριζαίοι. Το αν θα «πουλήσει» και στις κάλπες, θα το δουν όταν κάνουν ταμείο, το βράδυ στις 26 του Μάη. Μέχρι τότε, είναι υποχρεωμένοι να χειροκροτούν τα μέλη της... ντριμ τιμ, όπως την αποκάλεσε ο Τσίπρας σ' ένα κρεσέντο... πολιτικού πολιτισμού.

Και βέβαια, κατάπιαν ολόκληρο Πέτρο Κόκκαλη, εκπρόσωπο μιας από τις πιο δυνατές καπιταλιστικές φαμίλιες της χώρας, με συμμετοχή στο ανεβοκατέβασμα κυβερνήσεων, σύμβολο της «διαπλοκής», κατά γενική ομολογία. Μετά από λίγες μέρες κατάπιαν και την κρυφή κρουαζιέρα Τσίπρα με τη θαλαμηγό του εφοπλιστή Παναγόπουλου (προφανώς τη θεώρησαν απόλυτα συμβατή με το... ήθος και τον πολιτισμό της Αριστεράς).

Ομως, ακόμα κι αυτές τις αρχικές δηλώσεις ψευτοκαταδίκης του Πολάκη άρχισαν να τις μαζεύουν ο ένας μετά τον άλλο, όταν ο Τσίπρας φρόντισε να φωτογραφιστεί προκλητικά παρέα με τον Πολάκη σε μια ρεθυμνιώτικη παραλία το Πάσχα και στη συνέχεια τον είχε μαζί του σε κάθε σταθμό της περιοδείας του στην Κρήτη. Το μήνυμα ήταν σαφές: ο Πολάκης είναι «δικός μου» κι όποιου του αρέσει. Σίγουρα δεν αρέσει στον Σταθάκη (τον βλέπουμε να μετακομίζει στη Β' Αθήνας, μετά την προκλητική στήριξη του Πολάκη από τον Τσίπρα), σίγουρα δεν αρέσει και στους υπόλοιπους, αλλά η πολιτική καριέρα και η ανάγκη να πιάσουν ως ΣΥΡΙΖΑ όσο γίνεται μεγαλύτερο εκλογικό ποσοστό, τους επιτρέπει να χωνεύουν τα πάντα.

Υποκρισία και γελοιότητα

◆ Δεν είναι μαθητριούλα που φωτογραφίζεται από και για τους φίλους της. Δεν είναι ποπ τραγουδίστρια που ετοιμάζει το εξώφυλλο του καινούργιου «μπιτάτου» δίσκου της. Δεν είναι ενζενί σε ευτελές μπουλβάρ που προμοτάρει την παράστασή της. Είναι η μέχρι πρότινος υφυπουργός και νυν υποψήφια δήμαρχος Θεσσαλονίκης του ΣΥΡΙΖΑ Κατερίνα Νοτοπούλου. Η οποία έβγαλε το αστραφτερό ταγιέρ και τις γόβες, φόρεσε φόρμα και πρόχειρο μπλουζάκι, στρώθηκε στο γρασίδι με τις παπαρούνες ανά χείρας και μας έστειλε... ηχηρό πολιτικό μήνυμα: «Στο όνειρο η αλήθεια μας. Στο όνειρο η επιθυμία. Στο όνειρο η τόλμη. Με λογισμό και με όνειρο το Μάη προχωράμε μαζί»! Με φόντο το επταπύργιο, τη φοβερή και τρομερή φυλακή του Γεντί Κουλέ, όπου μαρτύρησαν και εκτελέστηκαν τόσοι αγωνιστές! Πρωτομαγιά έγινε η ανάρτηση, παρακαλώ! Για τη Νοτοπούλου και τους image makers του ΣΥΡΙΖΑ, είναι η... γιορτή των λουλουδιών. Μπας και στραβωθεί κάνας χίπστερ ή άλλος απολίτικος και την ψηφίσει.

◆ Σωριάστηκε, λέει, με δέος ο πάπας μπροστά στην εικόνα του θεανθρώπου, που θυσιάστηκε για τη σωτηρία όλων μας. Χωρίς καμιά προσπάθεια διακρίνει κανείς και το παχύ χαλί πάνω στο οποίο «σωριάστηκε» ο πάπας και το ακόμα πιο παχύ μαξιλάρι για να μην ταλαιπωρηθούν οι αγκώνες του. Ολα σκηνοθετημένα, δηλαδή. Οπότε είναι ν' απορεί κανείς όχι με τη «συντριβή» του πάπα, αλλά με τη βλακεία των πιστών που δέχονται την κοροϊδία. Είναι, δυστυχώς, βαθύς ο μεταφυσικός φόβος. Και οι εκπρόσωποι των θρησκειών ξέρουν πώς να τον εκμεταλλευτούν.

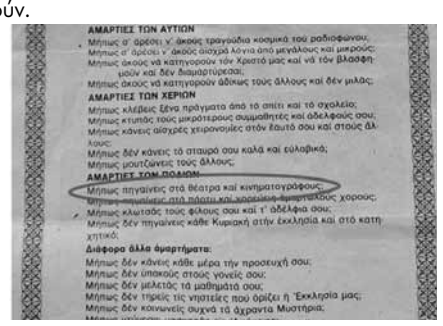

ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΤΩΝ ΑΥΤΙΩΝ
Μήπως σ' άρέσει ν' ἀκούς τραγούδια κοσμικά τοῦ ραδιοφώνου;
Μήπως σ' ἀρέσει ν' ἀκούς αἰσχρά λόγια ἀπό μεγάλους καὶ μικρούς;
Μήπως ἀκούς νὰ κατηγοροῦν τὸν Χριστό μας καὶ νὰ τὸν βλασφημοῦν καὶ δὲν διαμαρτύρεσαι;
Μήπως ἀκούς νὰ κατηγοροῦν ἀδίκως τοὺς ἄλλους καὶ δὲν μιλᾶς;
ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΤΩΝ ΧΕΡΙΩΝ
Μήπως κλέβεις ξένα πράγματα ἀπό τό σπίτι καὶ τό σχολεῖο;
Μήπως κτυπᾶς τοὺς μικρότερους συμμαθητές καὶ ἀδελφούς σου;
Μήπως κάνεις αἰσχρές χειρονομίες στόν ἑαυτό σου καὶ στοὺς ἄλλους;
Μήπως δέν κάνεις τό σταυρό σου καλά καὶ εὐλαβικά;
Μήπως μουτζώνεις τοὺς ἄλλους;
ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΤΩΝ ΠΟΔΙΩΝ
Μήπως πηγαίνεις στά θέατρα καὶ κινηματογράφους;
Μήπως πηγαίνεις στά πάρτι καὶ χορεύεις ἀμαρτωλούς χορούς;
Μήπως κλωτσᾶς τοὺς φίλους σου καὶ τ' ἀδέλφια σου;
Μήπως δέν πηγαίνεις κάθε Κυριακή στήν ἐκκλησία καὶ στό κατηχητικό;
Διάφορα ἄλλα ἁμαρτήματα:
Μήπως δέν κάνεις κάθε μέρα τήν προσευχή σου;
Μήπως δέν ὑπακοῦς στοὺς γονεῖς σου;
Μήπως δέν μελετᾶς τά μαθήματά σου;
Μήπως δέν τιμᾶς τίς ἁγιάτες ποὺ ὁρίζει ἡ Ἐκκλησία μας;
Μήπως δέν κοινωνεῖς συχνά τά ἄχραντα Μυστήρια;

◆ Φυσικά, υπάρχουν και οι χυδαίοι χριστέμποροι. Σαν εκείνους τους παπάδες της Λέσβου, που μοίρασαν στα σχολεία τον «οδηγό εξομολογήσεως» με τις... αμαρτίες των αυτιών, των χεριών και των ποδιών. Είναι δε... αμαρτίες των αυτιών τα «κοσμικά τραγούδια του ραδιοφώνου» και των ποδιών η παρακολούθηση θεάτρου και κινηματογράφου, καθώς και η συμμετοχή σε πάρτι και σε... αμαρτωλούς χορούς.

◆ Ο πάπας σωριάζεται υποκριτικά και η Μπαζιάνα θυμάται πως κάπου σε κάποιο δικαστήριο διεξάγεται η δίκη των νεοναζιστών της ΧΑ και πάει -εξίσου υποκριτικά- να σπαταλήσει μερικές ώρες στη δικαστική αίθουσα, αφού βεβαίως ο μηχανισμός προπαγάνδας του ΣΥΡΙΖΑ ειδοποίησε προηγουμένως τους φωτογράφους για να είναι εκεί να την απαθανατίσουν. Οταν η ξεδιαντροπιά φτάνει σε τέτοια ύψη, γίνεται μπούμεραγκ και χτυπά τους εμπνευστές της. (Ελπίζουμε στις 5 του Ιούλη να δούμε την Μπαζιάνα να κλαίει δημοσίως. Μας το έχει υποσχεθεί...).

Στο σύστημα του κοινοβουλευτικού κρετινισμού

«Ενάντια στην Ευρώπη του κεφαλαίου, του ρατσισμού και του πολέμου - Για διεθνιστική ρήξη και αποδέσμευση από την ΕΕ». Αυτά τα συνθήματα στέφουν το «Κάλεσμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για τις ευρωεκλογές», που λάβαμε στις 30 του Απρίλη. Το κάλεσμα ζητά από τους εργαζόμενους και τη νεολαία να ενισχύσουν τις δυνάμεις που έδωσαν διάφορους αγώνες (τους αναφέρει) «και πρώτα απ' όλα οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που έδωσαν με συνέπεια όλες αυτές τις μάχες».

Οπως μπορεί να δει κανείς στη λίστα με τους υποψήφιους, όλες οι τάσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ εκπροσωπούνται σ' αυτό. Στο Δήμο της Αθήνας, όμως, έχουμε δυο ψηφοδέλτια με το όνομα ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Ενα με επικεφαλής τον Π. Κωνσταντίνου, το οποίο ανακοίνωσε κιόλας 153 υποψήφιους για το δημοτικό συμβούλιο και για τις επτά δημοτικές κοινότητες και ένα δεύτερο, στο οποίο συνεργάζονται το ΝΑΡ και το ΕΕΚ, το οποίο ΕΕΚ, όμως, μολονότι ήθελε συνεργασία και στις ευρωεκλογές, αποκλείστηκε από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ! Οπως πληροφορηθήκαμε από ανακοινώσεις των οργανώσεων, διασπάσεις έχουν γίνει στα δημοτικά ψηφοδέλτια και σε άλλες πόλεις, ενώ έχουν υπάρξει συμμαχίες σε δημοτικό επίπεδο και με άλλες δυνάμεις, όπως η ΛΑΕ, την οποία όμως η ΑΝΤΑΡΣΥΑ καταγγέλλει σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο.

Δε θα σχολιάσουμε το πολιτικό καραγκιοζιλίκι. Γιατί καραγκιοζιλίκι είναι, όταν ένας μετωπικός χώρος δρα ενιαία στις ευρωεκλογές και διασπασμένος στις τοπικές εκλογές, χωρίς καμιά πλευρά να θέτει ζήτημα «να ξαναδούμε το σχήμα». Στο χώρο της λεγόμενης ριζοσπαστικής Αριστεράς συμβαίνει το ίδιο ακριβώς που συμβαίνει στα αστικά κόμματα με τους περιβόητους «αντάρτες», που σπάνε την κομματική πειθαρχία στις δημοτικές εκλογές (επειδή η κομματική διοίκηση έδωσε σε άλλον το χρίσμα), όντας βέβαιοι ότι η σχέση τους με το κόμμα δε θα διασαλευτεί (κι αν διασαλευτεί, σύντομα θα αποκασταθεί).

Ποιος είναι ο πυρήνας του «αντάρτικου» στα αστικά κόμματα; «Να εκλεγώ εγώ και όχι αυτός». Λογική απόλυτα συμβατή με τον αστικό πολιτικό καριερισμό. Ιδια ακριβώς είναι η λογική και στο χώρο της εξωκοινοβουλευτικής ριζοσπαστικής Αριστεράς. Δεν είναι τυχαίο ότι το ευρωψηφοδέλτιο καταρτίστηκε χωρίς διάσπαση. Ολοι γνωρίζουν πολύ καλά ότι στις ευρωεκλογές δεν έχουν πιθανότητα εκλογής και η κάθοδος έχει το χαρακτήρα πολιτικής ζύμωσης. Αντίθετα, στις δημοτικές εκλογές -ιδιαίτερα μετά την καθιέρωση της απλής αναλογικής- υπάρχει η δυνατότητα εκλογής κάποιου δημοτικού συμβούλου. Και βέβαια, δεν είναι τυχαίο ότι εκεί που υπάρχει αυτή η δυνατότητα γίνεται το μαλλιοτράβηγμα και η διάσπαση σε διαφορετικά ψηφοδέλτια.

Ο Κωνσταντίνου είχε εκλεγεί δημοτικός σύμβουλος με το ψηφοδέλτιο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Οι πέραν του ΣΕΚ τον κατηγορούν ότι ανακοίνωσε μόνος του νέα υποψηφιότητα, έξω από τις διαδικασίες του σχήματος. Προφανώς, θέλουν να γίνουν... Κωνσταντίνου στη θέση του Κωνσταντίνου, θέλουν αυτή τη φορά ο υποψήφιος δήμαρχος να είναι από άλλο σχήμα. Κι αφού δεν τα βρήκαν, κατεβαίνουν με δυο συνδυασμούς, αλληλοκατηγορούμενοι, την ίδια στιγμή που τα κορυφαία στελέχη των οργανώσεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ συμμετέχουν σε ενιαίο ψηφοδέλτιο του σχήματος στις ευρωεκλογές, σαν να μην τρέχει τίποτα.

Δε θα γίνουμε, φυσικά, κριτές στο μεταξύ τους καυγά. Δεν μας αφορά και δε μας ενδιαφέρει. Σημειώνουμε απλά ότι οι μακροσκελείς αναλύσεις που συνοδεύουν αυτές τις διαμάχες δεν είναι παρά ένας ιδεολογικός φερετζές, πίσω από τον οποίο κρύβονται πολύ πιο... πεζά πράγματα και συγκεκριμένα οι φιλοδοξίες για μια καλύτερη θέση στο σύστημα που καλλιεργεί τον κοινοβουλευτικό κρετινισμό. Μπορεί, λοιπόν, κανείς να καταλάβει εύκολα πόση αξία έχουν οι φανταχτερές ριζοσπαστικές και επαναστατικές διακηρύξεις.

Αλληλεγγύη με τον Μίχαλο!

Η φωτογραφία είναι «όλα τα λεφτά». Οχι επειδή η Δούρου έκανε περιοδεία στον Πειραιά και πέρασε και από το χώρο κάποιας οργάνωσης που οργανώνει συσσίτια, αλλά επειδή στην περιοδεία της τη συνόδευε ο Μίχαλος. Ο βιομήχανος που επί χρόνια λειτουργούσε ως σύμβολο του πιο ακραίου νεοφιλελευθερισμού και είχε καταστεί ένα από τα πιο μισητά σε εργάτες και εργαζόμενους πρόσωπα, καθώς έβγαινε από τα δεξιά ακόμα και στις κυβερνήσεις της Δεξιάς.

«Περιοδεία στον Πειραιά με τον Κωνσταντίνο Μίχαλο @kmichalos, τον οποίο ευχαριστώ θερμά!», έγραψε η Δούρου στο Twitter. Και συμπλήρωσε: «Το ΕΒΕΑ ήταν ένας πολύτιμος σύμμαχος επί 4.5 έτη για εμάς προκειμένου να στηρίξουμε την επιχειρηματικότητα στην Περιφέρεια Αττικής». Την επιχειρηματικότητα, δηλαδή τα καπιταλιστικά κέρδη, όχι τους εργαζόμενους και την κοινωνική αλληλεγγύη.

Είναι πάντως να θαυμάζει κανείς πως ένας σκληρός δεξιός (ο πατέρας του ήταν υπουργός της χούντας), βιομήχανος (Swan), στέλεχος των κυβερνήσεων Καραμανλή (ειδικός σύμβουλος στο υπουργείο Ανάπτυξης, γενικός γραμματέας του υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, μέλος σε ΔΣ ΔΕΚΟ), εγκατέλειψε τη ΝΔ και άρχισε να συνεργάζεται με τον ΣΥΡΙΖΑ. Οταν σκεφτούμε, όμως, «πώς» γίνονται αυτές οι μεταπηδήσεις (ιδιαίτερα όταν αφορούν καπιταλιστές), τότε ο θαυμασμός εξατμίζεται και δίνει τη θέση του στην πεζή λέξη «διαπλοκή».

ΥΓ. Στις προηγούμενες περιφερειακές εκλογές η Δούρου είχε τη στήριξη του Μαρινάκη, με τον οποίο συναντήθηκε... τυχαία σε διάσημη ψαροταβέρνα του Πειραιά. Φέτος ο Μαρινάκης είναι με άλλο στρατόπεδο, οπότε επιστρατεύτηκε ο Μίχαλος.

Βιαστική απόσυρση

Τι να επεδίωκε άραγε ο Τσιρώνης με την κάθοδό του ως υποψήφιος δήμαρχος Αθήνας με τη δημοτική κίνηση «ΟΙΚΟΑΘΗΝΑ-Εναλλακτική Παρέμβαση Πολιτών»; Μια θέση στο δημοτικό συμβούλιο Αθήνας, προφανώς, γιατί θέση στη Βουλή δεν πρόκειται να ξαναδεί. Εγινε υπουργός χωρίς να είναι βουλευτής και εκλέχτηκε βουλευτής τον Σεπτέμβρη του 2015 χάρη στην τοποθέτησή του σε εκλόγιμη θέση (ως γνωστόν, οι προηγούμενες εκλογές έγιναν με λίστα). Διεκδικώντας, όμως, ακόμα κι ένα ποσοστό του 2%-3% διακινδύνευε τη δεύτερη θέση για τον εκλεκτό του ΣΥΡΙΖΑ Νάσο Ηλιόπουλο. Αν τον περάσει ο Γερουλάνος, το αποτέλεσμα για τον ΣΥΡΙΖΑ δε θα είναι ήττα αλλά συντριβή. Ετσι, ο Τσιρώνης πήρε εντολή από το Μαξίμου να αποσυρθεί και το έκανε, λίγες μέρες μετά την ανακοίνωση της υποψηφιότητάς του. Μόνο έτσι μπορεί να διατηρήσει τους προσωπικούς δεσμούς του με τον ΣΥΡΙΖΑ και να ελπίζει σε κάποια «επιστροφή» στο μέλλον. Για «αρχές», «οικολογία» και τα παρόμοια ούτε σαν καλαμπούρι δεν μπορούμε να μιλήσουμε.

Απορία Σπίρτζη βηξ

Για τον Τσίπρα ο ΒΟΑΚ είναι απλώς ένας δρόμος που διασχίζει τον Βορρά της Κρήτης από ανατολή προς δύση. Για την ακρίβεια **θα** τον διασχίζει, όταν ολοκληρωθεί. Γιατί προς το παρόν είναι μια καρμανιόλα, εκτός από ένα τμήμα που συνδέει τις πιο τουριστικές περιοχές, από το Ηράκλειο μέχρι τον Αγιο Νικόλαο (απαίτηση των μεγαλοξενοδόχων, ξένων και ντόπιων, που έχουν εγκαταστήσει μεγάλες και πολυτελείς μονάδες στην περιοχή). Ανήγγειλε, λοιπόν, την ολοκλήρωσή του, λες κι αυτή θα γίνει σε μερικούς μήνες (καμιά δεκαετία και βάλε θα χρειαστεί, αν όλα πάνε καλά). Κι επειδή όταν βρίσκεται σε προεκλογική εκστρατεία γίνεται πολύ... «λαρτζ», ανακοίνωσε ότι ο δρόμος θα είναι χωρίς διόδια για τους Κρητικούς.

Τον άκουσαν οι κρητικοί δημοσιογράφοι κι επειδή ξέρουν ότι το έργο σχεδιάζεται να δημοπρατηθεί με τη μέθοδο της σύμβασης παραχώρησης (όπως οι εθνικές οδοί και η Αττική Οδός), περικύκλωσαν τον Σπίρτζη και άρχισαν να τον ρωτούν αν ισχύει αυτό που είπε ο Τσίπρας. Ο Σπίρτζης άρχισε να ρετάρει και έκλεισε τη συζήτηση με ένα «θα το δούμε όταν θα συντάξουμε τη σύμβαση παραχώρησης»!

Φυσικά, σύμβαση παραχώρησης χωρίς διόδια δε γίνεται. Ο παραχωρησιούχος στήνει μια μπίζνα από την οποία δε θέλει να βγάλει μόνο τα έξοδα διαχείρισης και συντήρησης του δρόμου, αλλά και κέρδος. Δε δουλεύει για την ψυχή της μάνας του. Εδώ στον περιβόητο αυτοκινητόδρομο ΠΑΘΕ (Πάτρα-Αθήνα-Θεσσαλονίκη-Εύζωνοι) πληρώναμε για χρόνια διόδια χωρίς ο δρόμος να είναι έτοιμος. Και η σύμβαση παραχώρησης της Εγνατίας, αυτοκινητόδρομου στην κατασκευή του οποίου δεν είχαν εμπλοκή οι παραχωρησιούχοι, γίνεται χωρίς να εξαιρούνται από τα διόδια οι κάτοικοι των πόλεων που τον χρησιμοποιούν για κοντινές διαδρομές. Κάτι πήγε να βάλει ο Σπίρτζης, αλλά η τρόικα τον ανάγκασε κι έκανε το χαρτί μπαλάκι και το έφαγε. Γι' αυτό και τώρα απαντά «θα το δούμε».

Χρόνια τώρα, οι κάτοικοι της Κρήτης έχουν μπαϊλντίσει να μετρούν όχι μόνο τα λαιπωρία, αλλά και θύματα. Φωνάζουν να τελειώσει επιτέλους ο ΒΟΑΚ, η κατασκευή του οποίου έχει ξεκινήσει την περίοδο της χούντας! Με την τουριστική ανάπτυξη των τελευταίων χρόνων, τα «κοράκια» των κατασκευαστικών βλέπουν «ψωμί». Που θα το πληρώνει όποιος χρησιμοποιεί τον ΒΟΑΚ, Κρητικός ή επισκέπτης. Παρά τα ψέματα του Τσίπρα.

Προκλητική δικαστική απόφαση

Εδωσαν ελαφρυντικό στους δολοφόνους του Λουκμάν!

Δύο τακτικοί δικαστές και οι τέσσερις ένορκοι του Μεικτού Ορκωτού Εφετείου (ΜΟΕ) της Αθήνας έριξαν στα μαλακά τους χρυσαυγίτες δολοφόνους του Σαχζάτ Λουκμάν, αναγνωρίζοντάς τους ελαφρυντικό, με αποτέλεσμα να «σπάσουν» τα ισόβια και σε ελάχιστα χρόνια να είναι ελεύθεροι! Μειοψήφισε μόνο ο αρχαιότερος εκ των εφετών, που διαφώνησε με την αναγνώριση ελαφρυντικού στους ναζιστές δολοφόνους.

Πρόκειται για πρόκληση. Οι δύο δολοφόνοι του πακιστανού εργάτη, Λιακόπουλος και Στεργιόπουλος, είχαν καταδικαστεί πρωτόδικα **ομόφωνα** σε **ισόβια κάθειρξη**. Το δικαστήριο έκρινε ότι οι δύο δολοφόνοι είχαν **ρατσιστικό κίνητρο**. Είναι κατηγορούμενοι και στη δίκη των νεοναζιστών της ΧΑ για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση. Ενώ στα σπίτια τους βρέθηκε προπαγανδιστικό υλικό της ΧΑ, τα Μεικτά Ορκωτά δεν επιλήφθησαν του ζητήματος της ένταξής τους στη νεοναζιστική οργάνωση.

Το ΜΟΕ αποφάσισε ομόφωνα ότι η δολοφονία του Λουκμάν ήταν έγκλημα με ρατσιστικό κίνητρο και ότι οι δολοφόνοι είχαν **άμεσο δόλο**. Από την άλλη, όμως, ο πρόεδρος Εφετών Σωτήρης Τσιμπέρης, η εφέτης Αγγελική Κουτσαντώνη και οι ένορκοι Μαρ. Παναγιωτούση, Κωσταντίνος Μπανός, Κωνσταντίνος Ζαούσης και Κωνσταντίνος Σταματάκης αναγνώρισαν στους ναζιστές δολοφόνους το ελαφρυντικό της καλής διαγωγής, σύμφωνα με το άρθρο 84ε του Ποινικού Κώδικα.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η «καλή διαγωγή» επιδείχτηκε από τους δολοφόνους στις φυλακές όπου είναι κρατούμενοι! Τα δικαστήρια, στη συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων, δεν αναγνωρίζουν αυτό το ελαφρυντικό στους καταδικασμένους, όταν αυτοί είναι κρατούμενοι στις φυλακές. Το σκεπτικό είναι πως η καλή διαγωγή που επιδεικνύεται στις φυλακές είναι υποχρέωση που απορρέει από τον Σωφρονιστικό Κώδικα. Και βρέθηκε δικαστήριο να το αναγνωρίσει σε δυο δολοφόνους, που σκότωσαν εν ψυχρώ (αυτό σημαίνει άμεσος δόλος) ένα μετανάστη, έχοντας ρατσιστικό κίνητρο! Γι' αυτό μιλάμε για προκλητική απόφαση, η οποία υποκρύπτει σκοπιμότητα.

Οι έξι της πλειοψηφίας και ο εφέτης Δημήτριος Τράγκας (που διαφώνησε με την αναγνώριση οποιουδήποτε ελαφρυντικού) απέρριψαν το αίτημα των συνηγόρων υπεράσπισης να αναγνωριστούν τα ελαφρυντικά του προτέρου εντίμου βίου και της ειλικρινούς μεταμέλειας. Αυτό, όμως, από την πλειοψηφία έγινε για «ξεκάρφωμα», καθώς δεν έχει οποιαδήποτε πρακτική επίπτωση. Είτε ένα είτε τρία ελαφρυντικά, τα ισόβια «σπάνε».

Οι δύο τακτικοί δικαστές γνωρίζουν τη νομολογία των δικαστηρίων που **δεν αναγνωρίζουν το ελαφρυντικό της καλής διαγωγής σε καταδικασμένους που εκτίουν ποινή στις φυλακές**. Οι τέσσερις ένορκοι -χωρίς να θέλουμε να τους δώσουμε άλλοθι- ίσως να μην το γνωρίζουν αυτό. Δεν αποκλείουμε, όμως, και να ενήργησαν συνειδητά θέλοντας να βοηθήσουν τους δύο δολοφόνους.

Ξερατά...

Θεοχαρόπουλο εσείς; Ψαριανό εμείς. Εμείς όμως δεν είμαστε σαν εσάς που πήρατε τον Θεοχαρόπουλο με αντάλλαγμα μια ένα υπουργείο. Εμείς δε βάλαμε τον Ψαριανό στην κυβέρνηση (δεν είμαστε κυβέρνηση, άλλωστε). Δεν τον βάλαμε καν στην κοινοβουλευτική μας ομάδα (ένας παραπάνω δε λέει τίποτα, δε μας δίνει κάποια πλειοψηφία). Ο Ψαριανός θα παραμείνει ανεξάρτητος βουλευτής μέχρι το τέλος αυτής της Βουλής, για να μην παραπονιέται ο Θεοδωράκης ότι του ξεψειρίσαμε την κοινοβουλευτική ομάδα (η Μάρκου που του πήραμε παλιότερα δεν μετράει, άλλωστε Μάρκου και Αμυράς υποχρεώθηκαν να παραιτηθούν και έτσι το Ποτάμι ξαναπέκτησε κοινοβουλευτική ομάδα και ο Σταύρος στάτους πολιτικού αρχηγού).

«Για τους δημοκράτες του 1-1-4, του Πολυτεχνείου, της κοινωνικής δικαιοσύνης, του εκσυγχρονισμού, της ΟΝΕ και της Ευρώπης, του Μένουμε Ευρώπη και του ΝΑΙ, φαίνεται να έχει φτάσει η ώρα να ψηφίσουμε Κυριάκο Μητσοτάκη, όσοι ποτέ ως τώρα δεν το κάναμε, να στηρίξουμε εθνική λύση με κορμό τη Νέα Δημοκρατία, να συμπορευθούμε όλοι εμείς, ως φιλελεύθερη κεντροδεξιά και κεντροαριστερά για μια κανονική ευρωπαϊκή χώρα», δήλωσε περιχαρής και με το γνωστό ύφος «σκασμός όλοι, τώρα μιλάω εγώ» ο Ψαριανός. Ναι, για τον ίδιο Ψαριανό πρόκειται, που πριν από λίγο καιρό δήλωνε ότι δεν έχει καμιά δουλειά με τη ΝΔ, γιατί η ΝΔ δεν έχει καμιά σχέση με τη σύγχρονη ευρωπαϊκή Κεντροδεξιά, αλλά είναι ένα μόρφωμα που ρέπει προς την Ακροδεξιά. Για τον Ψαριανό μιλάμε, όμως...

Ξεχασιάρης;

«Ο Αλέξης Τσίπρας ήρθε στην εξουσία με **τα ψέματα και τα μυθεύματα της Θεσσαλονίκης** και θα φύγει κακήν κακώς με την καρικατούρα προεκλογικής υποσχεσιολογίας του Ζαππείου», δήλωσε ο Παναγιώτης Λαφαζάνης.

Ξεχασιάρης δεν είναι ο πρόεδρος της ΛΑΕ. Εμάς περνάει για Λωτοφάγους. Γιατί τότε που ειπώθηκαν τα ψέματα και τα μυθεύματα της Θεσσαλονίκης, καμάρωνε κι αυτός σαν γύφτικο σκεπάρνι δίπλα στον Τσίπρα. Ηταν το νούμερο δύο του κόμματος, ο επικεφαλής της Αριστερής Πλατφόρμας. Μαζί με τον Τσίπρα τα έλεγαν τα ψέματα και τα μυθεύματα της Θεσσαλονίκης. Κι ο Λαφαζάνης μαζί με τον Στρατούλη (κι αυτός της ΛΑΕ σήμερα) ήταν οι πιο φανατικοί προπαγανδιστές των ψεμάτων και των μυθευμάτων της Θεσσαλονίκης. Τα επαναλάμβαναν, μάλιστα, και για το εξάμηνο που κατέλαβαν θέσεις υπουργών στην πρώτη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Παραζάλη

Ο ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Κούλογλου, που περνιέται και για... μετρ της επικοινωνίας, έδωσε... πλήρη εξήγηση για την κρουαζιέρα του Τσίπρα με την πολυτελή θαλαμηγό του εφοπλιστή Παναγόπουλου. Μιλώντας την περασμένη Τετάρτη στη ραδιοφωνική εκπομπή του Χατζηνικολάου, είπε ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα, γιατί ο Παναγόπουλος δεν ήταν εν ενεργεία εφοπλιστής, αλλά είχε πουλήσει τα καράβια του! Επομένως, δεν μπορεί να σταθεί ούτε υποψία περί διαπλοκής!

Δε θα ρωτήσουμε τον Κούλογλου τι τα έκανε ο Παναγόπουλος τα λεφτά που πήρε από τα καράβια (έπαψε να είναι καπιταλιστής;), ούτε πώς «σιτίζεται» η χήρα του, αλλά θα του θυμίσουμε ότι το ίδιο ακριβώς επιχείρημα αναμασά εδώ και καιρό και ο Μαρινάκης: δεν έχω δουλειές στην Ελλάδα, δεν κάνω δουλειές με το Δημόσιο, τι με κατηγορείτε για διαπλεκόμενο; Τα ίδια έλεγε και ο Κόκκαλης όταν έπαιρνε τον Ολυμπιακό και τον χρησιμοποιούσε ως πολιορκητικό κριό για τις άλλες μπίζνες του.

Ηταν γερό το μπάτσο που δέχτηκαν οι συριζαίοι μετά τις αποκαλύψεις για την κρυφή κρουαζιέρα του Τσίπρα με την πολυτελή θαλαμηγό του Παναγόπουλου (γράφουμε αναλυτικά στη σελίδα 3). Γι' αυτό και είναι παραζαλισμένοι. Και μέσα στην παραζάλη τους εκστομίζουν παπάρες σαν κι αυτές του Κούλογλου, νομίζοντας ότι απευθύνονται σε ηλίθιους που χωρίζουν τους καπιταλιστές σε «καλούς» και «κακούς», σε «διαπλεκόμενους» και «μη».

Μοιρασμένοι ρόλοι

Με ποιον είναι τελικά ο ΣΥΡΙΖΑ στη Βενεζουέλα; Με τον Μαδούρο, όταν πρόκειται να παραμυθιάσει τον κομματικό του μηχανισμό κι ένα μέρος των ψηφοφόρων του. Με τον Γκουαϊδό, όταν κάνει πρακτική πολιτική σε διεθνές επίπεδο. Ετσι, μετά τον ΥΠΕΞ Κατρούγκαλο που τάχθηκε με τις θέσεις της ΕΕ σχετικά με τη Βενεζουέλα, είχαμε τον βουλευτή και πρόεδρο της Διαρκούς Επιτροπής Εξωτερικών και Αμυνας της Βουλής, Κώστα Δουζίνα, που συναντήθηκε (υπό τη θεσμική του ιδιότητα) με τον βενεζουελάνο ομόλογό του και στέλεχος της κλίκας Γκουαϊδό, Φρανσίσκο Σούκρε, ο οποίος τον ενημέρωσε για τις θέσεις του Γκουαϊδό (η συνάντηση έγινε πριν από το οπερατικό πραξικόπημα του τελευταίου).

Ο Δουζίνας δήλωσε ότι η Ελλάδα στηρίζει τη διεξαγωγή πρόωρων εκλογών στη Βενεζουέλα, «όπως προτείνεται και από τις διεθνείς και ευρωπαϊκές διπλωματικές πρωτοβουλίες και από τον πρόεδρο της Εθνικής Συνέλευσης Χουάν Γκουαϊδό»! Η απροκάλυπτη πολιτική στήριξη της μαριονέτας των Αμερικανών πρέπει να εξέπληξε πολλούς συριζαίους. Εμείς απλά θα θέλαμε να ρωτήσουμε: από πότε ο «διεθνής και ευρωπαϊκός παράγοντας» απέκτησε αρμοδιότητα να ορίζει πότε θα γίνουν ή δε θα γίνουν εκλογές σε μια (υποτιθέμενη) ανεξάρτητη χώρα-μέλος του ΟΗΕ;

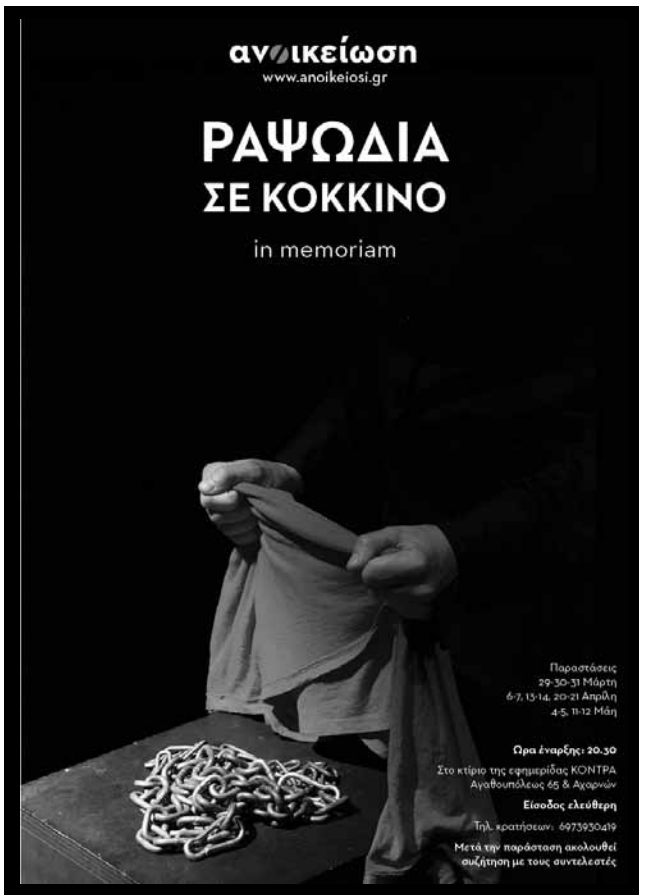

Ραψωδία... γιατί στον πυρήνα της υπάρχει το έπος. Με τη μορφή της εστίασης πάνω σε γεγονότα ιστορικά, με πρωταγωνιστές ανθρώπους ξεχωριστούς, που η διακριτότητά τους δεν τους αποσπά από τους συντρόφους τους, αλλά τους αναγορεύει σε παραδείγματα/υποδείγματα μιας συλλογικής δράσης.

Σε κόκκινο... όπως το κόκκινο του αίματος, το κόκκινο της ελπίδας, το κόκκινο της επανάστασης. Οπως η «κόκκινη παρθένα της Μονμάρτρης» και η «κόκκινη Ρόζα». Οπως «Το Κόκκινο Γαρύφαλλο» που έγραψε η Λουίζ Μισέλ, όταν εκτελέστηκε ο ποιητής Τεοφίλ Φερέ, ο κομμουνάρος σύντροφός της. Οπως τα κόκκινα γαρύφαλλα που συνήθιζε να βάζει στο γραφειάκι της η Ηλέκτρα Αποστόλου, σ' ένα τενεκεδάκι από κονσέρβα. Οπως το κόκκινο νήμα που συνδέει τους αιώνες και τις γενιές των ανθρώπων που αγωνίζονται για να περάσουμε από την προϊστορία στην Ιστορία, πληρώνοντας το βαρύ τίμημα που πάντοτε πληρώνουν αυτοί που βγαίνουν μπροστά.

Τέσσερις γυναίκες: Λουίζ Μισέλ, Ρόζα Λούξεμπουργκ, Ηλέκτρα Αποστόλου, Ουλρίκε Μάινχοφ. Μια ιστορική διαδρομή ενός αιώνα. Από την Κομμούνα του Παρισιού μέχρι τα «μολυβένια χρόνια» της Γερμανίας τη δεκαετία του '70, περνώντας από την επανάσταση στο Βερολίνο το 1918-19 και την αντικατοχική αντίσταση στην Ελλάδα το 1941-44. Αγωνίστριες για την κοινωνική απελευθέρωση, σε διαφορετικές εποχές, σε διαφορετικά μήκη και πλάτη της Γης. Με διαφορετικές προσωπικότητες, με διαφέρουσες ιδεολογικοπολιτικές απόψεις, σε διαφορετικά κοινωνικά περιβάλλοντα. Αλλά με το κόκκινο νήμα να συνδέει την παρουσία τους, τη δράση τους, τη στάση ζωής τους.

Αυτές οι επώνυμες επαναστάτριες μιλούν και για λογαριασμό όλων των «ανώνυμων». Των γυναικών των λεύτερων βουνών και των αποκλεισμένων πόλεων, της φυλακής, της εξορίας και του εκτελεστικού αποσπάσματος. Αυτών που βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή των απελευθερωτικών μαχών κι αυτών που έμειναν πίσω και στήριξαν αυτές τις μάχες.

Ενα υβρίδιο επικού θεάτρου και θεάτρου-ντοκουμέντο. Θεατρικός λόγος, ντοκουμέντα, μαρτυρίες, λογοτεχνικά κείμενα συντίθενται σε ένα παλίμψηστο που ανιχνεύει τις συνδέσεις και ενσαρκώνονται για να επαναφέρουν στην προσοχή μας την επίμονη διαχρονικότητα του επαναστατικού οράματος.

Υπό τους ήχους του σπουδαίου Μπιλ Ντίξον (και όχι μόνο).

Μια βουτιά στην Ιστορία, όχι ως μνημόσυνο, αλλά ως διερεύνηση κρίσιμων σημερινών ερωτημάτων.

Τελευταίες δύο παραστάσεις:

Σαββατοκύριακο 11-12 Μάη.

Στο κτίριο της ΚΟΝΤΡΑΣ, Αγαθουπόλεως 65 και Αχαρνών.

Ωρα έναρξης: 20.30.

Είσοδος ελεύθερη

(Μετά την έναρξη η είσοδος δεν είναι δυνατή)

Απαιτείται κράτηση στο 6973930419

Μετά την παράσταση ακολουθεί συζήτηση με τους συντελεστές

Trailer: http://www.anoikeiosi.gr/yliko/videos/videos-rapsodia.html

Περισσότερες πληροφορίες για την παράσταση: www.anoikeiosi.gr

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά
πού είσαι, της ανατροπής γενιά;

Τι μέρες! Αδειοι οι δρόμοι, αλλά γεμάτες οι εκκλησίες, τα εκλογικά κέντρα, τα μαγαζιά με νηστίσιμα, οι αυλές της «Παράδοσης». Τι μέρες, τι χρόνια, τι καιροί...

Τρία χαϊκού θρησκευτικού περιεχομένου που ξέμειναν από το Πάσχα: Και η σαρακοστή / και η πεντηκοστή / 48 μέρες! - Τελείωσε η νηστεία / μα όλοι συνεχίζουν. / Γιατί Αλέξη; - Τσούγκρισαν / κι έσκασαν / τ' αυγά του φιδιού.

Και μετά η πρώτη του Μάη κι οι πρώτοι του «my».

Πέρασε κι η πρωτομαγιά. Μεγάλη απεργία!
Αναστενάξαν' τα ουζερί και τα ταχυφαγεία.

Μέγα ολίσθημα της στήλης να μην αναφερθεί σ' ένα κορυφαίο γεγονός, αλλά το κάνει ετεροχρονισμένα:

Εχω στα χέρια ένα πουλί κι όλο μαζί του παίζω
ώσπου τραντάζεται η γης: πιάσαν' τον Λυκουρέζο!
Mon dieu! Αφήνω το πουλί, η Μύκονος στενάζει
ο νομικός κόσμος θρηνεί κι ο κοσμικός σφαδάζει.
Λέω «δεν είναι δυνατόν»! Πού ακούστηκε μαφία;»
Πέφτω από τα σύννεφα. Τι μηχανορραφία!

Τζάμπα όλα, απάτη. Faux fee, ψεύτικο κέρδος βαρβαριστί. Το λέει και το όνομά της...

Με μια απλή μετακίνηση ενός γράμματος, το ευρώ γίνεται «ρεύω»! Τυχαίο;

«Ψηφιακή πολιτική». Ψηφιακά τελευταία η Ελλάδα σε όλα τα στοιχεία του ΟΟΣΑ, της ΕΕ και άλλων. Οσο για πολιτική, αφήστε το καλύτερα...

Νέο χτύπημα από την ιέρεια της ογκώδους άγνοιας δίχως κτηνώδη δύναμη (για να θυμηθούμε κι ένα ξεχασμένο σύνθημα του παρελθόντος), πάντα στα χνάρια του ηγέτη βεβαίως-βεβαίως. Στο ροζ εκλογικό κέντρο της συμβασιλεύουσας όπου το χρήμα (και οι κακοποιοί της γλώσσας) ρέει άφθονο, το cocktail έγινε coctail. Είχαμε επισημάνει ότι διαβλέπουμε λαμπρή συνέχεια και μέχρι στιγμής η εκλεκτή της στήλης στέκεται απόλυτα στο ύψος της και τη δικαιώνει.

Κυλιόταν το Κατερινιώ όπου έβρισκε γρασίδια
τι πράσινα, τι κόκκινα, τα ψηφαλάκια ίδια.
Κουτρουβαλώντας πήγαινε προς το τέλος του Μάη
της ιστορίας, ανοιχτός, ο κάδος καρτεράει.

Δεν ξέρουμε αν ισχύει και για την ηλικία: στα 31 είσαι πολύ καλά, αλλά στα 32 καίγεσαι.

Αναμέτρηση ανά μέτρηση. Κάθε που δημοσκουπίζεται το εκλογικό (λογικό;) σώμα. «Κι ο παροιμιώδης μέσος ανθρωπάκος / κέρδος ποτέ μα από παθήματα χορτάτος»...

Κυβερνητικές πηγές διέψευσαν τις ανυπόστατες φήμες που ήθελαν τον πρωθυπουργό να έχει όραμα με το ίνδαλμά του που του είπε «Αλέξη δώστα όλα».

Ο Μάιος μάς έφτασε, εμπρός ζώο παχύ
μη σταματάς τα τούβλα τώρα που 'γινε η αρχή.
Παχύδερμα όπως εσύ είν' η χαρά της στήλης
σεις είστε οι λίγοι και καλοί οι χορηγοί της ύλης.

Να μας συγχωρήσουν οι σύντροφοι που δεν εκτιμούν τη στρατευμένη λογοτεχνία και τους συνεπείς εργάτες του λόγου, αλλά έχουμε χρέος να δημοσιεύσουμε ένα –κορυφαίο κατά την άποψή μας- απόσπασμα από το νέο πόνημα της Σώτης (μία είναι η Σώτη): «Είναι άραγε οι Αμερικανοί από τον Αρη και οι Ευρωπαίοι από την Αφροδίτη; Μήπως ο αντιαμερικανισμός είναι νομιμοποιημένος ρατσισμός; Ή μήπως πρόκειται για κάτι ανύπαρκτο, για μια κατασκευή των Αμερικανών υπερπατριωτών που δεν δέχονται κριτική και δεν παίρνουν από λόγια; Πολλοί αποδίδουν την ευρωπαϊκή εχθρότητα εναντίον των ΗΠΑ στον φθόνο και θεωρούν τον "εξαμερικανισμό" άριστη μορφή εκσυγχρονισμού. Πράγματι, σε πολλές περιπτώσεις, ο αντιαμερικανισμός είναι μια σειρά από στερεότυπα, προκαταλήψεις και υπεραπλουστευμένες, συνήθως ανακριβείς, πληροφορίες: το πρόβλημα στις κοινωνίες μας είναι ότι όλες οι παρεξηγήσεις, αν και συνιστούν ψεύτικες ιδέες, παραμένουν αληθινά γεγονότα».

Ας κλείσουμε αναφωνώντας all together (ομού) «God bless America».

Κοκκινοσκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Ετσι και αλλιώς η γη θα γίνει κόκκινη από ζωή

Στο προηγούμενο φύλλο της «Κ» αναλύθηκαν οι λόγοι για τους οποίους το 70% των Ρώσων, σύμφωνα με δημοσκόπηση του ινστιτούτου Levada –Center τον Μάρτιο, αξιολογεί θετικά το ρόλο του Ιωσήφ Στάλιν. Τα αποτελέσματα της δημοσκόπησης έπεσαν λίγο βαριά σε όσους προσπαθούν να παραχαράξουν την ιστορία και να πείσουν τους λαούς ότι Χίτλερ και Στάλιν είναι το ίδιο πράγμα, ταυτίζοντας το φασισμό με τον κομμουνισμό. Πριν προλάβουν να συνέλθουν από το σοκ έφαγαν ακόμη ένα «χαστούκι». Η διοίκηση και οι παίχτες της ποδοσφαιρικής ομάδας Βόλγκα Ουλιάνοφσκ, ομάδα της πόλης στην οποία γεννήθηκε ο Βλαδιμίρ Ιλίτς Ουλιάνοφ (Λένιν), επέλεξαν έναν πρωτότυπο τρόπο για να τιμήσουν τη συμπλήρωση των 149 χρόνων από τη γέννησή του, γεγονός που ανάγκασε όλες τις μεγάλες αθλητικές (και όχι μόνο) ιστοσελίδες σε παγκόσμιο επίπεδο να αναφερθούν σ' αυτό. Η φανέλα με την οποία αγωνίστηκαν οι παίχτες της Βόλγκα απεικόνιζε τον Λένιν ντυμένο τερματοφύλακα και έκανε το γύρο του κόσμου (αν η συγκεκριμένη φανέλα κυκλοφορούσε προς πώληση στο Διαδίκτυο, είναι σίγουρο ότι θα ξεπερνούσε κάθε ρεκόρ).

Εκτός από την ημέρα του αγώνα της Βόλγκα με την Τσελιαμπίνσκ (3η κατηγορία, σκορ 1-0), οι οπαδοί της ομάδας, για να τιμήσουν το Λένιν, δυο μέρες νωρίτερα είχαν παρελάσει στους δρόμους της πόλης μαζί με έναν νεαρό ηθοποιό, σωσία του ηγέτη της Οχτωβριανής Επανάστασης. Τα δυο γεγονότα, αν και φαινομενικά είναι άσχετα μεταξύ τους, δείχνουν με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι η Οχτωβριανή Επανάσταση εξακολουθεί να εμπνέει τους λαούς. Οσο και να προσπαθούν οι καπιταλιστές και οι κάθε λογής αναθεωρητές και αντεπαναστάτες, όσους τόνους λάσπης και να ρίξουν, δε θα μπορέσουν να ξεμπερδέψουν με την Οχτωβριανή Επανάσταση και τους μπολσεβίκους ηγέτες, Λένιν και Στάλιν, που οδήγησαν το ρωσικό λαό στην «έφοδο στους ουρανούς». Οσο και αν προσπαθούν, δε θα μπορέσουν να αποτρέψουν το «μοιραίο» γι' αυτούς και η γη τελικά θα γίνει κόκκινη από ζωή, όσο και αν αυτό φαντάζει απίθανο στην εποχή μας.

Ενας καλός φίλος, οπαδός του Ολυμπιακού, κοινοποίησε στο Facebook από την ιστοσελίδα των ερυθρόλευκων οπαδών που δηλώνουν αντιφασίστες (Olympiakos Fans Against Fascism) και «γνήσιοι απόγονοι του Νίκου Γόδα» (του κομμουνιστή ποδοσφαιριστή, που εκτελέστηκε στο Λαζαρέτο της Κέρκυρας στις 19 Νοεμβρίου του 1948, φορώντας την ερυθρόλευκη φανέλα του Ολυμπιακού), την ανάρτηση-φόρο τιμής στην επέτειο της μάχης του «Κάστρου του Υμηττού», που έγινε στις 28 Απρίλη του 1944.

Η συγκεκριμένη μάχη έγινε την επόμενη μέρα της παλλαϊκής απεργίας και της μεγάλης διαδήλωσης του αθηναϊκού λαού, που ματαίωσε τα σχέδια των Ναζί για μαζική επιστράτευση για τα «τάγματα εργασίας», και είναι μια από τις πιο λαμπρές σελίδες αγώνα του λαού της Αθήνας κατά των κατακτητών και των συνεργατών τους. Τρεις ΕΠΟΝίτες του ΕΛΑΣ της Αθήνας (Δημήτρης Αυγέρης, Κώστας Φολτόπουλος και Θάνος Κιοκμενίδης) αντιμετώπισαν παλικαρίσια επί εφτά ολόκληρες ώρες με τα ατομικά τους όπλα 200 χιτλερικούς και ταγματασφαλίτες και αφού τους προξένησαν μεγάλες απώλειες έπεσαν και οι τρεις στο πεδίο της τιμής. Ο λαός μας αποκάλεσε το μισογκρεμισμένο σπίτι «Κάστρο του Υμηττού» και στους τοίχους γράφτηκαν συνθήματα για να θυμίζουν τη θυσία και των ηρωισμό των υπερασπιστών του. Ενα από αυτά έλεγε: «Διαβάτη που περνάς από το σπίτι των τριών ηρώων του Υμηττού, γονάτισε, σφίξε τη γροθιά σου και ορκίσου εκδίκηση».

Την ηρωική θυσία των τριών ΕΛΑΣιτών η αστική τάξη και τα τσιράκια της αλλά και οι κάθε λογής αναθεωρητές προσπαθούν να την κρατήσουν άγνωστη και συνήθως δεν την συμπεριλαμβάνουν στις εκδηλώσεις για την Εθνική Αντίσταση. Αναφερόμαστε στη συγκεκριμένη ανάρτηση, παρά το γεγονός ότι μπορεί να θεωρηθεί εκπρόθεσμη, για δυο λόγους. Πρώτον, γιατί όπως λέει ένα παλιό σύνθημα, «ο αγώνας της μνήμης ενάντια στη λήθη, είναι αγώνας ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο». Με κάθε ευκαιρία θα πρέπει να αναφερόμαστε στην περίοδο που ο λαός και η νεολαία, με την καθοδήγηση του επαναστατικού ΚΚΕ, έγραψαν την εποποιία της Εαμικής Αντίστασης. Αυτή την ιστορική περίοδο δεν πρέπει να επιτρέψουμε σε κανένα να την παραχαράξει και να την «προσαρμόσει» στα μέτρα και τις πολιτικές του επιδιώξεις.

Δεύτερον, γιατί σε μια χρονική περίοδο που στη Θύρα 7 και στις τάξεις των οργανωμένων οπαδών, έχουν επικρατήσει οι νεοναζί δολοφόνοι και τσιράκια του Μαρινάκη και έχουν επιβάλει το δόγμα του «No Politica», πρέπει να στηριχθεί η προσπάθεια των συγκεκριμένων οπαδών του Ολυμπιακού. Μπορεί σήμερα να αποτελούν μια μικρή μειοψηφία και να μην μπορούν να παίξουν ρόλο στα δρώμενα στις εξέδρες του Καραϊσκάκη, μπορεί να έχουμε ιδεολογικές διαφορές και να χωράει μεγάλη κριτική στις θέσεις που κατά καιρό εκφράζουν, αφού δεν έχουν καταφέρει να βάλουν την ταξική τους συνείδηση πάνω από την οπαδική συνείδηση και την αγάπη για την ομάδα τους (όπως συμβαίνει άλλωστε και στις τάξεις των αντιφασιστών οπαδών των άλλων ομάδων), όμως δεν πρέπει να παραγνωρίσουμε το γεγονός ότι προσπαθούν να «σώσουν» την αξιοπρέπεια του κόσμου του Ολυμπιακού, που στην πλειοψηφία του είναι από τα λαϊκά στρώματα και την εργατική τάξη, και να μην αφήσουν κάποιες σημαντικές μορφές της ερυθρόλευκης ιστορίας, όπως ο Νίκος Γόδας, να αμαυρώνονται από τον Μαρινάκη και τα κάθε λογής φασιστοειδή τσιράκια του.

Για μια ακόμη φορά τα ποδοσφαιρικά δρώμενα αποδεικνύουν ότι στο «νησί» το άθλημα ποδόσφαιρο βρίσκει τη δικαίωση και το βαθύτερο νόημά του. Στο 71ο λεπτό του αγώνα Λιντς Γιουνάιτεντ – Αστον Βίλα, οι παίχτες της Λιντς δεν τήρησαν το fair-play (παίχτης της Βίλα είχε τραυματιστεί), άνοιξαν το σκορ και το γήπεδο μετατράπηκε σε ροντέο από τις δικαιολογημένες αντιδράσεις των παιχτών της Βίλα. Η νίκη για τη Λιντς ήταν μονόδρομος στην προσπάθεια για απευθείας άνοδο στην Premier League, όμως ο προπονητής της Μαρσέλο Μπιέλσα αποφάσισε να αποκαταστήσει την τάξη, κόντρα στις επιταγές του επαγγελματικού ποδοσφαίρου και στο δόγμα «νίκη με κάθε τρόπο και μέσο». Εδωσε εντολή στους παίχτες να δεχτούν γκολ, η Βίλα ισοφάρισε, το fair play τηρήθηκε, το ισόπαλο αποτέλεσμα δεν άλλαξε μέχρι τη λήξη και πλέον η Λιντς θα διεκδικήσει την άνοδο σε αγώνες μπαράζ.

Κατά καιρούς, ομάδες ή παίχτες που έχουν ευνοηθεί από τέτοιου είδους «λάθη», έχοντας εξασφαλίσει το αποτέλεσμα, κάνουν εκ των υστέρων δηλώσεις με τις οποίες αναγνωρίζουν το «λάθος» και εκφράζουν τη συμπάθειά τους για τους αντίπαλους. Με την αντίδρασή του ο Μπιέλσα έδειξε τον τρόπο της «διόρθωσης», άμεσα και εντός του αγωνιστικού χώρου. Μετά το παιχνίδι, δήλωσε με τον πιο αφοπλιστικό τρόπο, ότι «το αγγλικό ποδόσφαιρο φημίζεται για την άμιλλα και για αυτό δώσαμε το γκολ πίσω».

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1. Χωρίς θεατές θα διεξαχθεί στο ΟΑΚΑ ο τελικός του Κυπέλλου στο ποδόσφαιρο μεταξύ ΑΕΚ και ΠΑΟΚ, με απόφαση του υφυπουργού Αθλητισμού Γιώργου Βασιλειάδη, κατόπιν εισήγησης της ΔΕΑΒ και των μπάτσων. Δε χρειάζεται να σχολιάσουμε μια απόφαση που δείχνει, αφενός, ότι η πορεία απαξίωσης του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου συνεχίζεται και, αφετέρου, ότι η «παιδική χαρά» του Μαξίμου δεν μπορεί να εξασφαλίσει τα στοιχειώδη και να διασφαλίσει την ομαλή διεξαγωγή ενός ποδοσφαιρικού αγώνα.

ΥΓ2. Ανοιχτή επίθεση στον πρόεδρο της ΕΟΚ Γιώργο Βασιλακόπουλο έκανε ο Βασιλειάδης, σε μια προσπάθεια να δείξει ότι έχει γνώση, άποψη και όραμα για το ελληνικό μπάσκετ. Ο χώρος της στήλης δεν επαρκεί για μια αναλυτική προσέγγιση του στόχου που έχει ο Βασιλειάδης, είναι όμως πολύ «γατάκι» για να μπορέσει να τα βγάλει πέρα με τον «Σωλήνα».

Dixi et salvavi animam meam

Αδεια στον Μήτσο Κουφοντίνα τώρα!

Η επέλαση της κάλπικης δημοκρατίας

Στην ποδιά (των εκλογών) της οποίας σφάζονται παλικάρια

Τα οποία σκούζουν για την οικονομική επιβάρυνση της συμμετοχής σε εκλογές

Αλλά, in the end of the day, θα βρουν τρόπο να καλύψουν (αυτήν) την υποχρεωτική εκλογική ανάγκη...

Νυν υπέρ πάντων (των) εκλογών, νυν υπέρ πάντων ο αγών...

➤ «Ο Τζον Μπόλτον είναι παθολογικός ψεύτης και παραπληροφορεί τον Ντόναλντ Τραμπ». Μπρούνο Ροντρίγκες Παρίζια, ΥΠΕΞ Κούβας. Προ πάντων η διατήρηση των καλών σχέσεων με τις ΗΠΑ...

➤ «Γιατί φαίνεται δύσκολο να πιστέψει κανείς πως ο εμφύλιος υπήρξε συνέχιση της αντίστασης και πως εγγράφεται σε ένα κίνημα ανεξαρτησίας, όταν πια ο κόσμος ήταν κιόλας μοιρασμένος σε σφαίρες επιρροής και το παιχνίδι ήταν χαμένο εξαρχής... Εμείς δεν έχουμε τον τρόπο και τη δύναμη για τεχνολογικές ή βιομηχανικές επαναστάσεις. Είμαστε μια δράκα ανθρώπων πάνω σε μια ταλαιπωρημένη γη». (Φ.Δ. Δρακόπουλος «Δύο απόψεις για τον Εμφύλιο και τον Αντρέα Φραγκιά», περιοδικό «η λέξη», τ. 28, Οκτώβρης 1983). Το περίφημο... χαρτάκι, οι αρχές της αναθεώρησης της ιστορίας (της ελληνικής) και η θεωρία της ψωροκώσταινας. (Αξιος ο μισθός και η θέση του πανεπιστημιακού...).

➤ «Εξάλλου, η ανάγκη της πραγματικής συμμετοχής στις κοινοβουλευτικές συνελεύσεις δεν προέρχεται καθόλου από καταρχήν αναγνώριση της επαναστατικής δράσης στο κοινοβούλιο. Στο ζήτημα αυτό όλα εξαρτώνται από ένα σωρό ειδικούς όρους» (Β΄ Συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς, 6-25 Ιούλη 1920. Θέση 17).

➤ Από υποψήφιο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις ευρωεκλογές: «...η ηγεσία (σ.σ της ΕΔΑ) έπασχε από αθεράπευτο κοινοβουλευτισμό, από λεγκαλισμό...». Ο οποίος (κοινοβουλευτικός κρετινισμός) καλά κρατεί...

➤ «Επιβεβαιώνεται ότι η συμμετοχή κομμουνιστών σε διακυβέρνηση πάνω στο καπιταλιστικό έδαφος όχι μόνο δεν συμβάλλει στη χάραξη φιλολαϊκής γραμμής, αλλά και εξασθενεί μέχρι και εκμηδενίζει την ικανότητα του κόμματος να οργανώσει, να προσανατολίσει την ταξική πάλη ενάντια στην εξουσία του κεφαλαίου. Ευνουχίζει το λαϊκό κίνημα, που την εξασθένισή του επιδιώκει η αστική τάξη για να το οδηγήσει στον διχασμό, στην απογοήτευση και τελικά στην ήττα». Τμήμα Ιστορίας της ΚΕ του «Κ»ΚΕ, Σελίδες των χρόνων 1941-1944, Διδάγματα από μια ηρωική πορεία του λαϊκού κινήματος, Ριζοσπάστης, 22/12/2013). «Καθυστερημένη» αυτοκριτική του Περισσού; Οχι, βέβαια. Αν και υπάρχει αναφορά στις σύγχρονες συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης, μ' ένα πονηρό τάκλιν αποφεύγεται ΚΑΘΕ αναφορά στη συμμετοχή του Περισσού σε αστικές κυβερνήσεις του 1989-1990 (για την «κάθαρση»...). Και επιμελώς αποφεύγεται το όνομα ενός εκ των «αρχιερέων» του «κλίματος ομόνοιας», του Χ. Φλωράκη. Οποιος, όμως έχει τη μύγα...

➤ Ως γνωστόν στην Κίνα υπάρχει καπιταλισμός. Αλλά την κυβέρνηση διευθύνει το... Κομμουνιστικό Κόμμα (κλασική περίπτωση σχιζοφρένειας, θα πείτε). Ελα, όμως, που το "Partito Communista" στην Ιταλία (κολλητοί του Περισσού) προχώρησε και σε έκδοση βιβλίου με τίτλο «Νέα εποχή - Ταξίδι στο 19ο Συνέδριο του Κ.Κ. Κίνας». Μάλιστα υπάρχει και πρόλογος του πρεσβευτή της «Λ.Δ. Κίνας» Li Ruiyu (βλέπε, ilpartitocommunistaitaliano./it/2019/04/14/il-19-congresso-del-pc-cinese-e-la-nuova-eral). Κι επειδή το "Partito Communista" δεν μπορούσε να πάρει μέρος στις ευρωεκλογές του 2019, το στήριξε ο Περισσός (επειδή έχει ευρωβουλευτές, οπότε το "P.C." δεν χρειάστηκε να μαζέψει υπογραφές για να συμμετέχει). Οθεν το σήμα του Περισσού στο ψηφοδέλτιο του «Κ.Κ. Ιταλίας».

➤ Για τσ' εκλογές τα κάνεις όλα...

➤ (Ολόκληρο) τετρασέλιδο τοπικής οργάνωσης του Ξ. για την συμμετοχή στις δημοτικές εκλογές. Οι δήμοι να γίνουν αγωνιστικά ταμπούρια...(περί αυταπατών).

➤ «Οι επιστολές του Αλεξάνδρου που έχουν αποδοθεί κατά λέξη από περισσότερους ιστορικούς είναι αττικές, χωρίς ούτε ένα ίχνος μακεδονικής επίδρασης. Το ίδιο συμβαίνει και με τις οδηγίες του που διασώθηκαν σε επιγραφές, (δύο στη Χίο... και μία στην Πριήνη)... Σύμφωνα με την αποφασιστική σημασία που είχε η Μακεδονία για την κοινή..., θα περιμέναμε η μακεδονική γλώσσα να είχε συνεισφέρει στην κοινή μια αξιοσημείωτη συμβολή. Ανάμεσα σ' αυτήν την προσδοκία όμως και τον μικρό αριθμό των αποδειγμένων μακεδονισμών δεν υπάρχει κατά κανένα τρόπο κάποια αντιστοιχία. Η μακεδονική για την ακρίβεια δεν είχε συνεισφέρει πολύ στον πολιτισμό, και η ηγέτιδα τάξη στη Μακεδονία παραδόθηκε σκόπιμα ενωρίς στον εξελληνισμό έτσι που είναι δύσκολο να διαχωριστούν τα ελληνικά και τα μη ελληνικά στοιχεία». (A. Debrunner – A. Scherer, «Ιστορία της ελληνικής γλώσσας», δεύτερος τόμος, «Βασικά ζητήματα και γνωρίσματα της μετακλασικής ελληνικής», 1983).

➤ Λύσσαξαν πάλι οι «ναι, αλλά για τη Μαρφίν δεν μας λέτε τίποτα».

➤ Και κάνουν γαργάρα τις ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΕΣ ευθύνες της ίδιας της τράπεζας που οδήγησε στελέχη της στο δικαστήριο όπου καταδικάσθηκαν. Και, ακόμα πιο γαργάρα, την έκθεση του επιθεωρητή του υπουργείου Εργασίας Θεοδόσιου Πανταζόπουλου.

➤ Στη Βόρεια Μακεδονία νίκησε (χαλαρά) η αποχή: 53,4%.

➤ Και στα δικά μας...

➤ Το σίριαλ των αναδρομικών συνεχίζεται.

➤ Και ο άνευ Τσίπ(ρ)ας μοιράζει παροχές(;) αβέρτα κουβέρτα.

➤ (Ξανά)προκαλεί η (Γαϊ)Δούρου: «Ο Α. Τσίπρας άφησε το βραβείο για να είναι στο Μάτι».

➤ Αποποιείται την ευθύνη της για το καρβούνιασμα των 100 (και...) ανθρώπων στο Μάτι.

➤ Παίζουν (ανεπιτυχώς) το παιχνίδι «είμαστε ανευθυνο-υπεύθυνοι».

➤ Μια τρανταχτή παπάρα (από tanea.gr): «Μίλησε στην καρδιά του Ελληνα ο Τσίπρας : δεν αυξάνεται η τιμή στο σουβλάκι».

➤ Προφανώς (κάνουν πως) δεν γνωρίζουν τις αυξήσεις τιμών από την 1-1-2019.

➤ Δηλαδή για ένα πιτόγυρο ζούμε;

➤ Που δεν είναι και η πλέον ιδανική διατροφή.

➤ Ούτε για το «πόπολο».

➤ Εδώ κυριολεκτικά ισχύει η φράση «και συ φάε σκατά, λαέ».

➤ Αύξηση της τιμής της νυχτερινής κατανάλωσης ηλεκτρικού ρεύματος.

➤ Ετσι απλά.

➤ Οχι άλλους Μαραθωνίους και Runs στην Αθήνα!

➤ Στην Ελλάδα ψήφισαν ΚΑΙ τα δέντρα (στις εκλογές επί Κ. Καραμανλή, 1961). Στην Ελβετία, ελλείψει μαθητών, έγραψαν... αρνιά σε σχολείο (με αρκετή δόση χιούμορ, βεβαίως).

➤ Είπαμε: Ο Ερντογάν θα (ξαναματαπίσωπάλι) κάνει εκλογές στην Ιστανμπούλ μέχρι να τις κερδίσει.

➤ Οι ναζισιωνιστές (ξανα)χτυπούν τη Γάζα.

➤ «Αβανταδόρικος» τίτλος από την efsyn.gr: «Ποιοι κερδίζουν ένα δισ. ευρώ το 2019». Ολα τα σφάζω, όλα τα μαχαιρώνω...

➤ Και η φωτό του Ευκλείδη παραδίπλα.

➤ Ψαριανός: από κλίνη σε κλίνη.

➤ Δεν ξέρει (πια) που να κλίνει.

➤ (Προσωρινά) έκλεισε.

➤ Εντωμεταξύ στη Βουλή μάχονται κυβέρνηση και αντιπολίτευση.

➤ Πόλεμος.

➤ Γκουβάδες αίμα.

➤ Στις ΗΠΑ χαίρονται την ιδιοκτησία των όπλων: (για άλλη μια φορά) μαθητές άνοιξαν πυρ σε σχολείο, σκότωσαν συμμαθητή τους. Η κοινωνία της ελευθερίας του "dog eats dog"...

➤ Μίχαλος υπέρ κυβέρνησης.

➤ Καλά, δεν έμαθαν ακόμα (μερικοί...) για την υποδοχή των εγκληματιών της Χρυσής Αυγής από τον Σιφωνιό στην απεργία της Χαλυβουργίας;

➤ Ντόρος για την «φιλοξενία» Τσίπρα σε θαλαμηγό (;)

➤ Ε, κουράστηκε ο άνθρωπος.

➤ Να μην απολαύσει ολίγη... αναβαθμισμένη ξεκούραση;

➤ Και μεις απολαμβάνουμε... ψαροκάλαμο.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Η Βόλγκα Ουλιάνοφσκ, η ομάδα της γενέτειρας του Βλαντιμίρ Ιλίτς Λένιν, τίμησε τα 149 χρόνια από τη γέννηση του ηγέτη της Οκτωβριανής Επανάστασης, βάζοντας το πορτραίτο του στη φανέλα της. Κάποιοι θα μιλήσουν για «γραφικότητα». Δεν αξίζει να τους απαντήσουμε. Μια πρόσφατη δημοσκόπηση στη Ρωσία, που έδειξε ποσοστό 70% αποδοχής του Στάλιν, είναι η καλύτερη απάντηση. Ο Λένιν δεν έχει συκοφαντηθεί και λασπωθεί όσο ο Στάλιν, οπότε μπορεί κανείς να εικάσει ποιο είναι το ποσοστό αποδοχής του στη σημερινή ρωσική κοινωνία. Με όλα όσα συνοδεύουν αυτή την αποδοχή (αναλύθηκαν στο προηγούμενο φύλλο της «Κόντρας», σε εκτενές σχόλιο για το γκάλοπ και τον Στάλιν). Ψάχνοντας στο Διαδίκτυο είδαμε ότι ο συγκεκριμένος ποδοσφαιρικός αγώνας για την Γ' κατηγορία του ρωσικού πρωταθλήματος είχε χαρακτήρα γιορτής. Ενας σωσίας του Λένιν έκανε τη σέντρα, καταχειροκροτούμενος όχι μόνο από τους παίκτες της Βόλγκα και τους θεατές, αλλά και από τους παίκτες της αντίπαλης ομάδας που πήραν μέρος στη γιορτή. Μικρό δείγμα του τι σημαίνει Λένιν στη Ρωσία (κι ας μετονόμασαν οι νεοτσάροι το Λένινγκραντ σε Αγία Πετρούπολη).

◆ Μπορείς άνετα να βγάλεις τη φωτογραφία και το όνομα του Καραμπελιά και να βάλεις του Κασιδιάρη. Δε θ' αλλάξει τίποτα στην ουσία: «Ενάντια στον καθεστωτικό εθνομηδενισμό», «Α-θήνα για την Ελλάδα», «Αθήνα πρωτεύουσα του ελληνισμού και όχι παράσιτο της παγκοσμιοποίησης». Ο μικροαστικός εθνικισμός της δεκαετίας του '70, που μπλεκόταν με τον αντιιμπεριαλισμό, απότοκο της «θεωρίας των τριών κόσμων» του Μάο Τσετούνγκ, έχει από καιρό μετατραπεί σε έναν πούρο εθνικισμό αστικού τύπου, που αντλεί έμπνευση από δεσποτάδες, ακροδεξιούς και άλλα «φυράματα» του ίδιου τύπου, υπηρετώντας το αντιεπιστημονικό σκοταδιστικό δόγμα της «τρισχιλιετούς συνέχειας του ελληνικού έθνους». Μέσα στην τούρλα του μακεδονομαχικού εθνικισμού του τελευταίου χρονικού διαστήματος, γίνεται το πείραμα της συλλογής ψήφων σε δημοτικό επίπεδο. Γιατί οι άλλοι ακροδεξιοί εθνικιστές και όχι κι εμείς; Οχι πως μας κόφτει πώς θα μοιραστούν οι εθνικιστικές και ακροδεξιές ψήφοι, αλλά εκτιμούμε πως οι ακροδεξιοί ψηφοφόροι θα προτιμήσουν τις «ορίτζιναλ καταστάσεις». Και δε νομίζουμε ότι οι εθνικιστές που κάποτε ήταν αριστεροί είναι τόσοι πολλοί ώστε να στείλουν τον Καραμπελιά στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας. Ιδωμεν...

◆ Είπαμε, ο τύπος δεν παίζεται. Μετά τη δημοσιοποίηση της έκθεσης Μιούλερ, ο Τραμπ έβαλε και του έφτιαξαν αφίσα εμπνευσμένη από το Game of Thrones, την οποία ανέβασε στο Twitter! «Καμιά συνωμοσία. Καμιά κωλυσιεργία. Για τους εκπροσώπους του μίσους και τους ριζοσπάστες αριστερούς Δημοκρατικούς ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΕΛΕΙΩΣΕ». Με κάτι τέτοια μην αποκλείετε να ξανακερδίσει. Είναι πολλά τα... αμερικανάκια. Και έχουν δικαίωμα ψήφου...

Ξανά σε απεργία πείνας ο Δημήτρης Κουφοντίνας

Το κόκκινο νήμα των αγώνων

«Με αντιμετωπίζετε όχι ως νομικός αλλά ως πολιτικός αντίπαλος. Γι' αυτό κι εγώ ξαναπιάνω το κόκκινο νήμα των αγώνων και ξεκινώ απεργία πείνας». Αυτή την απάντηση έδωσε ο Δημήτρης Κουφοντίνας στον εισαγγελέα Κωνσταντίνου, μόλις ολοκληρώθηκε το Συμβούλιο Φυλακής στην Κασσαβέτεια, με τη θετική γνώμη για χορήγηση άδειας από τη διοικήτρια και την κοινωνική λειτουργό της φυλακής και βέτο του εισαγγελέα, ο οποίος επικαλέστηκε τη φράση «το κόκκινο νήμα των αγώνων», που ο Δ. Κουφοντίνας είχε χρησιμοποιήσει σε παλαιότερη δήλωσή του.

Προσχηματική ήταν, βέβαια, η επίκληση αυτής της δήλωσης (και άλλων ανάλογου περιεχομένου, που χρησιμοποίησε ο εισαγγελέας για να «ντοκουμεντάρει» το βέτο του). Κι αυτό αποδεικνύεται από το γεγονός ότι όλες αυτές οι δηλώσεις ήταν γνωστές, όταν ο ίδιος εισαγγελέας έδωσε τη σύμφωνη γνώμη του σε προηγούμενη άδεια που πήρε ο πολιτικός κρατούμενος. Εξι άδειες έχει πάρει μέχρι τώρα ο Δ. Κουφοντίνας, με τη σύμφωνη γνώμη έξι διαφορετικών εισαγγελέων (μεταξύ των οποίων και ο κ. Κωνσταντίνου). Εκανε «καλή χρήση» (αυτός είναι ο νομικός όρος) όλων αυτών των αδειών. Την έβδομη άδεια αποφάσισαν να του την κόψουν, χωρίς να έχει αλλάξει τίποτα στα πραγματικά δεδομένα, χωρίς να έχει μεσολαβήσει το παραμικρό (εκτός από τις υστερικές κραυγές της οικογένειας Μητσοτάκη, τις ανακοινώσεις της αμερικάνικης πρεσβείας και τις ακόμα πιο υστερικές κραυγές του γνωστού μιντιακού συμπλέγματος).

Είναι φανερό ότι πρόκειται για εκτέλεση εντολών, οι οποίες περνούν από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και τον υπουργό Δικαιοσύνης Μ. Καλογήρου, που σ' αυτό το πεδίο συναντιούνται με τους Μητσοτάκηδες, με τους αμερικανούς επικυρίαρχους και με το μαύρο μιντιακό μπλοκ.

Οπως σωστά επεσήμανε στην ανακοίνωσή της η Συνέλευση Αλληλεγγύης στον απεργό πείνας Δημήτρη Κουφοντίνα, ο εξαναγκασμός σε απεργία πείνας ισοδυναμεί στη συγκεκριμένη περίπτωση με βασανιστήριο, το βασανιστήριο της πείνας. Επί χρόνια αρνούνταν στον Κουφοντίνα την κανονική άδεια που δικαιούται (βάσει του νόμου, όχι επειδή το λέμε εμείς), ζητώντας απ' αυτόν δήλωση μετάνοιας. Οταν δύο εισαγγελείς του έδωσαν τις δύο πρώτες άδειες, η εισαγγελέας του Αρείου Πάγου (εκλεκτή του ΣΥΡΙΖΑ και με στενές οικογενειακές σχέσεις με μέλη της κυβέρνησης) άσκησε εναντίον τους πειθαρχικές διώξεις. Χρειάστηκε να κάνει μια σκληρή και επίπονη απεργία πείνας ο Δ. Κουφοντίνας για να του δώσουν την τρίτη άδεια. Ακολούθησαν άλλες τρεις από τις αγροτικές φυλακές της Κασσαβέτειας, στις οποίες μεταφέρθηκε από τον Κορυδαλλό. Του έκοψαν την έβδομη, χωρίς -όπως είπαμε- να μεσολαβήσει οτιδήποτε. Περίμενε δυο μήνες, έκανε ξανά αίτηση, του την ξαναέκοψαν.

Το δίλημμα που έθεσαν μπροστά του ήταν σαφές: είτε υπογράφεις δήλωση μετάνοιας, είτε αποποιείσαι ακόμα και το δικαίωμα του λόγου, είτε δεν παίρνεις άδεια. Δεν του άφησαν άλλη επιλογή εκτός από την απεργία πείνας, το έσχατο μέσο που διαθέτει ένας κρατούμενος. Ηξεραν πολύ καλά ότι αυτή θα ήταν η αντίδρασή του, γιατί δεν είναι άνθρωπος που θα επιλέξει τον αυτοεξευτελισμό, την αποποίηση της ιδιότητας του αγωνιστή, το τσαλάκωμα της αξιοπρέπειάς του και της επαναστατικής του τιμής. Ο Δ. Κουφοντίνας δεν κάνει απεργία πείνας διεκδικώντας κάποιο νέο δικαίωμα. Διεκδικεί κάτι που προβλέπεται, για το οποίο διαθέτει όλες τις προϋποθέσεις, του χορηγήθηκε έξι φορές και μετά του αφαιρέθηκε τραμπούκικα και ετσιθελικά. Είναι το μαύρο μπλοκ (από την κυβέρνηση μέχρι τους Μητσοτάκηδες και τους Αμερικανούς) που τον εξανάγκασαν να κάνει απεργία πείνας, στα 61 χρόνια του και με κλονισμένη υγεία από την προηγούμενη απεργία πείνας (δεν πέρασε ούτε χρόνος). Κι αυτό ισοδυναμεί με καταδίκη του στο βασανιστήριο της πείνας. Πέραν όλων των άλλων, έχουμε να κάνουμε με μια προσβολή του πολιτισμού.

Το βασανιστήριο συνεχίστηκε και μετά τη μεταφορά του στο νοσοκομείο του Βόλου. Δεν τον τοποθέτησαν σε θάλαμο κάποιας κλινικής, αλλά σε μια αποθήκη του δεύτερου υπόγειου, δίπλα στο νεκροτομείο! Την ίδια ώρα έγινε γνωστό ότι ο εισαγγελέας του Βόλου κινούνταν σε γραμμή... Βορίδη: έδωσε εντολή στη διοίκηση του νοσοκομείου να προχωρήσει σε υποχρεωτική ανάνηψη και σίτιση του απεργού πείνας όταν αυτός χάσει τις αισθήσεις του! Ο Κουφοντίνας απάντησε κοφτά: «Ούτε να το σκεφτούν». Την Πέμπτη το πρωί το κατέστησε σαφώς και γραπτά, στέλνοντας στο διοικητή του νοσοκομείου την εξής επιστολή:

Προς τον Διευθυντή

Δέχτηκα να μεταφερθώ στο νοσοκομείο σας, μετά από πιέσεις, προκειμένου να υπάρχει κατάλληλο νοσηλευτικό περιβάλλον (υποστήριξη νοσηλευτικού προσωπικού), δεδομένου ότι είμαι από 2/5 σε απεργία πείνας.

Οι συνθήκες διαμονής μου εδώ, στην αποθήκη του 2ου υπογείου του κτιρίου του νοσοκομείου, δίπλα από το νεκροτομείο, συνιστούν απάνθρωπη μεταχείριση και βασανισμό.

Γι΄αυτό

Ζητώ να μεταφερθώ άμεσα σε κατάλληλη κλινική του νοσοκομείου, ώστε να υπάρχει παρουσία νοσηλευτών υποβοήθησης στην κάλυψη των στοιχειωδών ατομικών αναγκών.

ΑΛΛΙΩΣ ΔΗΛΩΝΩ

Οτι δεν θέλω να παραμείνω άλλο στο νοσοκομείο σας και δηλώνω και υπογράφω με κάθε ευθύνη μου ότι θέλω να επιστρέψω άμεσα στην ΕΑΚΝ Κασσαβέτειας, στο χώρο κράτησής μου και όπου θα συνεχίσω την απεργία πείνας.

ΚΑΙ

Μέχρι τότε δεν θα δεχθώ καμία επίσκεψη και παρακολούθηση από οποιονδήποτε γιατρό ή νοσηλευτή του νοσοκομείου σας, που θεωρώ εκ των προτέρων προσχηματική και προσβλητική και Δηλώνω ότι κάθε τέτοια προσπάθεια συνιστά βίαιη και αναγκαστική νοσηλεία η οποία δεν μπορεί να γίνει χωρίς τη θέλησή μου, στην οποία δεν συναινώ.

Η παρούσα δήλωση δεν στρέφεται σε καμία περίπτωση κατά του ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού που κάνει ευσυνείδητα μέσα στις αντίξοες αυτές συνθήκες τη δουλειά του.

9/5/2019

Δημήτρης Κουφοντίνας

2ο Υπόγειο

Μερικές ώρες αργότερα, κι ενώ είχε αρνηθεί να του πάρουν αίμα (χωρίς να έχει τίποτα με το προσωπικό), του είπαν ότι την Παρασκευή (χθες) θα τον μεταφέρουν σε «κανονική» κλινική. Την Πέμπτη συνεδρίασε και το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών για να εξετάσει το εισαγγελικό βέτο. Απόφαση δεν είχε βγάλει μέχρι το πρωί της Παρασκευής που έκλεισε η ύλη της εφημερίδας μας. Είναι η συνηθισμένη τους τακτική, να παρατείνουν όσο γίνεται περισσότερο το βασανιστήριο των απεργών πείνας πολιτικών κρατούμενων.

Στο μεταξύ το κίνημα αλληλεγγύης έχει ήδη προχωρήσει σε διάφορες δράσεις, στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις (παρέμβαση στο μετρό, πορεία από τα Προπύλαια στην Κουμουνδούρου, παρεμβάσεις σε προεκλογικές συγκεντρώσεις του ΣΥΡΙΖΑ κτλ.) και αναμένεται να συνεχίσει με μεγαλύτερη ένταση τις επόμενες κρίσιμες μέρες. Απαιτεί να ικανοποιηθούν άμεσα τα δίκαια αιτήματα του Δ. Κουφοντίνα: **Να του χορηγηθεί η κανονική άδεια που δικαιούται και να καταργηθεί το εισαγγελικό βέτο στις άδειες των κρατούμενων**.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ: Το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών του Βόλου απέρριψε ΟΜΟΦΩΝΑ την αίτηση του Δ. Κουφοντίνα να του χορηγηθεί κανονική άδεια.

βαθύ κόκκινο

Σάπια κοινωνία

«Εμείς τολμήσαμε και ζητήσαμε συγγνώμη, ανεξάρτητα αν τα θύματα ήταν αλλοδαπές». Σ' αυτή τη δήλωση του προέδρου της Κύπρου Νίκου Αναστασιάδη εμπεριέχεται με τον πιο εναργή τρόπο όλη η σαπίλα της αστικής κοινωνίας, μέσα στην οποία κολυμπούσε «άνετα κι ωραία» ο υπάνθρωπος δολοφόνος που σκότωσε άγνωστο αριθμό γυναικών και παιδιών.

Ο Αναστασιάδης θεωρεί ότι κάνει και χάρη στις οικογένειες των δολοφονημένων με το να ζητήσει συγγνώμη. Γιατί θα μπορούσε και να μη ζητήσει, μιας και οι νεκρές ήταν αλλοδαπές. Και πολίτες δεύτερης κατηγορίας, φυσικά.

Γι' αυτό και ο υπάνθρωπος μπορούσε να τις δολοφονεί ανενόχλητος, έχοντας πλήρη καταλογισμό για τις πράξεις του. Και τη σιγουριά ότι κανένας δε θα ψάξει γι' αυτές τις γυναίκες. Οπως και έγινε.

Δεκάδες ήταν οι καταγγελίες για εξαφανίσεις αλλοδαπών γυναικών. Η αστυνομία δεν έκανε ούτε μια στοιχειώδη έρευνα. Να ρωτήσει στο φιλικό τους περιβάλλον, να προσπαθήσει να έρθει σε επαφή με τις οικογένειές τους.

Γιατί να ενδιαφερθεί; Για όλες αυτές τις γυναίκες, είτε εργάζονται ως οικιακοί βοηθοί, είτε στα στριπτιζάδικα, είτε πουλάνε το κορμί τους βιώνοντας τον έσχατο εξευτελισμό, η αντίληψη που κυριαρχούσε δεν ήταν άλλη από τη ρωμαϊκή αντίληψη για τους δούλους: «πράγματα». Βέβαια, η συντριπτική πλειοψηφία σοκαρίστηκε με την αποκάλυψη των εγκλημάτων. Αλλο η αντιμετώπισή τους ως δούλων, άλλο το έγκλημα. Και μάλιστα με σεξουαλικά χαρακτηριστικά. Που για να εξαφανίσει τα ίχνη του επεκτείνεται και στα παιδιά, όπου υπάρχουν τέτοια.

Επί είκοσι μέρες το πολιτικό σύστημα κρατούσε «άμυνα». Προσπαθούσε να πείσει ότι ο κρατικός μηχανισμός έκανε και κάνει καλά τη δουλειά του. Καθώς η οργή δεν εκτονωνόταν, επιλέχτηκαν η υποκριτική παραίτηση ενός υπουργού (για λόγους πολιτικής ευθιξίας, που τους απέκτησε μετά από ένα εικοσαήμερο) και η αποπομπή του διοικητή της Αστυνομίας.

Κι ήρθε το αστικό μιντιακό σύστημα στην Ελλάδα να μας παρουσιάσει αυτές τις υποκριτικές, εκτονωτικές κινήσεις σαν δείγμα πολιτικού πολιτισμού. Για να τις αντιπαραθέσει στα όσα έγιναν στην Ελλάδα μετά το έγκλημα στο Μάτι. Κι εδώ όμως είχαμε παραιτήσεις υπουργού και υπηρεσιακών παραγόντων. Κι εδώ με καθυστέρηση, όπως στην Κύπρο. Παντού ίδια είναι τα πράγματα στον αστικό κόσμο, με ελάχιστες διαφορές.

Π.Γ.

Προβολές και συζητήσεις

~Παρασκευή 17/5/2019~

ΚΑΡΜΕΝ

(*Carmen*, Ισπανία, 1983, 102')

Σκηνοθεσία: Κάρλος Σάουρα

Σενάριο: Κάρλος Σάουρα,Αντόνιο Γάδες (βασισμένο στην ομώνυμη νουβέλα του Πρόσπερ Μεριμέ)

Πρωταγωνιστές: Αντόνιο Γάδες, Λάουρα δελ Σολ

Παραγωγή: Εμιλιάνο Πιέδρα

Μουσική: Πάκο δε Λουθία

Φωτογραφία: Τεό Εσκαμίγια

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

ΚΟΝΤΡΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση**:** ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση